

HORYZONT
ZDARZEN
EVENT
HORIZON

Michał Pietrzak
Prezes Okręgu Dolnośląskiego
Związku Polskich Artystów Fotografików

NA HORYZONCIE ZDARZEŃ

PL
03
▼

◀ Związek Polskich Artystów Fotografików to największa polska organizacja zrzeszająca polskich artystów wykorzystujących medium fotograficzne jako swoje główne narzędzie pracy i wypowiedzi twórczej. Powstał w 1947 roku i kontynuuje tradycję Fotoklubu Polskiego, który od 1929 roku skupiał najwybitniejszych polskich fotografików okresu międzywojennego. Cechuje go różnorodności postaw artystycznych i mnogość zainteresowań twórczych. Członkowie Okręgu Dolnośląskiego ZPAF wywarli znaczący wpływ na rozwój polskiej fotografii. To tu powstawały takie grupy twórcze jak Podwórko, sześć, Odra 65, Format oraz galerie Permafo i Foto-Medium-Art. Wyznaczały one nowe trendy i były awangardą swoich czasów, zapisując się w historii.

Przeglądowe wystawy Okręgu Dolnośląskiego Związku Polskich Artystów Fotografików mają swoją długą tradycję. Co roku kilkadziesiąt zaproszonych artystek i artystów odpowiada na postawione hasło przewodnie, odnoszące się do tego, co dziś jest dla nas ważne i absorbuje nasze postrzeganie życia i świata. Jest ono swobodnego rodzaju leitmotywnym i punktem, wokół którego odbywa się twórczy dyskurs. Prezentacje cechuje mnogość postaw twórczych oraz różnorodność zastosowanych środków stylistycznych i formalnych. Dzięki szerokiej reprezentacji możemy śledzić tu aktualne trendy i kierunki rozwoju medium fotograficznego wykorzystywanego przez twórców już od prawie 190 lat.

W imieniu Zarządu Okręgu Dolnośląskiego Związku Polskich Artystów Fotografików mam przyjemność oddać do rąk Państwa niniejsze wydawnictwo katalogowe projektu Grzegorza Gajosa. Towarzyszy ono odbywającej się w dniach 06.10.2025–16.02.2026 w Muzeum Współczesnym Wrocław wyjątkowej wystawie pt. „Horyzont zdarzeń”. Jego współwydawcą jest Ośrodek Kultury i Sztuki we Wrocławiu – Instytucja Kultury Samorządu Województwa Dolnośląskiego oraz Muzeum Współczesne Wrocław, które jest także współorganizatorem wydarzenia.

Tym razem na nasze zaproszenie odpowiedziało 79 artystów skupionych wokół Okręgu Dolnośląskiego ZPAF. Na wystawie „Horyzont zdarzeń” swoje prace prezentują: Teresa Anniuk-Gulak, Patrycja Antonik, Agnieszka Antosiewicz-Mas, Patrycja Basińska, Jacek Boczar, Xeniya Brik, Sylwia Bukowicka, Marek Bułaj, Beata Chłopeniuk, Czesław Chwiszczuk, Monika Cichoszewska, Elżbieta Drewniak, Sławoj Dubiel, Andrzej Dudek-Dürer, Alek Figura, Tomasz Fronckiewicz, Grzegorz Gajos, Łukasz Gawroński, Ewa Gnus, Barbara Górniak, Anka Gregorczyk, Waldemar Grzelak, Zenon Harasym, Mariusz Hertmann, Roman Hławacz, Nina Hobgarska, Jarosław Jarema, Krzysztof Jurecki, Szymon Kaczmarczyk, Piotr Kaczmarek, Piotr Komorowski, Grzegorz Kosmala, Krzysztof Kowalski, Piotr Kucia, Krzysztof Kuczyński, Stanisław Kulawiak, Jacek Bogusław Lalak, Katarzyna Laskus-Stwora, Magdalena Lasota, Lila Leń, Józef Ligeża, Marek Liksztet, Halina Mardula, Ewa Martyniszyn, Marek Maruszak, Wojciech Miatkowski, Tomasz Mielech, Janusz Moniatowicz, Janusz Musiał, Mariusz Mykicki, Roland Okoń, Tobiasz Papuczys, Marek Czesław Pieczonka, Michał Pietrzak, Przemek Piwowar, Andrzej Płochocki, Magda Podsiadły, Irena Polit, Titus Poplawski, Wojciech Neprosti Potocki, Tadeusz Piotr Prociak, Mariusz Rażniewski, Wacław Ropiecki, Andrzej Rutyna, Krzysztof Saj, Dorota Sitnik, Sławek Skrobała, Łukasz Spychała, Maciej Stawiński, Marek Szyryk, Sławomir Tobis, Rafał K. Warzecha, Marek Wesółowski, Aneta Więcek-Zabłotna, Marcin Wiktorski, Jerzy Wojtowicz, Iwona Wojtycza-Fronckiewicz, Radosław Wróbel i Waldemar Zieliński.

W tym miejscu, w imieniu własnym oraz Zarządu OD ZPAF, chciałbym serdecznie podziękować wszystkim artystkom i artystom, którzy stworzyli prezentowane tu prace oraz kuratorce Agnieszce Antosiewicz-Mas i Okręgowej Radzie Artystycznej w składzie: Piotr Komorowski, Czesław Chwiszczuk i Maciej Stawiński, którzy nadali kształt wystawie. Szczególne podziękowania kieruję do Pani Dyrektora Muzeum Współczesnego Wrocław Sylwii Świsłockiej-Karwot oraz zespołu pracowników Muzeum Współczesnego Wrocław. Za nieustanne wspieranie naszej działalności artystycznej i statutowej bardzo dziękujemy Wydziałowi Kultury, działającemu w ramach Departamentu Kultury i Sportu Urzędu Miejskiego Wrocławia, a także Ośrodkowi Kultury i Sztuki we Wrocławiu i jego Dyrektorowi Igorowi Wójcikowi oraz Samorządowi Województwa Dolnośląskiego.

Michał Pietrzak
President of the Lower Silesian Division
of the Association of Polish Art Photographers

ON THE EVENT HORIZON

ENG
05
V

◀ The Association of Polish Art Photographers is the largest Polish organization bringing together artists who use photography as their primary medium of work and artistic expression. It was founded in 1947 and continues the tradition of the Polish Photo Club, which since 1929 had gathered the most outstanding Polish photographers of the interwar period. It is distinguished by the diversity of artistic approaches and the wide range of creative interests. Members of the Lower Silesian Division of ZPAF have had a significant influence on the development of Polish photography. It was here that such creative groups as Podwórko, Six, Odra 65, and Format, as well as the Permafo and Foto-Medium-Art galleries, were formed. They set new trends and stood at the forefront of their time, securing their place in history.

The annual exhibitions of the Lower Silesian Division of the Association of Polish Art Photographers have a long-standing tradition. Each year, several dozen invited artists respond to a guiding theme that reflects what is important to us today and what determines our perception of life and the world. A multitude of creative approaches and a diversity of stylistic and formal means mark the shows. Thanks to the broad range of participants, we can observe current trends and directions in the development of the photographic medium, which artists have been using for nearly 190 years.

On behalf of the Board of the Lower Silesian Division of the Association of Polish Art Photographers, I am pleased to present this catalog designed by Grzegorz Gajos. It accompanies the exceptional exhibition “Event Horizon,” held at Wrocław Contemporary Museum from October 6, 2025, to February 16, 2026. Its co-publishers are The Center for Culture and Art in Wrocław—The Cultural Institution of the Local Government of the Lower Silesian Voivodeship and Wrocław Contemporary Museum, which is also a co-organizer of the event.

This time, 79 artists associated with the Lower Silesian Division of ZPAF have responded to our invitation. At the “Event Horizon” exhibition, the following artists will show their works: Teresa Anniuk-Gulak, Patrycja Antonik, Agnieszka Antosiewicz-Mas, Patrycja Basińska, Jacek Boczar, Xeniya Brik, Sylwia Bukowicka, Marek Bułaj, Beata Chłopeniuk, Czesław Chwyszczuk, Monika Cichoszewska, Elżbieta Drewniak, Sławoj Dubiel, Andrzej Dudek-Dürer, Alek Figura, Tomasz Fronckiewicz, Grzegorz Gajos, Łukasz Gawroński, Ewa Gnus, Barbara Górniak, Anka Gregorczyk, Waldemar Grzelak, Zenon Harasym, Mariusz Hertmann, Roman Hlawacz, Nina Hobgarska, Jarosław Jarema, Krzysztof Jurecki, Szymon Kaczmarczyk, Piotr Kaczmarek, Piotr Komorowski, Grzegorz Kosmala, Krzysztof Kowalski, Piotr Kucia, Krzysztof Kuczyński, Stanisław Kulawiak, Jacek Bogusław Lalak, Katarzyna Laskus-Stwora, Magdalena Lasota, Lila Leń, Józef Ligęza, Marek Liksztet, Halina Mardula, Ewa Martyniszyn, Marek Maruszak, Wojciech Miatkowski, Tomasz Mielech, Janusz Moniatowicz, Janusz Musiał, Mariusz Mykicky, Roland Okoń, Tobiasz Papuczys, Marek Czesław Pieczonka, Michał Pietrzak, Przemek Piwowar, Andrzej Płochocki, Magda Podsiadły, Irena Polit, Titus Poplawski, Wojciech Neprosti Potocki, Tadeusz Piotr Prociak, Mariusz Raźniewski, Wacław Ropiecki, Andrzej Rutyna, Krzysztof Saj, Dorota Sitnik, Sławek Skrobała, Łukasz Spychała, Maciej Stawiński, Marek Szyryk, Sławomir Tobis, Rafał K. Warzecha, Marek Wesołowski, Aneta Więcek-Zabłotna, Marcin Wiktorski, Jerzy Wojtowicz, Iwona Wojtycza-Fronckiewicz, Radosław Wróbel and Waldemar Zieliński.

On my own behalf and on behalf of the Board of the Lower Silesian Division of ZPAF, I would like to extend my heartfelt thanks to all the artists who created the works presented here, as well as to the curator Agnieszka Antosiewicz-Mas and the Artistic Council of OD ZPAF—Piotr Komorowski, Czesław Chwyszczuk, and Maciej Stawiński—who shaped the exhibition. Special thanks go to the Director of Wrocław Contemporary Museum Sylwia Świsłocka-Karwot and to her team. For their continuous support of our artistic and statutory activities, we extend our deep gratitude to the Department of Culture, operating within the Department of Culture and Sport of the Municipal Office of Wrocław, as well as to The Center for Culture and Art in Wrocław and its Director Igor Wójcik, and to the Local Government of the Lower Silesian Voivodeship.

Sylvia Świsłocka-Karwot
Dyrektor Muzeum Współczesnego Wrocław

CIĘCIE SFERY NIEBIESKIEJ *, czyli do wystawy „Horyzont zdarzeń”

* *Nomen omen*, obecnie Muzeum Współczesne Wrocław realizuje projekt *Laboratorium barw. Niebieski*.

◀ Około pięciu dekad temu, w latach 80. i 90. XX w., powszechnie już wówczas eksplorowane nowe media, takie jak wideo, performans czy instalacja, zatarły gatunkowe definicje sztuki, czyniąc z fotografów znaczących współtwórców artystycznego uniwersum. Ogromną popularność zyskały martwe natury, portrety, ale i bardziej kontrowersyjne sadomasochistyczne czy homoerotyczne prace Roberta Mapplethorpe’a. Rozgłos stał się udziałem fotografki Cindy Sherman, pozującej w różnych stereotypowych rolach kobiecych i zarazem krytykującej te stereotypy. Świat usłyszał o zdjęciach *per se* stanowiących wypowiedzi odnoszące się do zachowań społecznych, a dodatkowo połączonych z tekstami autorstwa Barbary Kruger. Dzięki komentarzowi fotograficznemu Carrie Mae Weems dotyczącemu wizualnej reprezentacji Afroamerykanów, których na XIX-wiecznych kadrach przedstawiano niemal wyłącznie jako niewolników, rozpoczęła się trwająca właściwie do dziś dyskusja na temat kolonializmów i postkolonializmów.

Już choćby przywołane przykłady wskazują na niebagatelną siłę, z jaką fotografia potrafiła w przeszłości wpływać na kulturowe i społeczne przemiany kapitału symbolicznego współczesnego świata. We wspomnianych zdjęciach, nawet jeśli sztucznie inscenizowanych, chodziło o odklamywanie rzeczywistości i o przywracanie jej wyraźniej postrzeganej opcji, jawiącej się z dzisiejszego punktu widzenia jako prawda.

Warto zauważyć, że w tych samych latach 80. ubiegłego wieku transformacja fotografii z analogowego medium opartego na chemicznie opracowanych światłoczułych emulsjach na medium wykorzystujące technologie cyfrowe dała asumpt do kierunku zupełnie odwrotnego. W 1982 r. bowiem magazyn „National Geographic” opublikował zdjęcie egipskich piramid, które przeszło do historii. Potrzeba dopasowania go do pionowego prostokąta okładki spowodowała bowiem, że dzięki wykorzystaniu wczesnego oprogramowania komputerowego piramidy zbliżyły się do siebie. *Casus* ten został odnotowany jako pierwszy przykład manipulowania obrazem.

W pierwszej dekadzie XXI w. doszło już do całej serii przypadków łatwego i stosunkowo szybkiego – w przeciwieństwie do przedcyfrowych technik, np. kolażu fotograficznego czy podwójnego druku – cyfrowego modyfikowania zdjęć informacyjnych. Wielu artystów wypracowało wtedy indywidualne kreatywne podejścia, pozwalające na przekroczenie właściwie wszystkich możliwych granic wiarygodności obrazu fotograficznego. Zmiany te wkrótce wpłynęły na świat mody i na celebrytów, z czasem anektując inne obszary życia społecznego. Dziś wszyscy, którzy mamy dostęp do technologii komunikacyjnej, jesteśmy poddani bezpardonowemu uwodzeniu takich manipulacji. W 2007 r. firma Apple wprowadziła na rynek pierwszego iPhone’a. Niedługo potem smartfony stały się wszechobecne, podobnie jak aplikacje służące m.in. do udostępniania zdjęć, takie jak Facebook, Instagram czy Twitter. To m.in. one spowodowały, że nasza noblistka Olga Tokarczuk mogła napisać w swojej książce *Bieguni* (2007), że „świata jest dla nas za dużo”.

PL
08
▼

Redundancja obrazów i powszechna już manipulacja nimi z jednej strony poszerzają i współtworzą naszą rzeczywistość, z drugiej – ze względu na podprogowe działanie i skuteczność przekazu – prowokują do debaty na temat wpływu przekazów wizualnych na życie człowieka, a nawet na jego wolności obywatelskie. Problem jest tym bardziej palący, im szybciej „mądrzeje” Al. Żyjemy w momencie, w którym wykształca się jej samoświadomość (*self-awareness*, czyli nie to samo co *consciousness*) i sublimuje zdolność kreacji.

Czy formułowane tu myśli pozostaną zasadne w przestrzeni kolejnej prezentowanej w Muzeum Współczesnym Wrocław wystawy prac prawie 80 osób zrzeszonych w Okręgu Dolnośląskim Związku Polskich Artystów Fotografików? Czym okaże się na tej ekspozycji współczesna fotografia? Czy zaciera ona dziś swą dawniej odrębną tożsamość, czy może wykształca nowe subgatunki?

Eksponencjalnie zwiększyła się jej ilość wokół nas, ale czy to implikuje zwiększenie jej znaczenia jako medium wizualnego?

Roland Barthes, filozof, teoretyk i wielki apologeta fotografii, akcentował jej dychotomiczną naturę – wyróżniał odwołujące do intelektu *studium* i odnoszące się do emocji *punctum*. Druga z kategorii w języku łacińskim oznacza to, co „kłuje”, „tnie” lub „rani”. Barthes’owi chodziło tutaj o ranienie odbiorcy prawdą. Jest wśród uwzględnionych fotografików artysta, który użył tego sformułowania w tytule pracy prezentowanej na wystawie, przewrotnie zauważając, że ono nie musi być ani bolesne, ani związane ze śmiercią. Z jednej strony można zapytać: czy w kontekście przywołanej pracy, ale i w świecie generowanych i manipulowanych fotografii, zachowuje to aktualność? Z drugiej – fotografia, nawet ta cyfrowa, zawsze ewokuje czas, tym samym implikując perspektywę śmierci. Czas i śmierć, choć zupełnie przez nas niepoznane, są dla nas wszystkich dotkliwie prawdziwe, więc może jednak aktualne?

Myślę o fotografii jako o tytułowym „horyzoncie zdarzeń”. W końcu to okrąg powstały w wyniku przecięcia sfery niebieskiej na dwie części. Wytycza on granicę między przestrzenią widoczną dla obserwatora a przestrzenią zasłoniętą przez garb Ziemi, sięgający po horyzont. To cięcie/kadrowanie wydaje się pożyteczne. Bez niego nie znieśliśmy najprawdopodobniej ani tego świata, ani tego, co się w nim wydarza.

Oglądajmy zatem wystawę i jej katalog ostrożnie, godząc się z faktem, że nie wszystko zobaczymy – i nie wszystko zobaczyć musimy.

PL
09
▼

Obejrzałam 200 intrygujących prac autorstwa 79 Artystów Fotografików Okręgu Dolnośląskiego Związku Polskich Artystów Fotografików, wybranych do prezentacji w Muzeum Współczesnym Wrocław w rocznicę 78-lecia ZPAF. Życzenia z tej okazji składam P.T. Artystom, Prezesowi Okręgu Michałowi Pietrzakowi i Jego poprzednikom, Panom Andrzejowi Rutynie oraz Andrzejowi Dudkowi-Dürerowi, z którymi miałam przyjemność współpracować w minionych latach. Dziękuję Artystom oraz kuratorce wystawy „Horyzont zdarzeń” – Agnieszce Antosiewicz-Mas. Gratuluję przede wszystkim wyczuwanej przeze mnie deheroizacji lch fotograficznych roszczeń do kanonu historii sztuki i trwającego w lch twórczości od dawna równoprawnego redefiniowania jej samej.

Dziękuję za Waszą w wielu przypadkach poetycką wrażliwość, za abstrakcyjność kadrów, którą kocham, i za jedyne w Waszym rodzaju fotograficzne konceptualizacje świata oraz jego postrzegania.

Dobrzykowice, 29.08.2025

Sylwia Świsłocka-Karwot

Director of Wrocław Contemporary Museum

CUTTING THE CELESTIAL SPHERE*, for the exhibition "Event Horizon"

* *Nomen omen*, Wrocław Contemporary Museum is currently carrying out the project *Color Lab. Blue*.

ENG

⇐ About five decades ago, in the 1980s and 1990s, the then widely explored new media such as video, performance, and installation blurred the genre definitions of art, making photographers significant co-creators of the artistic universe. Still lifes and portraits gained enormous popularity, as did the more controversial sadomasochistic and homoerotic works of Robert Mapplethorpe. Widespread recognition came to photographer Cindy Sherman, who posed in various stereotypical female roles while simultaneously criticizing those very stereotypes. The world also took notice of photographs that functioned *per se* as statements on social behaviors, further combined with texts authored by Barbara Kruger. Carrie Mae Weems's photographic commentary on the visual representation of African Americans—depicted in 19th-century images almost exclusively as slaves—began a debate on colonialisms and postcolonialisms that has, in fact, continued to this day.

The aforementioned examples illustrate the considerable impact that photography has had on the cultural and social transformations of the symbolic capital in the contemporary world. In those photographs—even if they were artificially staged—the aim was to unmask reality and to restore it to a more clearly perceived form, which from today's perspective appears as truth.

It is worth noting that in the same 1980s, the transformation of photography from an analog medium based on chemically processed photosensitive emulsions into one employing digital technologies gave rise to an opposite tendency. In 1982, the magazine *National Geographic* published a photograph of the Egyptian pyramids that went down in history. To fit it into the vertical rectangle of the cover, the pyramids were moved closer together with the aid of early computer software. This case has been recorded as the first example of image manipulation.

In the first decade of the 21st century, numerous news photographs were already being digitally modified—easily and relatively quickly, unlike with pre-digital techniques such as photographic collage or double printing. Many artists at that time developed individual creative approaches that made it possible to cross virtually all conceivable boundaries of the credibility of the photographic image. These changes soon affected the world of fashion and celebrities, eventually annexing other areas of social life. Today, all of us with access to communication technology are subjected to the relentless seduction of such manipulations. In 2007, Apple introduced the first iPhone. Soon afterward, smartphones became ubiquitous, as did applications used for sharing photographs—such as Facebook, Instagram, and Twitter. These platforms, among others, prompted our Nobel laureate Olga Tokarczuk to write in her book *Flights* (2007) that “there is too much world.”

The redundancy of images and our now widespread manipulation of them, on the one hand, expand and co-create our reality, while on the other—because of their subliminal effect and communicative power—provoke debate about the impact of visual messages on human life and even on civil liberties. The issue becomes all the more pressing as AI “grows smarter.” We live at a moment when its self-awareness (which is not the same as consciousness) is taking shape and its creative capacity is becoming ever more refined.

Will the ideas formulated here remain valid in the space of the next exhibition at Wrocław Contemporary Museum, presenting the works of nearly 80 members of the Lower Silesian Division of the Association of Polish Art Photographers? What will contemporary photography prove to be in this exhibition? Is it today blurring its formerly distinct identity, or is it perhaps developing new subgenres?

Its quantity around us has increased exponentially, but does that imply a growth in its significance as a visual medium?

Roland Barthes, philosopher, theorist, and great apologist of photography, emphasized its dichotomous nature—distinguishing the intellectually oriented *studium* from the emotionally oriented *punctum*. The latter, in Latin, means that which “pricks,” “cuts,” or “wounds.” What Barthes had in mind here was the wounding of the viewer with truth. Among the photographers included is an artist who used this expression in the title of a work presented at the exhibition, ironically noting that it does not have to be either painful or associated with death. On the one hand, one may ask: in the context of the work just mentioned, but also in the world of generated and manipulated photographs, does this notion still hold true? On the other hand, photography, even digital photography, always evokes time, thereby implying the perspective of death. Time and death, though entirely unknowable to us, are painfully real for all of us—so perhaps still valid after all?

I think of photography as the titular “event horizon.” After all, it is the circle formed by the division of the celestial sphere into two parts. It marks the boundary between the space visible to the observer and the space concealed by the Earth’s bulge extending toward the horizon. This cut/framing seems useful. Without it, we would most likely be unable to bear either this world or what takes place within it.

Let us then view the exhibition and its catalog with caution, accepting the fact that we will not see everything—and that we do not have to see everything.

I have viewed 200 intriguing works by 79 photographers from the Lower Silesian Division of the Association of Polish Art Photographers, selected for presentation at Wrocław Contemporary Museum on the occasion of the 78th anniversary of ZPAF. I would like to take this opportunity to extend my best wishes to the Artists, to the Division’s President Michał Pietrzak, and to his predecessors, Mr. Andrzej Rutyna and Mr. Andrzej Dudek-Dürer, with whom I had the pleasure of collaborating in past years. I wish to thank the Artists and the curator of the exhibition “Event Horizon”—Agnieszka Antosiewicz-Mas. Above all, I congratulate them on what I perceive as the deheroization of their photographic claims to the canon of art history, and on the long-standing, equal redefinition of that history within their work.

I thank you for your often poetic sensitivity, for the abstraction of frames, which I love, and for your one-of-a-kind photographic conceptualizations of the world and its perception.

Dobrzykowice, August 29, 2025

Agnieszka Antosiewicz-Mas
Kuratorka wystawy

HORYZONT ZDARZEŃ

PL
15
▼

⇐ Pojęcie horyzont zdarzeń wywodzi się z opisu zjawisk towarzyszących fenomenowi kosmologicznemu określanemu mianem czarnej dziury. Horyzont zdarzeń wyznacza granicę, spoza której nie wraca nic – ani materia, ani światło. To obszar absolutnej nieodwracalności, szczególnej osobliwości, miejsce, gdzie załamuje się czasoprzestrzeń, a nasze narzędzia poznania okazują się niewystarczające. Horyzont zdarzeń jest granicą, wobec której milknie wszelka pewność.

W ujęciu metaforycznym idea horyzontu zdarzeń wykracza daleko poza kosmologię. W ludzkim doświadczeniu opisuje pewien stan egzystencji: jest to miejsce styku z tym, co niewyrażalne, nieodgadnione, wymykające się definicjom czy choćby przewidywaniom. W tym kontekście bycie – jak twierdził Heidegger – nie jest czymś oczywistym, jest raczej tym, co umyka. Jednak człowiek, który rozumie swoje istnienie, nieustannie spogląda w kierunku jego końca, w stronę nicości. W tym spojrzeniu, choć pełnym lęku, kryje się nadzieja na głębsze poznanie na granicy widzialnego i niewyobrażalnego, gdzie światło zatrzymuje swój bieg, a czas traci znaczenie. Gdzie, być może, rodzi się przeczucie sensu ludzkiego istnienia.

Fotografia w szczególny sposób odnosi się do idei graniczności. Roland Barthes, w *Świetle obrazu*, pisał o fotografii jako o medium śmierci. Obraz bowiem zawsze wskazuje czas przeszły, będąc jednocześnie zapowiedzią i potwierdzeniem nieobecności. Ta prosta, a zarazem nieuchronna podstawa fotografii czyni z niej przestrzeń graniczną, miejsce spotkania obecności i braku. Jednocześnie fotografia – szczególnie ta, która zawiera *punctum*, osobistą ranę, przebicie spojrzenia – może być miejscem, w którym byt objawia się najpełniej. Spoglądając na fotografię, dotykamy esencjonalnie tego, co Barthes nazwał dowodem na istnienie świata, który nie znika przecież wraz z przemijającym porządkiem ludzkiej percepcji. Każda fotografia to ślad bycia i światła, które dotknęły rzeczywistości. Są jednak fotografie, które stają się czymś więcej niż tylko rejestracją. Są pytaniem o nowe spojrzenie i rozwinięcie pola interpretacji. W ich obecności doświadczamy kruchości istnienia, ale zarazem dotykamy tego, co nieprzeniknione. Takie obrazy stają się nie tylko obiektami estetycznej kontemplacji czy miejscem spotkania z własną skończonością, ale – paradoksalnie – dają nadzieję na jej przekroczenie.

Horyzont zdarzeń to koncepcja, której zadaniem nie jest opis świata, lecz stawianie nas wobec jego niewystawialnej głębi. Nie jest to ilustracja rzeczywistości, lecz próba odsłonięcia tego, co Heidegger nazywał prawdą bycia *aletheia* – tego, co zostaje ujawnione, gdy zdejmimy zasłonę codzienności. Przedstawienia tej idei mówią o bezbronności istnienia wobec czasu i pustki. Nie są jednak pozbawione nadziei – przeciwnie, w ich milczeniu kryje się czułość wobec bycia, które, choć przemijające, pozostaje niezapomniane. Ludzki horyzont zdarzeń jak czarna dziura pochłania pytania, odbija lęki, zagina czasoprzestrzeń naszego postrzegania. Nie oferuje pocieszenia. Nie buduje opowieści, lecz przestrzeń na doświadczenie – na obecność i jego brak, na światło i cień, na pytanie, które nie domaga się odpowiedzi, lecz wspólnego milczenia.

Mam w sobie przekonanie, że propozycje artystyczne zgłoszone przez uczestników tegorocznej wystawy dotyczą naszkicowanej wyżej problematyki. Mnogość pokazanych tematów i przyjętych estetyk po raz kolejny dowodnie wskazuje, iż fotografia jest wyjątkowo skutecznym medium w opisie i interpretacji nie tylko tego, co widoczne i obiektywne wizualnie, ale i tego, co w nas samych swoiste, hermetyczne, ukryte, a nade wszystko warte dostrzeżenia.

Agnieszka Antosiewicz-Mas
Curator

EVENT HORIZON

ENG

17

⇐ The concept of the event horizon originates from the description of phenomena accompanying the cosmological phenomenon known as a black hole. The event horizon marks a boundary beyond which nothing returns—not matter, not light. It is a realm of absolute irreversibility, a region of singularity, a place where spacetime collapses and our instruments of knowledge prove insufficient. The event horizon is a boundary before which all certainty falls silent.

In a metaphorical sense, the idea of the event horizon reaches far beyond cosmology. In human experience, it represents a certain state of existence: a point of contact with what is inexpressible, unfathomable, eluding both definition and even prediction. In this context, being—as Heidegger claimed—is not something self-evident; it is rather that which slips away. Yet a person who understands their existence continually looks toward its end, toward nothingness. In this gaze, though filled with fear, lies the hope for deeper understanding at the boundary of the visible and the unimaginable, where light halts its course and time loses its meaning. Where, perhaps, a premonition of the meaning of human existence is born.

Photography relates to the idea of boundary in a particular way. Roland Barthes, in *Camera Lucida*, wrote of photography as a medium of death. The image always points to the past while at the same time announcing and confirming absence. This simple yet inevitable foundation of photography makes it a liminal space, a meeting place of presence and lack. At the same time, photography—especially that which contains *punctum*, the personal wound, the piercing of the gaze—can be the place where being reveals itself most fully. When looking at a photograph, we essentially touch upon what Barthes called proof of the existence of the world, which does not vanish along with the passing order of human perception. Every photograph is a trace of being and of the light that touched reality. There are, however, photographs that become something more than mere recording. They are a question of a new perspective and an expansion of the field of interpretation. In their presence, we experience the fragility of existence, while at the same time touching what is impenetrable. Such images become not only objects of aesthetic contemplation or sites of encounter with one's own finitude, but—paradoxically—they also offer hope for its transcendence.

The event horizon is a concept whose purpose is not to describe the world but to place us before its ineffable depth. It is not an illustration of reality but an attempt to unveil what Heidegger called the truth of being—*aletheia*, which is revealed when we lift the shroud of everydayness. Representations of this idea convey the defenselessness of existence in the face of time and emptiness. Yet they are not devoid of hope—on the contrary, within their silence lies a tenderness toward being, which, though transient, remains unforgettable. The event horizon, like a black hole, absorbs questions, reflects our fears, and bends the spacetime of our perception. It offers no consolation. It does not construct a narrative but a space for experience—for presence and its absence, for light and shadow, for the question that does not demand an answer but a shared silence.

I am convinced that the artistic proposals submitted by the participants of this year's exhibition touch upon the issues outlined above. The abundance of themes presented and the range of aesthetics adopted once again clearly demonstrate that photography is an exceptionally effective medium for describing and interpreting not only what is visible and visually objective, but also what is within ourselves—unique, hermetic, hidden, and above all worthy of being perceived.

Agnieszka Bandura

ULTIMA LINEA RERUM

Kres rzeczy Horyzont zdarzeń

Śmierć i fotografia

Śmierć – jako nieunikniony kres, skaza na ludzkiej kondycji, cel i wyzwanie – od zawsze napędzała refleksję filozoficzno-antropologiczną oraz zaangażowanie i rytuały religijne. Została gruntownie przegadana. Współcześnie, w obliczu „dewaluacji słów o śmierci”, fotografia zyskuje specjalne kompetencje, by opowiadać o niej obrazem. „Wobec spraw ostatecznych konieczna jest powściągliwość. Należy mówić mało i jak najprościej. Brzydko. Słowa o śmierci powinny wydzielać trupi odór.”² – czytamy we wstępie do tomu współczesnej francuskiej tanatologii i trudno się nie zgodzić, że obraz fotograficzny spełnia te warunki. „Mówi” o śmierci krótko, nie lukruje i nie ociepla jej wizerunku.

Jednak nie zawsze tak było³. W dwóch nurtach fotograficznych drugiej połowy XIX wieku⁴ – fotografii *post mortem* i fotografii spirytystycznej – liczyły się dwa efekty: zatrzymać śmierć (najbliższych), pozując (ich) na żywych (por. wizerunki martwych dzieci „bawiących się” z żywym rodzeństwem; martwych żon „odpoczywających” w buduarach) i dać pocieszenie. Te fotografie nie „cuchnęły *vanitas*”⁵ – wręcz przeciwnie. Inscenizowały zarówno samą śmierć, jak i upiększały towarzyszące jej okoliczności. W tych próbach zawieszenia ludzkiej egzystencji między życiem a śmiercią jest jakaś obscena – niemożliwa do spełnienia obietnica przedłużenia faktycznego zakończonego żywota (podobnie estetycznie obłaskawiono fakt rozkładu w tradycji martwych natur). Być może ta strategia skłoniła Bachelarda do konstatacji, że „śmierć jest przede wszystkim obrazem i obrazem pozostaje”⁶. Jeśli tak, to obrazem szczególnym – intymnym, a wystawionym na pokaz; kuriozalnym, bo ocierającym się o śmieszność. Fotografia pośmiertna mogła nieść pocieszenie niewierzącym – jak podejrzewa Kristeva: „Kontemplacja obrazu zastępuje, być może, modlitwę w jej miejscu krytycznym i niebezpiecznym: tam, gdzie nonsens staje się znaczący, a śmierć wydaje się widzialna i żywa.”⁷ Dopiero fotografia reportażowa stawia bezlitosny znak równości między śmiercią a zgonem (choć i tu nie obywa się bez inscenizacji – jak w O’Sullivan’a *Bitwie pod Gettysburgiem*, 1863). Późniejsza historia fotografii wojennej to fotoreporterski wyścig, by ukazać śmierć *in flagranti* i w możliwie pełnym jej okropieństwie⁸.

Konsolacja, jaką oferuje fotografia, jest iluzoryczna, a unieśmiertelnienie – pozorne. Tak jak wcześniejsza fotograficzna dokumentacja duchów, widm i życia po śmierci okazała się oszustwem. Śmierć to podróż jednokrotna i w jedną stronę, choć – wedle bon motu Richtera – człowiek umiera dwa razy: pierwszy raz, wiadomo, w momencie zatrzymania funkcji życiowych, drugi, gdy już nikt nie rozpoznaje go na fotografii. Spojrzenie ślęga się po powierzchni twarzy, nie penetrując jednostkowej historii. Fotografia-sygnatura (Grzegorz Gajos, *Sygnatury przemijania* 1-4, 2025) – pieczęć czasu i certyfikat autentyczności, ale czyjej? Mogę wprawdzie doszukiwać biografie archiwalnym modelom – jednak zza horyzontu, z tamtej strony, nikt ich nie potwierdzi. Żywi umarli; tęsknota za nieśmiertelnością – kolejny paradoks fotografii.

1 S. Rosiek, *Słowo wstępne*, w: *Wymiary śmierci*, red. S. Rosiek, Gdańsk 2010, s. 5.

2 Tamže.

3 Por. B. Stiegler, *Wiwifikacja*, w: tegoż, *Obrazy fotografii. Album metafor fotograficznych*, tłum. J. Czudec, Kraków 2009, s. 248–250.

4 Por. C. Chérourx, *Wernakularne. Eseje z historii fotografii*, tłum. T. Swoboda, Warszawa 2014, s. 29, 57, 105 i n.

5 O fotografii jako wizualnym przeżyciu, „które cuchnie *vanitas*”, pisze D. Grünbein (cyt. za B. Stiegler, *Obrazy fotografii. Album metafor fotograficznych*, s. 51).

6 G. Bachelard, *La terre et les rêveries du repos*, Paris 1948, s. 249: „La mort est d'abord une image, et elle reste une image.”

7 J. Kristeva, *Martwy Chrystus Holbeina*, tłum. R. Lis, w: *Wymiary śmierci*, red. S. Rosiek, s. 307.

8 Por. S. Sontag, *Widok cudzego cierpienia*, tłum. S. Magala, Kraków 2016.

PL
20
▼

Mimo że „śmierć jest ostateczną granicą rzeczy”⁹, fotografia nie jest w stanie oprzeć się pokusie opowiadania, objaśniania czy osławiania śmierci – czerpie dwuznaczną przyjemność (*jouissance*) z preparowania tak śmierci, jak bólu i cierpienia *in vivo*¹⁰.

W popularnej w PRL-u zabawie w „widoczki”, w miejscu, które odkryć mogli jedynie wtajemniczeni, w wykopanym w ziemi dołku składało się za szybką osobiste kompozycje z kwiatów, włosów, zabawek, koralików, złotek itp. Do dziś pod chodnikami miast i podwórek kryją się „niebka” – osobliwe podziemne minikolekcje, których istnienie i znaczenie pokrył pył. Myślę o nich, patrząc na tryptyk Andrzeja Dudka-Dürera – ostatnią, wanitatywną część tej fotobiografii (*Nie dotykać; De-Materializacja, Sztuka popiołu z żywej rzeźby, instalacja metamaterialfizyczna 1471–2025?*, 1969–2025) – pogrzebany horyzont zdarzeń. „Niebko” na miarę naszych możliwości – zawsze coś; zwłaszcza w obliczu wiedzy, że niemożliwość śmierci równa się piekłu (jak u Epikteta czy Borgesa).

Jankélévitch posuwa się jeszcze dalej – wyobraź sobie, że to właśnie śmierć jest warunkiem życia i gwarantem szczęścia. Sensualność i mizéria ciała¹¹, jego podatność na rozpad i cierpienie, pozwalają nam życia doświadczyć... by umrzeć. Co nie umiera, jest wiecznie martwe. Czy ta karkołomna racjonalnie konstrukcja niesie indywidualne pocieszenie? Być może. Niektórym. Podobnie jak fotografia, która wydaje się balsamować czas i istnienie¹². Filozofia natomiast, wraz z wielkimi religiami, obiecuje jeszcze więcej – życie wieczne. Czy ta obietnica ma pokrycie? Nawet jeśli istnieje życie po śmierci, to właśnie na horyzoncie zdarzeń – będę w stanie zweryfikować to dopiero po drugiej stronie, a wszelka transmisja doświadczenia czy wiedzy w odwrotnym kierunku jest niemożliwa. Każda z nas odbywa tę podróż tylko raz i tylko w pojedynkę. Jeśli tzw. zaświaty istnieją, to właśnie tam – za horyzontem zdarzeń, osobiłą granicą, zza której nie ma powrotu.

Horyzont zdarzeń określa więc przestrzeń ludzkiego osamotnienia, codziennej zwyczajnej alienacji – będącej udziałem każdej osoby, choć spychanej na periferia rozsądku. Fakt, jesteśmy sami we wszechświecie, sami w tłumie – ale nie myślę o tym znaczy przetrwać, znaczy nie oszaleć, nie zwariować z niepewności czy strachu. A fotografia (według Sontag każda i zawsze) mówi *memento mori*¹³.

Koniec świata

W tej perspektywie wizja końca świata nie wydaje się tak przerażająca. Robi wszak „nadzieję” na uwolnienie się od trosk i egzystencjalnej trwogi, będącej udziałem każdej myślącej istoty. Trochę jak w antycznym dramacie czy we współczesnym horrorze – dobrze zająć myśli perspektywą niedalekiej globalnej katastrofy

PL
21
▼

(klimatycznej, atomowej, naturalnej itd.), by na chwilę dać wytchnienie myślom o śmierci, tej własnej, jedynej niehipotetycznej, jedynie pewnej i jedynie istotnej dla każdego i każdej z nas (nie da się tylko otrzeć o śmierć).

Wedle niektórych koniec świata już nadszedł... a życie po nim jest (niestety) możliwe. Krajobraz antropocenu – epoki, w której żyjemy i która jest naszą diaboliczną zasługą – daleki jest od sielanki czy nawet natury. Environmentalści wzywają do natychmiastowych zmian w mikro i makro skali. Inaczej koniec.

Do not panic – koniec świata na fotografiach Anki Gregorczyk (*Temporary Landscapes*, 2019–2020) jest stanem przejściowym. Stan przejściowy przeciągający się w nieskończoność to prawdziwe piekło na ziemi. Koniec świata jest przereklamowany. Na horyzoncie zdarzeń migocze inny, gorszy scenariusz dla ludzkości. Zanim się skończy, na pewno się zepsuje, coś pójdzie nie tak, drobne usterki doprowadzą do większej awarii: wartości, prawdy, tożsamości, wiary i innych, rzekomo niewzruszonych, pozornie obiektywnych wsporników naszej egzystencji. Jak w złożonym z kilku archiwalnych fotografii kolażu Teresy Anniuk-Gulak (*Awaria świata 1*, 2023): z ust kobiety u dołu obrazu wylewa się na postaci i głowy dzieci na fotografiach powyżej czarna energia, czarny likwid. Przez czarną, żalobną suknię kobiety prześwituje szkielet. Czarna matka. Toksyczne macierzyństwo. Upadek obyczajów. Awaria świata.

Horyzont ludzkiego poznania

Ludzkie (i nie tylko) ból, zwątpienie, cierpienie i śmierć to doświadczenia nieprzekazywalne, nieporównywalne, absolutnie osobiste, intymne, jednostkowe. Często jednak zapominamy, że dotyczy to każdego ludzkiego przeżycia – wspólnotę doświadczeń i języka budujemy na domniemanej, zakładanej analogii gatunkowych biologicznych uwarunkowań percepcyjnych i kognitywnych.

Tymczasem nie tylko nigdy nie dowiem się, jak to jest być nietoperzem, drzewem czy sforą, ale również Tobą. Prawda, dobro czy piękno leżą za horyzontem zdarzeń – platoński mędrzec, który przekroczył ten horyzont i wy dostał się z jaskini mniemań, wrażeń, przesądów, przez każdego, niebędącego nim samym, odsądzany jest od rozsądku i wiary. Bo prawda jest nieprzekazywalna. Piękno nieosiągalne. A dobro – cóż...

Intersubiektywność poznania to kolejny chwyt obliczony na wyrost i na poprawienie ludzkiego samopoczucia. Wielkie systemy filozoficzne nowoczesnego Zachodu (Leibniz, Berkeley, Kant, Husserl i in.) uczyniły z niej filozoficzny dogmat i fundament metanarracji o człowieku i świecie.

I bardzo dobrze, ludzkie zwierzę właśnie z takich powodów stawia na kosmicznych piaskach zamki filozofii, religii, sztuki czy nauki. Miraże – jakże cudowne. I jeśli to miraż nadaje sens mojemu, naszemu istnieniu – *so what?*

Idea horyzontu – jako idealnej granicy, nieprzekraczalnej, bo faktycznie nieosiągalnej – jest inspirująca tak dla nauki, jak filozofii. Odsyła do rozstępu czy linii między tym, co widzialne, obserwowalne a zasłonięte, zakryte; materialne i intelligibilne czy duchowe. Horyzont bywa nieboskłonem (portalem do nieskończoności) i widnokregiem (ludzką praktyką zawłaszczania, kolonizowania spojrzeniem). Filozoficzny potencjał kategorii horyzontu nie ma granic. Potocznie horyzont zdarzeń oznacza granicę czarnej dziury, spoza której nic (światło, informacja itd.) nie może się wydostać. W filozofii odnosi się do tego, co poza granicami doświadczenia, wyobraźni, języka itd. Stanować też może *limes* intersubiektywnego poznania: Sokrates wydobywający się z jaskini przekracza horyzont zdarzeń; podobnie Pseudo-Dionizy Areopagita, Mistrz Eckhart, Mikołaj z Kuzy i inni apofatycy (przedstawiciele teologii negatywnej); być może również Budda pod drzewem *bodhi*.

9 Horacy, *Pieśń I*, księga 1, wiersz 79: „Mors ultima linea rerum est”.

10 E. Jünger ujął to następująco: „Jest w nas osobliwe i z trudem dające się opisać dążenie, by żywym procesom nadawać charakter preparatów.” E. Jünger, *O bólu*, tłum. J. Prokopiuk, „Literatura na Świecie”, 1986, nr 9, s. 177–231.

11 V. Jankélévitch, *Quoddité jest niezniszczalna. Nieodwołalność nieodwracalności*, tłum. M. Jastrzębiec-Mosakowski, w: *Wymiary śmierci*, red. S. Rosiek, s. 344: „ciało jest źródłem chorób i miejscem cierpienia oraz zasadą skończoności i pogłębiającego się z upływem czasu zużycia”.

12 A. Bazin, *Ontologia obrazu fotograficznego*, tłum. B. Michalek, w: tegoż, *Film i rzeczywistość*, Warszawa 1963, s. 15: „Albowiem fotografia nie tworzy, jak sztuka, wieczności; balsamuje tylko czas, ratując go przed samozniszczeniem.” Por. też B. Stiegler, *Obrazy fotografii. Album metafor fotograficznych*, s. 26 i n. (o mumiach, materii i egzystencji zabalsamowanej).

13 S. Sontag, *O fotografii*, tłum. S. Magala, Kraków 2017, s. 23: „Wszystkie fotografie mówią: *Memento mori*. Robiąc zdjęcie, stykamy się ze śmiertelnością, kruchością, przemijalnością innej osoby lub rzeczy.”

Filozoficzna idea horyzontu poznania wciąż inspiruje fotografię i nowe media. „Ludzkość wegetuje niezmiennie w jaskini Platona i, zgodnie z odwiecznym zwyczajem, wciąż znajduje upodobanie w samych tylko obrazach prawdy.” – pisze Sontag, nazywając fotografię „prototypem współczesnego olśnienia, negatywną epifanią”¹⁴ czy magicznym zabiegiem, który odsyła do innej rzeczywistości¹⁵. Rzeczywistości spoza horyzontu zdarzeń. Fotografia na swój sposób przemierza filozoficzno-dialektyczny obszar materii i ducha, kresu vs. możliwości, nadziei vs. nieubłaganego końca. Wysuwa własne hipotezy odnośnie tego, co czeka nas za horyzontem zdarzeń – jak pisze Mikuriya (w rozdziale *Alegoryczna jaskinia-aparat Platona*), „u kresu drogi czeka nas obraz niemożliwy do wyobrażenia. Jak bowiem można patrzeć na słońce, skoro to właśnie ono sprawia, że widzimy?”¹⁶.

Każda rama odsyła nas do tego, co poza nią. Zawsze jest jakaś granica do przekroczenia. Czy to fizyczna – boleśnie namacalna jak kamień (Szymon Kaczmarczyk, *Planeta B-612*, 2023), czy conceptualna i elastyczna, jak kadr zdjęcia lub nieintencjonalna zawartość obrazów, niewidoczna gołym okiem (Piotr Komorowski, *Obrazy nieintencjonalne*, 2025)¹⁷.

Horyzont jest ruchomy, a granice – umowne. Ich pozornie absolutny charakter prowokuje ludzkość, powodując ich nieprzerwaną transgresję. A jednak idea rzeczywistości rozszerzającej się w nieskończoność (podobnie jak idea nieskończoności w filozofii) wymyka się ludzkiemu rozsądkowi. Elastyczny horyzont to wirtualny kaftan bezpieczeństwa ludzkiego rozumu. Szaleństwo w granicach normy. Suprematyczny *Czarny kwadrat*, boska energia uziemiona w kwadratowym przełączniku światła (Mariusz Hertmann, *Czarny pstryczek-elektryczek na białym tle. Pamięci Juliana Tuwima i Kazimierza Malewicza*, 2025).

Naga osobliwość

„Świat wokół nas wypełniają obiekty, których obecność wywołuje konsternację” – pisze Piotr Kucia w komentarzu do kompozycji złożonej z 25 polaroidów (*Materialny horyzont zdarzeń*, 2025). Fisher, współczesny autorytet w badaniach nad dziwnością i niesamowitością, określa to mianem wrażenia osobliwości, które „pojawia się albo wtedy, kiedy coś jest tam, gdzie nie powinno być niczego, albo kiedy nie ma czegoś tam, gdzie powinno coś być”¹⁸. U Kuci to stworzony przez (ponownie) obcą formę inteligencji gigantyczny monolit-sześcián, który na kolejnych zdjęciach ląduje w różnych rozpoznawalnych lokalizacjach. Ta seria jest osobliwa i pod innymi względami: to obrazy wygenerowane (a zatem „wymyślone”, „wyobrażone”, wybrane, wykadrowane, skomponowane) przez sztuczną inteligencję, zrobione w „błyskawicznej” technice fotograficznej polaroida, znanej skądinąd ze specyficznej, roboczej niedoskonałości (kolor, perspektywa, nietrwałość itd.). Do kategorii osobliwości odsyłają inne

prace. Marka Likszteta (*Paradox... Kuriozum, czyli wbrew porządkowi rzeczy 1–3*, 2022) studia rozkładu i przemiany materii – w tym cyklu życie nigdy nie umiera, koniec jest początkiem, choć same fotografie obrazują śmierć. Wbrew ludzkiemu rozsądkowi i porządkowi świata. Czy to w stronę horyzontu patrzy postać z portretu Marcina Wiktorskiego (*Na krawędzi*, 2025)? W świetle osobliwości podmiot traci osobowość – dezorientacja i zanikanie granic, rozplywanie ego – samemu stając się kuriozum, własnym negatywem, rewersem, innym, swoim nic.

Kategoria osobliwości – tak w fizyce i technologii (Kurzweil), jak filozofii i psychologii (Freud, Morton, Fisher i in.) – związana jest z wyzwaniem i przekraczaniem granic. Równocześnie sięga początków filozofii i estetyki (zadziwienie u genezy poznania oraz przyjemności estetycznej), jak i historii sztuki (kunstkamery – jako historii tego, co odmienne i wyjątkowe). Osobliwość – podobnie jak cudowność czy kunsztowność – jest kategorią migrującą pomiędzy nauką, filozofią, sztuką i naturą. Historycznie zróżnicowaną i po dziś dzień problematyczną: pożądaną (*curiosité* – cudowność, ujmowana jako *wunder* sztuki bądź natury) bądź niechcianą (*curiosum* – dziwaczność, tj. odstępstwo od normy, budzące niezdrową fascynację i „podejzraną”, subwersywną przyjemność).

Arbus uważała fotografię za coś nieprzyzwoitego, fotografowanie określała jako dwuznaczne. W eseju jej poświęconym Sontag pisała: „Fotograf wybiera jakąś osobliwość, poluje na nią, kadruje, wywołuje, wymyśla tytuł.”¹⁹ O fotografiach odmieńców Arbus mówiła, że odsłaniają to, co wstydlive, dziwne, osobliwe, nienormalne²⁰. Fotografia obnaża osobliwość – osobliwość jest naga. Absurd rzeczywistości, absurdy egzystencji, paradoksy istnienia – odwieczne w filozofii i nauce – kolejne odsłony, nowe szaty osobliwości, która w fotografii jest naga, co widać²¹.

Podobnie jak ostatecznie śmierć, która „pomaga tym najbardziej nieświadomym z nas uświadomić sobie darmowość i głęboką dziwność życia, darmowość i dziwność, które przeszłyby niezauważenie obok niewolników zdrowego rozsądku... gdyby właśnie nie było śmierci. Dla większości ludzi dopiero śmierć kogoś bliskiego jest tym, co po raz pierwszy odkrywa przed nimi tę przypadkowość; koniec istnienia, działając wstecz, nie tylko uwydatnia dziwaczność jego początku oraz niespodziewany charakter narodzin, lecz podkopując naszą ufność w nieskończoną kontynuację życiowego interwału, sugeruje nam również, że coś, co wynika-samo-z-siebie, wcale aż tak bardzo z siebie nie wynika; śmierć, w swej niewytłumaczalnej brutalności, rzuca światło na darmowość narodzin oraz pośrednio na arbitralną naturę samego stanu bycia pomiędzy początkiem i końcem [...] Śmierć zastępuje metafizykę tym, którzy nie są metafizykami.”²²

14 S. Sontag, *O fotografii*, s. 9 i n.
15 Por. tamże, s. 24. Błyskotliwe analogie fotografii i platońskich cieni w jaskini znajdziemy też w: W.J.T. Mitchell, *The Reconfigured Eye. Visual Truth in the Postphotographic Era*, Cambridge, Mass. 1998 i J.T. Mikuriya, *Historia światła. Idea fotografii*, tłum. P. Nowakowski, Kraków 2018.
16 J.T. Mikuriya, *Historia światła. Idea fotografii*, s. 25.
17 P. Komorowski w komentarzu do prac: „Matryce cyfrowe aparatów fotograficznych generują w niektórych sytuacjach tzw. szumy własne: niepowtarzalne, strukturalne byty, budujące przestrzeń znaczeń od plastycznych po symboliczne.”
18 M. Fisher, *Dziwaczne i osobliwe*, tłum. A. Karalus i T. Adamczewski, Gdańsk 2023, s. 65.

19 S. Sontag, *O fotografii*, s. 42.
20 Por. tamże, s. 45.
21 *Naga osobliwość (naga czarna dziura)*, https://pl.wikipedia.org/wiki/Naga_osobliwo%C5%9B%C4%87 [dostęp: 1.09.2025].
22 V. Jankélévitch, *Quoddité jest niezniszczalna. Nieodwołalność nieodwracalności*, tłum. M. Jastrzębiec-Mosakowski, w: *Wymiary śmierci*, red. S. Rosiek, s. 349.

Agnieszka Bandura

ULTIMA LINEA RERUM

The End of Things Event Horizon

ENG

25

Death and Photography

Death—as the inevitable end, the flaw of the human condition, both a goal and a challenge—has always driven philosophical and anthropological reflection, as well as religious commitment and ritual. It has been thoroughly talked through. Today, in the face of the “devaluation of words about death,”¹ photography gains a special capacity to speak of it through images. “In the face of ultimate matters, restraint is necessary. One should speak little and as simply as possible. Harshly. Words about death should give off the stench of a corpse.”²—we read in the introduction to a volume of contemporary French thanatology, and it is hard to disagree that the photographic image fulfills these conditions. It “speaks” of death briefly, without sugarcoating or softening its image.

Yet it was not always so.³ In two photographic currents of the second half of the 19th century⁴—post-mortem photography and spirit photography—two effects mattered: to arrest death (of loved ones) by posing them as if alive (cf. images of dead children “playing” with their living siblings; dead wives “resting” in boudoirs), and to offer consolation. These photographs did not “reek of *vanitas*”⁵—quite the opposite. They staged death while beautifying the circumstances surrounding it. There is something obscene in these attempts to suspend human existence between life and death—an impossible promise of prolonging an already ended life (just as the fact of decay was aesthetically tamed in the tradition of still life). Perhaps this strategy led Bachelard to the conclusion that “death is above all an image and remains an image.”⁶ If so, it is a particular image—intimate yet put on display; curious, even ridiculous. Post-mortem photography could offer consolation to nonbelievers—as Kristeva suspects: “The contemplation of the image perhaps takes the place of prayer at its critical and dangerous point: where nonsense becomes meaningful, and death seems visible and alive.”⁷ It was only reportage photography that drew a merciless equation between death and demise (though even here staging was not absent—as in O’Sullivan’s *Battle of Gettysburg*, 1863). The later history of war photography became a photojournalistic race to capture death *in flagranti* and in all its possible horror.⁸

1 S. Rosiek, *Słowo wstępne*, in: *Wymiary śmierci*, ed. S. Rosiek, Gdańsk 2010, p. 5.
2 Ibidem.
3 Cf. B. Stiegler, *Włwifikacja*, in: idem, *Obrazy fotografii. Album metafor fotograficznych*, trans. J. Czudec, Kraków 2009, pp. 248–250.
4 Cf. C. Chéroux, *Wemakulame. Eseje z historii fotografii*, trans. T. Swoboda, Warszawa 2014, pp. 29, 57, 105 ff.
5 D. Grünbein writes on photography as a visual experience “that reeks of *vanitas*” (qtd. in B. Stiegler, *Obrazy fotografii. Album metafor fotograficznych*, p. 51).
6 G. Bachelard, *La terre et les rêveries du repos*, Paris 1948, p. 249: “La mort est d’abord une image, et elle reste une image.”
7 J. Kristeva, *Martwy Chrystus Holbeina*, trans. R. Lis, in: *Wymiary śmierci*, ed. S. Rosiek, p. 307.
8 Cf. S. Sontag, *Widok cudzego cierpienia*, trans. S. Magala, Kraków 2016.

The consolation that photography offers is illusory, and immortality—merely apparent. Just as earlier photographic documentation of ghosts, specters, and life after death proved to be a fraud. Death is a one-time, one-way journey, although—according to Richter’s bon mot—a person dies twice: the first time, of course, at the moment when vital functions cease; the second, when no one recognizes them in a photograph anymore. The gaze slides over the surface of the face, without penetrating the individual story. Signature-photography (Grzegorz Gajos, *Signatures of Passing 1–4*, 2025)—a seal of time and a certificate of authenticity, but whose? I can, to be sure, patch together biographies for the archival models—yet none from the other side, from beyond the horizon will confirm them. The living dead; the longing for immortality—yet another paradox of photography. Although “death is the ultimate limit of things,”⁹ photography cannot resist the temptation to narrate, explain, or domesticate death—it draws an ambiguous pleasure (*jouissance*) from staging not only death, but also pain and suffering *in vivo*.¹⁰

In the game of “widoczki” (“sights”), popular in the Polish People’s Republic, one would arrange personal compositions of flowers, hair, toys, beads, candy wrappers, and the like behind a piece of glass, placing them in a small hole dug in the ground—a place discoverable only to the initiated. To this day, these peculiar underground mini-collections called “niebka” (“little heavens”), whose existence and meaning have been covered by dust, remain beneath city sidewalks and courtyards. I think of them as I look at Andrzej Dudek-Dürer’s triptych—the final, vanitative part of his photobiography (*Do Not Touch; De-Materialization, The Art of Ash from the Living Sculpture, Metamaterial-Physical Installation 1471–2025?*, 1969–2025)—a buried event horizon. A “niebko” within our reach—it is always something, especially knowing that the impossibility of death equals hell (as in Epictetus or Borges).

Jankélévitch goes even further—imagine that it is death that is the condition of life and the guarantor of happiness. The sensuality and frailty of the body¹¹, its susceptibility to decay and suffering, allow us to experience life... to die. What does not die is forever dead. Does this rationally precarious construct bring individual consolation? Perhaps. To some. Just like photography, which seems to embalm both time and existence.¹² Philosophy, on the other hand, together with the great religions, promises even more—eternal life. Does this promise hold true? Even if there is life after death, it lies on the very event horizon—I will only be able to verify it on the other side, while any transmission of experience or knowledge back the other way is impossible. Each of us makes this journey only once, and always alone. If the so-called afterlife exists, it is there, beyond the event horizon, that peculiar boundary from which there is no return.

The event horizon thus outlines the space of human loneliness, of everyday, ordinary alienation—shared by everyone, though pushed to the margins of reason. The fact is, we are alone in the universe, alone in the crowd—but not thinking about it means surviving, means not going mad, not losing one’s mind from uncertainty or fear. And photography (according to Sontag, each and always) says *memento mori*.¹³

The End of the World

In this perspective, the vision of the end of the world does not seem so terrifying. After all, it gives a kind of “hope” for release from worries and the existential dread that is the lot of every thinking being. A bit like in an ancient drama or in a contemporary horror—it is good to occupy the mind with the prospect of an impending global catastrophe (climatic, nuclear, natural, etc.), if only to momentarily give respite from thoughts of death, one’s own death, the only non-hypothetical, the only certain, and the only truly significant one for each of us (one cannot merely brush against death).

According to some, the end of the world has already come... and life after it is (unfortunately) possible. The landscape of the Anthropocene—the epoch in which we live and which is our diabolical accomplishment—is far from idyllic, or even natural. Environmentalists call for immediate changes on both the micro and macro scales. Otherwise, it is the end.

Do not panic—the end of the world in Anka Gregorczyk’s photographs (*Temporary Landscapes*, 2019–2020) is a transitional state. A transitional state prolonged into infinity is true hell on earth. The end of the world is overrated. On the horizon of events flickers another, worse scenario for humanity. Before it ends, it will certainly break down—something will go wrong, small malfunctions will lead to greater failures: of values, truth, identity, faith, and other supposedly unshakable, seemingly objective supports of our existence. As in Teresa Anniuk-Gulak’s collage composed of several archival photographs (*World Breakdown 1*, 2023): black energy, black liquid spills from the mouth of the woman at the bottom of the image onto the figures and the heads of children in the photographs above. A skeleton shows through the woman’s black mourning dress. Black mother. Toxic motherhood. The breakdown of morals. World breakdown.

The Horizon of Human Knowledge

Human (and not only human) pain, doubt, suffering, and death are absolutely personal, intimate, individual experiences that cannot be transmitted, compared, or shared. Yet we often forget that this applies to every human experience—the community of experience and language is built on a presumed, assumed analogy of species-specific biological conditions of perception and cognition.

Meanwhile, not only will I never know what it is like to be a bat, a tree, or a pack, but also what it is like to be you. Truth, goodness, or beauty lie beyond the event horizon—a Platonic sage who has crossed that horizon and escaped the cave of opinions, impressions, and superstitions is, by anyone other than himself, condemned as lacking reason and faith. For truth is incommunicable. Beauty unattainable. And goodness—well...

The intersubjectivity of knowledge is yet another device designed in excess, meant to improve human self-esteem. The great philosophical systems of the modern West (Leibniz, Berkeley, Kant, Husserl, and others) turned it into a philosophical dogma and the foundation of a metanarrative about man and the world.

And very well, it is precisely for such reasons that the human animal builds castles of philosophy, religion, art, or science on cosmic sands. Mirages—how wonderful they are. And if it is a mirage that gives meaning to my, to our existence—so what?

The idea of the horizon—as an ideal boundary, unbreachable because in fact unattainable—is inspiring both for science and for philosophy. It refers to the gap or line between what is visible, observable, and what is hidden, concealed; material and intelligible, or spiritual. The horizon can be the firmament (a portal to infinity) and the skyline (a human practice of appropriation, of colonizing with the gaze). The horizon, as a philosophical concept, holds limitless potential. In common usage, the event

9 Horace, *Odes I*, Book 1, Verse 79: “Mors ultima linea rerum est.”
10 E. Jünger put it this way: “There is in us a peculiar impulse, difficult to describe, to give living processes the character of specimens.” E. Jünger, *O bólu*, trans. J. Prokopiuk, *Literatura na Świecie*, 1986, No. 9, pp. 177–231.
11 V. Jankélévitch, *Quoddité jest niezniszczalna. Nieodwołalność nieodwracalności*, trans. M. Jastrzębiec-Mosakowski, in: *Wymiary śmierci*, ed. S. Rosiek, p. 344: “The body is the source of illness and the site of suffering, as well as the principle of finitude and of the deepening wear that comes with time.”
12 A. Bazin, *Ontologia obrazu fotograficznego*, trans. B. Michalek, in: idem, *Film i rzeczywistość*, Warszawa 1963, p. 15: “For photography does not create eternity, as art does; it only embalms time, rescuing it from self-destruction.” Cf. also B. Stiegler, *Obrazy fotografii. Album metafor fotograficznych*, p. 26 ff (on mummies, matter, and embalmed existence).
13 S. Sontag, *O fotografii*, trans. S. Magala, Kraków 2017, p. 23: “All photographs are *memento mori*. To take a photograph is to participate in another person’s (or thing’s) mortality, vulnerability, mutability.”

horizon means the boundary of a black hole, beyond which nothing (light, information, etc.) can escape. In philosophy, it refers to what lies beyond the limits of experience, imagination, language, and so on. It may also constitute the *limes* of intersubjective knowledge: Socrates emerging from the cave crosses the event horizon; similarly, Pseudo-Dionysius the Areopagite, Meister Eckhart, Nicholas of Cusa, and other apophatic thinkers (representatives of negative theology); perhaps even the Buddha under the bodhi tree.

The philosophical idea of the horizon of knowledge continues to inspire photography and new media. “Humankind lingers unregenerately in Plato’s cave, still revolving, its age-old habit, in mere images of the truth,” writes Sontag, calling photography “the prototypically modern revelation: a negative epiphany,”¹⁴ or a magical device that attempts to contact or lay claim to another reality¹⁵. Reality beyond the event horizon. Photography, in its own way, traverses the philosophical and dialectical terrain of matter and spirit, of limit vs. possibility, of hope vs. inevitable end. It advances its own hypotheses about what awaits us beyond the event horizon—as Mikuriya writes (in the chapter *Plato’s Allegorical Camera-cave*), “at the end of the line and at the apex of the prisoner’s ascent is an impossible image, for how can one stare at the sun, when it is precisely the sun that bestows vision?”¹⁶

Every frame refers us to what lies beyond it. There is always some boundary to be crossed. Whether physical—painfully tangible like stone (Szymon Kaczmarczyk, *Planet B-612*, 2023), or conceptual and elastic, like the frame of a photograph or the unintentional content of images, invisible to the naked eye (Piotr Komorowski, *Unintentional Images*, 2025).¹⁷

The horizon is movable, and boundaries are conventional. Their seemingly absolute character provokes humanity, causing their constant transgression. And yet the idea of a reality expanding into infinity (just like the idea of infinity in philosophy) escapes human reason. The elastic horizon is a virtual straitjacket of human reason. Madness within the limits of the norm. The suprematist *Black Square*, divine energy grounded in a square light switch (Mariusz Hertmann, *Black Electric Switch on a White Background*. *In Memory of Julian Tuwim and Kazimir Malevich*, 2025).

Naked Singularity

“The world around us is filled with objects whose presence causes consternation,” writes Piotr Kucia in his commentary on a composition made of 25 Polaroids (*Material Event Horizon*, 2025). Fisher, a contemporary authority in the study of the weird and the eerie, describes this as the sensation of the eerie that “occurs either when there is something present where there should be nothing, or if there is nothing present when there should be something.”¹⁸ In Kucia’s work, it is a gigantic mono-

lith-cube created by an (again) alien form of intelligence, which, in successive photographs, lands in various recognizable locations. This series is peculiar in other respects as well: these are images generated (and thus “invented,” “imagined,” selected, framed, composed) by artificial intelligence, made in the “instant” photographic technique of the Polaroid, known for its characteristic imperfections (color, perspective, impermanence, etc.). Other works refer us to the category of singularity. Marek Liksztet’s studies of the decomposition and transformation of matter (*Paradox... Curiosity, or Against the Order of Things 1–3*, 2022)—in this cycle, life never dies, the end is the beginning, even though the photographs themselves depict death. Contrary to human reason and the order of the world. Is it toward the horizon that the figure in Marcin Wiktorski’s portrait is looking (*On the Edge*, 2025)? In the light of singularity, the subject loses personality—disorientation and the dissolution of boundaries, the fading of the ego—becoming themselves a curio, their own negative, reverse, other, their own nothingness.

The category of singularity—in physics and technology (Kurzweil) as well as in philosophy and psychology (Freud, Morton, Fisher, and others)—is associated with challenge and the crossing of boundaries. At the same time, it reaches back to the beginnings of philosophy and aesthetics (wonder at the genesis of knowledge and of aesthetic pleasure), as well as to the history of art (*Kunstkammern*, or cabinets of curiosities—as a history of what is different and exceptional). Singularity—like wondrousness or artistry—is a category that migrates between science, philosophy, art, and nature. Historically diverse and to this day problematic: desired (*curiosité*—wonder, understood as the *wunder* of art or of nature) or unwanted (*curiosum*—strangeness, that is, a deviation from the norm, arousing unhealthy fascination and a “suspicious,” subversive pleasure).

Arbus considered photography to be something indecent, calling the act of photographing ambiguous. In an essay devoted to her, Sontag wrote: “The photographer chooses oddity, chases it, frames it, develops it, titles it.”¹⁹ Speaking of her photographs of freaks, Arbus said they reveal what is shameful, strange, singular, and abnormal.²⁰ Photography exposes singularity—singularity is naked. The absurd of reality, the absurdities of existence, the paradoxes of being—eternal in philosophy and science—further revelations, new garments of singularity, which in photography is naked, and visible as such.²¹

Similarly, in the end, death “helps those of us who are most unaware to become aware of the gratuitousness and profound strangeness of life, the gratuitousness and strangeness that would pass unnoticed by slaves of common sense... were it not precisely for death. For most people it is only the death of someone close that, for the first time, reveals to them this accidental nature; the end of existence, working retroactively, not only highlights the oddity of its beginning and the unexpected character of birth, but by undermining our trust in the infinite continuation of life’s interval, also suggests to us that something which seems self-generating does not in fact so fully generate itself; death, in its inexplicable brutality, throws light on the gratuitousness of birth and indirectly on the arbitrary nature of the very state of being between beginning and end [...] Death substitutes for metaphysics for those who are not metaphysicians.”²²

14 S. Sontag, *O fotografii*, p. 9 ff.
15 Cf. ibidem, p. 24. We also find brilliant analogies between photography and Plato’s shadows in the cave in W.J.T. Mitchell, *The Reconfigured Eye. Visual Truth in the Postphotographic Era*, Cambridge, Mass. 1998 and J.T. Mikuriya, *Historia światła. Idea fotografii*, trans. P. Nowakowski, Kraków 2018.
16 J.T. Mikuriya, *Historia światła. Idea fotografii*, p. 25.
17 P. Komorowski, in his commentary on the works, notes that “In certain situations, the digital sensors of cameras generate so-called inherent noise: unique, structural entities that build a space of meanings ranging from purely visual to symbolic.”
18 M. Fisher, *Dziwaczne i osobliwe*, trans. A. Karalus and T. Adamczewski, Gdańsk 2023, p. 65.

19 S. Sontag, *O fotografii*, p. 42.
20 Cf. ibidem, p. 45.
21 *Naga osobliwość (naga czarna dziura)*, https://pl.wikipedia.org/wiki/Naga_osobliwo%C5%9B%C4%87 [accessed: September 1, 2025].
22 V. Jankélévitch, *Quoddité jest niezniszczalna. Nieodwołalność nieodwracalności*, trans. M. Jastrzębiec-Mosakowski, in: *Wymiary śmierci*, ed. S. Rosiek, p. 349.

Spis treści / **Contents**
Uczestnicy wystawy / **Exhibition Participants**

Michał Pietrzak / Na horyzoncie zdarzeń / On the Event Horizon	__ 02
Sylwia Świsłocka-Karwot / Cięcie sfery niebieskiej, czyli do wystawy „Horyzont zdarzeń” / Cutting the celestial sphere, for the exhibition “Event Horizon”	__ 06
Agnieszka Antosiewicz-Mas / Horyzont zdarzeń / Event Horizon	__ 14
Agnieszka Bandura / Ultima linea rerum. Kres rzeczy. Horyzont zdarzeń / Ultima Linea Rerum. The End of Things. Event Horizon	__ 18
Horyzont zdarzeń. Katalog / Event Horizon. Catalog	__ 31

Uczestnicy wystawy / **Exhibition Participants**

Teresa Anniuk-Gulak __ 32 / Patrycja Antonik __ 34 / Agnieszka Antosiewicz-Mas __ 36 / Patrycja Basińska __ 38 / Jacek Boczar __ 40 / Xeniya Brik __ 42 / Sylwia Bukowicka __ 44 / Marek Bułaj __ 46 / Beata Chłopeniuk __ 48 / Czesław Chwiszczuk __ 50 / Monika Cichoszewska __ 52 / Elżbieta Drewniak __ 54 / Sławoj Dubiel __ 56 / Andrzej Dudek-Dürer __ 58 / Alek Figura __ 60 / Tomasz Fronckiewicz __ 62 / Grzegorz Gajos __ 64 / Łukasz Gawroński __ 66 / Ewa Gnus __ 68 / Barbara Górniak __ 70 / Anka Gregorczyk __ 72 / Waldemar Grzelak __ 74 / Zenon Harasym __ 76 / Mariusz Hertmann __ 78 / Roman Hławacz __ 80 / Nina Hobgarska __ 82 / Jarosław Jarema __ 84 / Krzysztof Jurecki __ 86 / Szymon Kaczmarczyk __ 88 / Piotr Kaczmarek __ 90 / Piotr Komorowski __ 92 / Grzegorz Kosmala __ 94 / Krzysztof Kowalski __ 96 / Piotr Kucia __ 98 / Krzysztof Kuczyński __ 100 / Stanisław Kulawiak __ 102 / Jacek Bogusław Lalak __ 104 / Katarzyna Laskus-Stwora __ 106 / Magdalena Lasota __ 108 / Lila Leń __ 110 / Józef Ligęza __ 112 / Marek Liksztet __ 114 / Halina Mardula __ 116 / Ewa Martyniszyn __ 118 / Marek Maruszak __ 120 / Wojciech Miatkowski __ 122 / Tomasz Mielech __ 124 / Janusz Moniatowicz __ 126 / Janusz Musiał __ 128 / Mariusz Mykicki __ 130 / Roland Okoń __ 132 / Tobiasz Papuczys __ 134 / Marek Czesław Pieczonka __ 136 / Michał Pietrzak __ 138 / Przemek Piwowar __ 140 / Andrzej Płochocki __ 142 / Magda Podsiadły __ 144 / Irena Polit __ 146 / Titus Popławski __ 148 / Wojciech Neprości Potocki __ 150 / Tadeusz Piotr Prociak __ 152 / Mariusz Raźniewski __ 154 / Wacław Ropiecki __ 156 / Andrzej Rutyna __ 158 / Krzysztof Saj __ 160 / Dorota Sitnik __ 162 / Sławek Skrobała __ 164 / Łukasz Spychała __ 166 / Maciej Stawiński __ 168 / Marek Szyryk __ 170 / Sławomir Tobis __ 172 / Rafał K. Warzecha __ 174 / Marek Wesołowski __ 176 / Aneta Więcek-Zabłotna __ 178 / Marcin Wiktorski __ 180 / Jerzy Wojtowicz __ 182 / Iwona Wojtycza-Fronckiewicz __ 184 / Radosław Wróbel __ 186 / Waldemar Zieliński __ 188

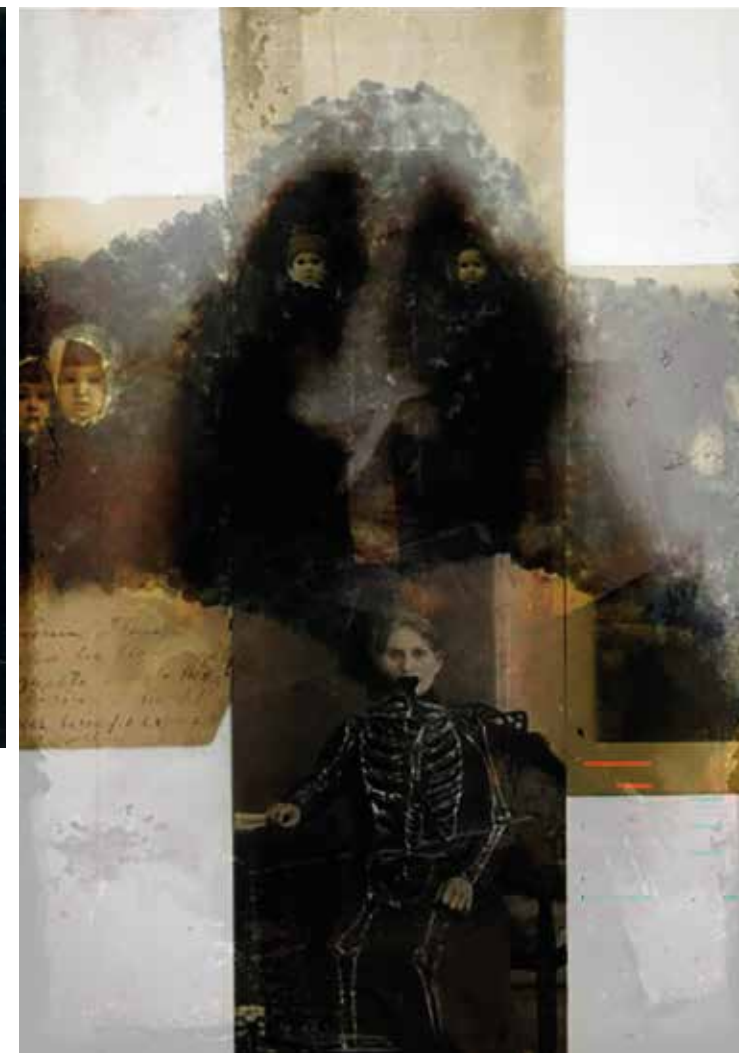
TERESA
ANNIUK-GULAKT
AG

Absolwentka Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego (1981) oraz kilku kierunków studiów podyplomowych. Swoją drogę artystyczną rozpoczęła w roku 2010, a stworzone wówczas prace otworzyły jej drzwi do niemieckich uczelni artystycznych (Kunstakademie w Bad Reichenhall, Freie Kunst Akademie w Augsburgu, Freie Kunsthochschule w Wiesbaden), w murach których doskonalila warsztat i poznała środowisko artystyczne dzięki udziałowi w projektach, warsztatach i konkursach. W roku 2015 podjęła studia w ASP we Wrocławiu na kierunku dyscypliny plastyczne w architekturze (specjalność: fotografia i malarstwo), a w roku 2017 kolejne, na kierunku mediacja sztuki współczesnej (dzięki którym nabyła kwalifikacje kuratora działalności artystycznej). Prowadzi własną Galerię Arttess, a swoją twórczość prezentuje na wystawach w kraju i za granicą. Za działalność na polu sztuki w 2017 roku otrzymała tytuł Osobowości Roku w dziedzinie kultury. Członkini ZPAP od 2021 roku, ZPAF od 2022 roku.

She graduated from the Faculty of Law and Administration of the University of Wrocław (1981) and has completed several post-graduate programs. She began her artistic journey in 2010 and the artworks she created at that time opened the door to German art schools (Kunstakademie in Bad Reichenhall, Freie Kunst Akademie in Augsburg, Freie Kunsthochschule in Wiesbaden), where she honed her skills and got to know the artistic community by participating in projects, workshops, and competitions. In 2015, she took up studies at the Academy of Art and Design in Wrocław in the field of visual arts in architecture (specialization: photography and painting), and in 2017, she started another program in the field of mediation of contemporary art (which equipped her with qualifications as an art curator). She runs her own Arttess Gallery and her works are exhibited in Poland and abroad. In recognition of her artistic work, in 2017, she was awarded the title of Cultural Personality of the Year. She has been a member of ZPAP since 2021 and ZPAF since 2022.

Teresa Anniuk-Gulak, *Tam, gdzie korzenie mają twarz*, technika własna, 70 × 70 cm, 2025
Teresa Anniuk-Gulak, *Where Roots Have a Face*, own technique, 70 × 70 cm, 2025

Teresa Anniuk-Gulak, *Awaria świata*, technika własna, 80 × 60 cm, 2023
Teresa Anniuk-Gulak, *World Breakdown*, own technique, 80 × 60 cm, 2023

PA

PATRYCJA ANTONIK

Artystka wizualna, fotograficzka i psycholożka. Twórczyni projektu *Jawa* czy *Zen* – autorskiego ekoresortu w Rudawach Janowickich, w którym łączy sztukę, naturę i duchową obecność. Jej praktyka artystyczna skupia się na prostocie, uważności i tym, co niewidzialne, a odczuwalne. Pracuje z obrazem jako narzędziem wewnętrznej transformacji, szukając form, które wyciszają umysł i przywracają kontakt z tym, co prawdziwe. Z wykształcenia magistra sztuki i psychologii, absolwentka Łódzkiej Filmówki i SWPS Wrocław, ukończyła dwuletnie studium psychologii procesu, obecnie kształci się w ustawieniach systemowych. W pracy – zarówno artystycznej, jak i terapeutycznej – porusza się na styku intymności, ciszy i znaczeń, które nie domagają się słów. Jej obrazy są przestrzenią spotkania – z sobą, z istnieniem, z ciszą.

She is a visual artist, photographer, and psychologist. She is the creator of the project *Jawa* czy *Zen*—an original eco-resort in the Rudawy Janowickie mountains, where she brings together art, nature, and spiritual presence. Her artistic practice focuses on simplicity, mindfulness, and that which is invisible yet perceptible. She works with the image as a tool of inner transformation, seeking forms that calm the mind and restore connection with what is genuine. She holds master's degrees in art and psychology. A graduate of Łódź Film School and SWPS University in Wrocław, she also completed a two-year program in process-oriented psychology and is currently training in systemic constellations. In her work—both artistic and therapeutic—she moves within the realms of intimacy, silence, and meanings that do not demand words. Her paintings create a space of encounter—with oneself, with existence, with silence.

Patrycja Antonik, *Prosto*, technika cyfrowa 100 × 70 cm x 3, 2025
Patrycja Antonik, *Straightforward*, digital technique, 100 × 70 cm x 3, 2025

AGNIESZKA ANTOSIEWICZ-MAS

A AMM

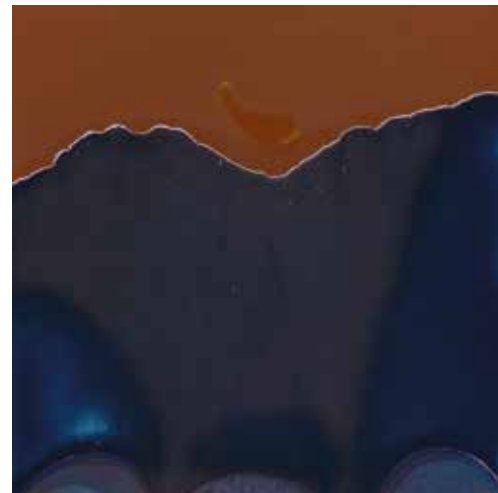
Urodziła się w 1979 roku we Wrocławiu. Absolwentka Wydziału Nauk Przyrodniczych Uniwersytetu Wrocławskiego oraz Międzynarodowego Forum Fotografii „Kwadrat” we Wrocławiu (2012). Obecnie słuchaczka Autorskiego Laboratorium Fotografii Piotra Komorowskiego. Uczestniczka wystaw zbiorowych i indywidualnych. W swoich działaniach preferuje fotografię inscenizowaną. Jej dotychczasowe poszukiwania skupiają się na cielesności, przemijaniu i pojęciu pamięci. Autoportret, będący próbą sformułowania szeregu uniwersalnych znaczeń, zajmuje szczególne miejsce w jej twórczości. Mieszka i pracuje we Wrocławiu.

She was born in 1979 in Wrocław. She is a graduate of the Faculty of Biological Sciences at the University of Wrocław and “Kwadrat” International Photography Forum in Wrocław (2012). She is currently a student at Piotr Komorowski’s Independent Photography Laboratory. She has participated in group and solo exhibitions. Her main interest is in staged photography. To date, her artistic explorations have focused on corporeality, transience, and memory. The self-portrait, which is an attempt to formulate several universal meanings, has a special place in her art. She lives and works in Wrocław.

Agnieszka Antosiewicz-Mas, *Droga do Walhalli*, z cyklu *Światy sekretne*, asamblaż, 50 × 50 cm, 2025
Agnieszka Antosiewicz-Mas, *Road to Valhalla*, from the *Secret Worlds* series, assemblage, 50 × 50 cm, 2025

Agnieszka Antosiewicz-Mas, *Pozorność rzeczy*, technika hybrydowa, 80 × 80 cm x 3, 2024
Agnieszka Antosiewicz-Mas, *The Apparent Nature of Things*, hybrid technique, 80 × 80 cm x 3, 2024

PB

PATRYCJA BASIŃSKA

Rocznik '79. Absolwentka Wyższego Studium Fotografii AFA we Wrocławiu; praca dyplomowa *Ogród Botaniczny* pod kierunkiem Piotra Komorowskiego (2002). Studia magisterskie ukończyła na Wydziale Sztuk Współczesnych Central Saint Martins w Londynie; praca dyplomowa *Nothing Special* i *New Visibilities* pod kierunkiem Christopfera Kul-Wanta i Douglasa Allsopa (2010). Zajmuje się fotografią kreacyjną. Swoje prace prezentowała na wystawach zbiorowych i indywidualnych w Polsce, Czechach, Niemczech i Wielkiej Brytanii.

Born in 1979, she is a graduate of AFA College of Photography in Wrocław; her final project, entitled *Botanical Garden*, was supervised by Piotr Komorowski in 2002. She completed her master's degree in contemporary arts at Central Saint Martins, London; her final projects, *Nothing Special* and *New Visibilities*, were supervised by Christopher Kul-Want and Douglas Allsop in 2010. Her main interest is creational photography. She presented her works in various group and solo exhibitions in Poland, the Czech Republic, Germany, and Great Britain.

Patrycja Basińska, *Puncti singularis*, obiekt, 41 × 60 cm, 2025
Patrycja Basińska, *Puncti Singularis*, object, 41 × 60 cm, 2025

JB

JACEK BOCZAR

40◀
41▶

Urodził się w 1986 roku. Absolwent Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Katowicach i Akademii Fotografii w Krakowie. Stypendysta Prezydenta Miasta Tychy. Członek Związku Polskich Artystów Fotografików w Okręgu Dolnośląskim. Członek Tyskiego i Łódzkiego Towarzystwa Fotograficznego. Od najmłodszych lat prowadził dokumentację imprez masowych dla Miejskiego Centrum Kultury w Tychach. Współpracował z Katowickim Oddziałem „Gazety Wyborczej”. Jego zdjęcia ukazywały się również w „Dzienniku Zachodnim”, „Górnośląskim Informatorze Kulturalnym”, w kalendarzach i programach teatralnych. Prowadził warsztaty dla Akademii Slow Management w ramach programu Culture Pro w Krakowie, warsztaty fotografii kreatywnej w czasie Kazimierskiej Wiosny Fotograficznej oraz warsztaty kolażu fotograficznego w Visual Arts Gallery w Łodzi. Realizuje autorskie projekty związane z fotografią portretową i inscenizowaną. Doskonali warsztat fotografii analogowej oraz obróbki odbitek, szczególnie w zakresie stosowania techniki gumy dwuchromianowej i kolażu. Swoje prace prezentował na wystawach w Polsce (Tychy, Katowice, Kraków, Łódź, Wrocław, Kalisz, Świdnica, Rawicz, Krosno), Niemczech (Düsseldorf), na Litwie (Wilno), w Czechach (Ostrawa), Bułgarii (Sofia) i Japonii (Kobe).

He was born in 1986. A graduate of the State Secondary School of Fine Arts in Katowice and the Academy of Photography in Kraków. A scholarship recipient of the President of the City of Tychy. A member of the Lower Silesian Division of the Association of Polish Art Photographers. A member of the Tychy and Łódź Photographic Societies. From an early age, he documented mass events for the Municipal Cultural Center in Tychy. He collaborated with the Katowice branch of *Gazeta Wyborcza*. His photos have also appeared in *Dziennik Zachodni* and *Górnośląski Informator Kulturalny*, as well as in calendars and theater programs. He conducted workshops for the Slow Management Academy as part of the Culture Pro program in Kraków, creative photography workshops during the Kazimierz Spring of Photography, and photographic collage workshops at the Visual Arts Gallery in Łódź. He works on original projects related to portrait and staged photography. He hones his skills in analog photography and print processing, particularly in the use of the gum bichromate technique and collage. He has exhibited his works in Poland (Tychy, Katowice, Kraków, Łódź, Wrocław, Kalisz, Świdnica, Rawicz, Krosno), Germany (Düsseldorf), Lithuania (Vilnius), the Czech Republic (Ostrava), Bulgaria (Sofia), and Japan (Kobe).

Jacek Boczar, *Krasanale wrocławskie*, technika cyfrowa, 70 × 100 cm, 2025
Jacek Boczar, *Wrocław Dwarfs*, digital technique, 70 × 100 cm, 2025

XB

XENIYA BRIK

42◀
43▶

Urodzona w 1989 roku w Kazachstanie. Obecnie obywatelka Polski. Studentka Instytutu Twórczej Fotografii w Opawie (Institut tvůrčí fotografie v Opavě). Absolwentka studiów inżynierskich na Politechnice w m. Rudny (Kazachstan) oraz studiów podyplomowych kształcenia tłumaczy na Uniwersytecie im. A. Mickiewicza w Poznaniu. Doskonale zna język polski oraz rosyjski. Absolwentka pracowni artystycznej Trójmiejskiej Szkoły Fotografii w Gdyni. Członkini Okręgu Dolnośląskiego ZPAF. Główne płaszczyzny jej działania to fotografia portretowa oraz autorska. W swojej twórczości poszukuje odzwierciedlenia stanów emocjonalnych, bada relację człowieka z samym sobą oraz otaczającą go przestrzenią. W stosowanym stylu wizualnym akcentuje prostotę, minimalizm oraz estetykę. Posiada wyróżnienia w konkursach ogólnopolskich i światowych. Bierze udział w wielu wystawach. Od kilku lat uczy „widzenia” innych, prowadząc warsztaty fotograficzne.

Born in 1989 in Kazakhstan, she is currently a Polish citizen. She is a student of the Institute of Creative Photography in Opava (Institut tvůrčí fotografie v Opavě). She holds an engineering degree from the Polytechnic in Rudny (Kazakhstan) and a postgraduate degree in translator training from Adam Mickiewicz University in Poznań. She is fluent in Polish and Russian. She graduated from the artistic workshop at the Tricity School of Photography in Gdynia and is a member of the Lower Silesian Division of ZPAF. Her main areas of focus are portrait and original photography. In her work, she seeks to reflect emotional states and explores the relationship between a person and themselves, as well as the surrounding space. Her visual style emphasizes simplicity, minimalism, and aesthetics. She has received distinctions in national and international competitions and has participated in numerous exhibitions. For several years, she has been conducting photography workshops, where she teaches others how to “see.”

Xeniya Brik, *Obojętność*, technika cyfrowa, 100 x 70 cm, 2024
Xeniya Brik, *Indifference*, digital technique, 100 x 70 cm, 2024

SB

SYLWIA BUKOWICKA

44
45

Rocznik '78. Matka dwóch córek, himalaistka. Ma za sobą projekt literacko-fotograficzny *Dzieci na A*, przedstawiający dzieci z diagnozą autyzmu. Wystawa odwiedziła kilka miast w Polsce, na podstawie fotografii powstał spektakl o tym samym tytule. W 2017 roku została wyróżniona w szóstej edycji ogólnopolskiego konkursu „Portret 2017” za wrażliwość, oniryczny klimat i mroczny romantyzm. W 2023 roku w Bielsku-Białej powstała wystawa „Sztuka opowiadania – Iranki” zainspirowana tragiczną śmiercią Mashy Amini i trwającymi protestami przeciwko dyskryminacji kobiet w Iranie, a równocześnie doświadczeniem podróży po tym kraju. Od roku 1999 jest związana z Ogólnopolskimi Spotkaniami Podróżników, Żeglarzy i Alpinistów KOŁOSY. Na początku jako uczestniczka Spotkań, potem nagradzana, a następnie prowadząca galę honorową, od paru lat zasiada w jury konkursu fotograficznego „FotoGlob”. Obecnie działa jako streetworkerka, ratowniczką i fotoreporterka. Prowadzi Ambulatorium Uliczne MiserArt, udzielając pomocy przedmedycznej osobom w kryzysie bezdomności. Ze zbiorów fotografii z ulicy powstała wystawa „BERZAX – ciało bezdomności”, która jest zapisem ze spotkań z Innymi, wykluczonymi – osobami dotkniętymi bezdomnością i zmagającymi się z odrzuceniem. Jest wiceprezeską Fundacji MiserArt. Od 2018 roku prowadzi własną działalność fotograficzną. Na co dzień dokumentuje analogowo życie swoje i swoich córek. Jest świadkiem – cichym, uważnym, niezmiennym.

Born in 1978. Mother of two daughters, mountaineer. She has completed the literary-photographic project *Children with A*, portraying children diagnosed with autism. The exhibition toured several cities in Poland, and a stage performance of the same title was created based on the photographs. In 2017, she was recognized in the sixth edition of the nationwide competition “Portrait 2017” for her sensitivity, dreamlike atmosphere, and dark romanticism. In 2023, in Bielsko-Biała, she presented the exhibition “The Art of Storytelling—Iranian Women,” inspired by the tragic death of Mahsa Amini and the ongoing protests against discrimination of women in Iran, as well as her own experience of traveling through the country. Since 1999, she has been associated with the Nationwide Meetings of Travelers, Sailors, and Mountaineers KOŁOSY. She was first a participant, later an award-winner, then the host of the honorary gala, and in recent years a jury member of the photography competition “FotoGlob.” Currently, she works as a streetworker, paramedic, and photojournalist. She runs the MiserArt Street Clinic, providing pre-medical assistance to people experiencing homelessness. From her street photography archive emerged the exhibition “BERZAX—The Body of Homelessness,” a record of encounters with the Other, the excluded—those affected by homelessness and struggling with rejection. She is the vice president of the MiserArt Foundation. Since 2018, she has run her own photography practice. On a daily basis, she documents analogically the life of herself and her daughters. She is a witness—silent, attentive, and unchanging.

Sylwia Bukowicka, *Okno*, technika cyfrowa, 100 × 150 cm, 2023
Sylwia Bukowicka, *Window*, digital technique, 100 × 150 cm, 2023

Sylwia Bukowicka, *Pokój*, technika cyfrowa, 100 × 150 cm, 2023
Sylwia Bukowicka, *Room*, digital technique, 100 × 150 cm, 2023

Sylwia Bukowicka, *Kicek*, technika cyfrowa, 100 × 150 cm, 2023
Sylwia Bukowicka, *Kicek*, digital technique, 100 × 150 cm, 2023

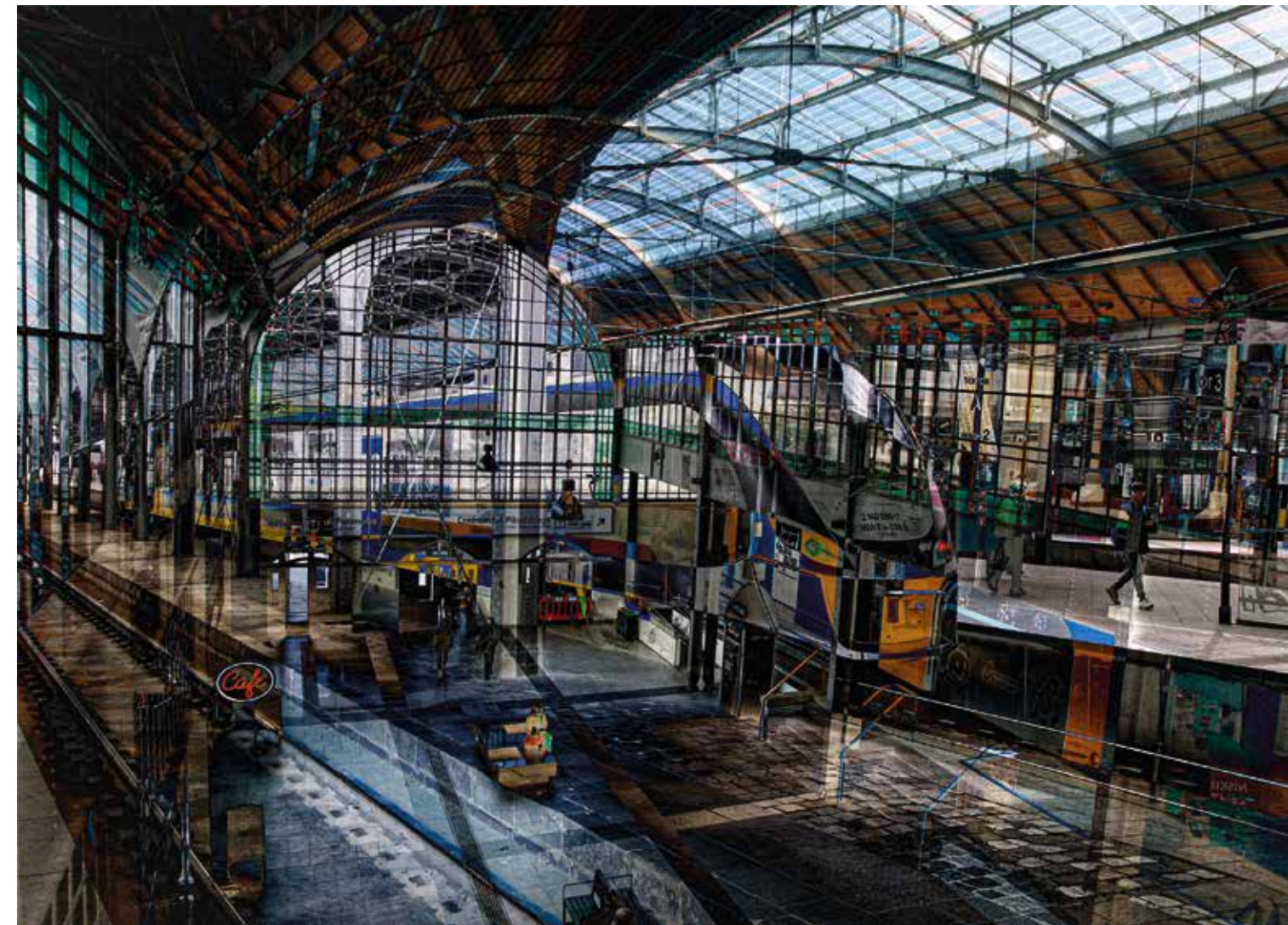

MB

MAREK BUŁAJ

Urodzony w 1954 roku w Wołowie. Mieszka i pracuje we Wrocławiu. Zajmuje się fotografią dokumentalną, portretową i subiektywną. W roku 1982 wyjechał do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, gdzie przebywał 34 lata. W 1984 roku rozpoczął studia fotograficzne na Wydziale Fotografii w Mercer County Community College w Trenton, New Jersey. W roku 1986 studiował w International Center of Photography, New York City oraz Tish School of The Arts, New York University. W Nowym Jorku pracował z tak znanymi fotografami jak William Helburn czy Larry Giasi. Współpracował także z licznymi galeriami sztuki: Pierpont Morgan Library w Nowym Jorku i Trenton State Museum. W latach 1988–1990 zajmował się fotografowaniem dzieł sztuki do katalogu *Opus Sacrum*, do wystawy zbiorów Barbary Piaseckiej-Johnson, prezentowanej na Zamku Królewskim w Warszawie. Od 1992 roku silnie związany był z biurem architektonicznym znanego architekta Michaela Gravesa w Princeton, New Jersey, gdzie przez ponad 20 lat zajmował się katalogowaniem i dokumentowaniem projektowanych przedmiotów i budynków architektonicznych. Swoje prace wystawiał na wielu wystawach w Stanach Zjednoczonych: Kern Gallery, Penn State University, PA (1985), Library Gallery, Mercer County Community College, Trenton, NJ (1985), Trenton State College Gallery, Trenton, NJ (1986), Boruch College, New York City (1987), Skulski Gallery, Clark, NJ (1992), Gordon Street Gallery, Lawrenceville, NJ (2001). Jego fotografie były publikowane w albumach, katalogach, czasopismach oraz na stronach internetowych. Prace znajdują się w State Gallery, Trenton, NJ, Library Gallery, Mercer County Community College, Trenton, NJ oraz w zbiorach prywatnych. W styczniu 2021 roku zaprezentował swoje prace fotograficzne *Inspiracje Japońskie. Natura i Cywilizacja* w Galerii Za Szafą, ZPAF we Wrocławiu. Obecnie pracuje w swoim studio oraz prowadzi zajęcia fotograficzne dla seniorów we Wrocławskim Centrum Rozwoju Społecznego.

He was born in 1954 in Wołów. He lives and works in Wrocław. The artist works with documentary, portrait, and subjective photography. In 1982, he left for the United States of America, where he stayed for 34 years. In 1984, he enrolled in photography at the Department of Photography at Mercer County Community College, Trenton, New Jersey. In 1986, he studied at the International Center of Photography, New York City, and the Tish School of the Arts, New York University. In New York, he worked with such famous photographers as William Helburn and Larry Giasi. He also collaborated with numerous art galleries: the Pierpont Morgan Library in New York and the Trenton State Museum. In the years 1988–1990, Bułaj photographed works of art for the *Opus Sacrum* catalog, for the exhibition of Barbara Piasecka-Johnson's collection, presented at the Royal Castle in Warsaw. From 1992, he was closely associated with the architectural office of the famous architect Michael Graves in Princeton, New Jersey, where for over 20 years he was involved in cataloging and documenting designed objects and architectural buildings. The artist has exhibited his works at many exhibitions in the United States: Kern Gallery, Penn State University, PA (1985), Library Gallery, Mercer County Community College, Trenton, NJ (1985), Trenton State College Gallery, Trenton, NJ (1986), Boruch College, New York City (1987), Skulski Gallery, Clark, NJ (1992), Gordon Street Gallery, Lawrenceville, NJ (2001). His photos were published in albums, catalogs, magazines, and on websites. His works can be found in the collections of the State Gallery, Trenton, NJ, and Library Gallery, Mercer County Community College, Trenton, NJ, as well as in private collections. In January 2021, Bułaj showed his photographic works entitled *Japanese Inspirations. Nature and Civilization* at the Za Szafą Gallery, ZPAF in Wrocław. Currently, he works in his studio and conducts photography classes for seniors at the Wrocław Center for Social Development.

Marek Bułaj, *Jeden dzień w podróży*, technika cyfrowa, 50 × 70 cm, 2025
Marek Bułaj, *One Day on the Road*, digital technique, 50 × 70 cm, 2025

BC

BEATA CHŁOPENIUK

Urodzona 18.06.1962 w Nysie. Mieszka, pracuje i realizuje swoje pasje w Jeleniej Górze. Przygodę z fotografią rozpoczęła we wczesnej młodości, przy boku swojego ojca, lecz w latach 80. na długo ją porzuciła. Powrót nastąpił po 2000 roku. Ukończyła Jeleniogórską Szkołę Fotografii pod okiem Wojciecha Zawadzkiego i od tamtej pory czynnie zajmuje się fotografią. Ma na swoim koncie wystawy indywidualne i zbiorowe, wygrane w konkursach oraz publikacje. W swojej twórczości używa zarówno technologii cyfrowej, jak i analogowej. Jest członkinią Stowarzyszenia Polskich Artystów Fotografików i Stowarzyszenia Jeleniogórska Strefa Fotografii.

Born on June 18, 1962, in Nysa. She lives, works, and pursues her passions in Jelenia Góra. She began her adventure with photography in her early youth, alongside her father, but in the 1980s she abandoned it for many years. Her return came after 2000. She graduated from the Jelenia Góra School of Photography under the guidance of Wojciech Zawadzki and has been actively engaged in photography ever since. She has held both solo and group exhibitions, won competitions, and had her work published. In her practice, she uses both digital and analog techniques. She is a member of the Association of Polish Art Photographers and the Jelenia Góra Photography Zone Association.

Beata Chłopeniuk, *Bez tytułu*, technika cyfrowa, 50 × 70 cm x 3, 2024
Beata Chłopeniuk, *Untitled*, digital technique, 50 × 70 cm x 3, 2024

CC

CZESŁAW CHWISZCZUK

50◀
51▶

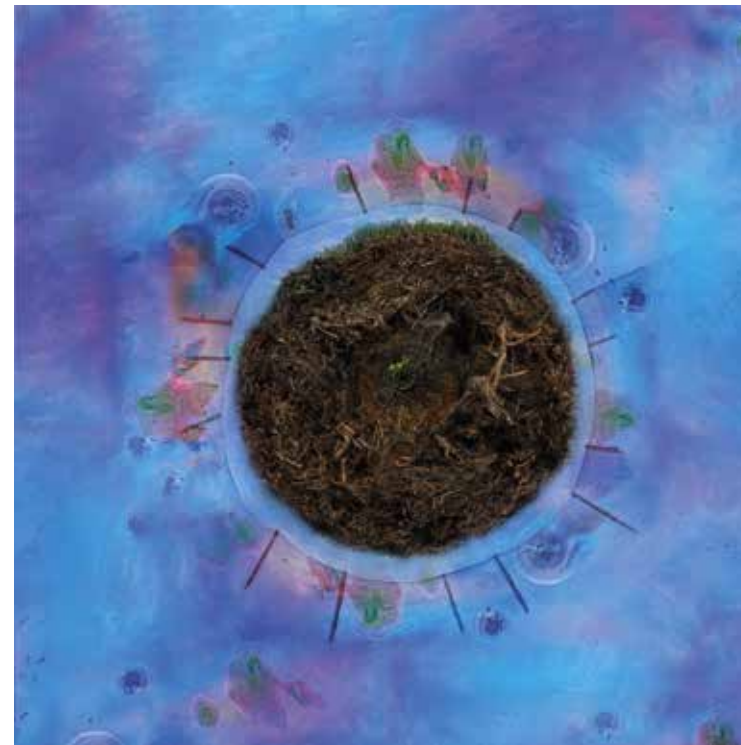

Twórczo wypowiada się w fotografii, filmie oraz działaniach multimedialnych. W 1967 roku wziął po raz pierwszy udział w wystawie fotograficznej. Współzałożyciel Grupy Fotograficznej Format (1972–1978) i Przestrzeni Współistnienia Amblangua (1980–1983), działających w obiegu ogólnopolskim. Dyplom w 1983 roku na Wydziale Operatorskim i Realizacji Telewizyjnej PWSFTviT w Łodzi. Od 1984 roku wykłada w ASP im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu, gdzie obecnie jest profesorem uczelnianym. Jest członkiem ZPAF (od 1985) oraz SFP (od 1986). W swoim dorobku artystycznym posiada ponad 300 wystaw i prezentacji, zarówno indywidualnych, jak i zbiorowych. Jest autorem zdjęć do kilkudziesięciu filmów (dokumentalnych, autorskich, fabularnych, animowanych, specjalistycznych i reklamowych) i ponad 100 publikacji w wydawnictwach polskich i zagranicznych. Jego prace znajdują się w zbiorach Muzeum Narodowego we Wrocławiu, Muzeum Miejskiego Wrocławia, Międzynarodowego Stowarzyszenia Grafiki w Krakowie, zbiorach Muzeum ASP we Wrocławiu oraz prywatnych. Był nagradzany i wyróżniany na konkursach fotografii, filmu i grafiki o zasięgu krajowym i międzynarodowym. Został uhonorowany Medalem 60-lecia ASP oraz odznaką „Zasłużony dla Kultury Polskiej” (2017).

He is an active artist in the fields of photography, film, and multimedia. In 1967, he took part in his first photo exhibition. He is a co-founder of the photographic group Format (1972–1978) and the Space of Coexistence Amblangua (1980–1983), both operating nationwide. In 1983, he graduated from Łódź Film School, from the Faculty of Photography and Television Production. Since 1984, he has taught at Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław, where he currently holds the position of academic professor. Chwiszczuk has been a member of the Association of Polish Art Photographers (since 1985) and the Polish Filmmakers Association (since 1986). His artistic output includes over 300 solo and group exhibitions and presentations. He is the cinematographer of several dozen films (documentaries, artistic, fictional, animated, specialist, and advertising) and author of over 100 publications in Polish and foreign publishing houses. His works can be seen in the collections of the National Museum in Wrocław, the City Museum of Wrocław, the International Association of Graphic Arts in Kraków, the Museum of the Academy of Art and Design in Wrocław, as well as in private collections. He has been awarded at national and international photography, film, and graphics competitions. He was awarded the Medal of the 60th Anniversary of Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław and a badge “Meritorious for Polish Culture” (2017).

Czesław Chwiszczuk, *Ku przeznaczeniu*, z cyklu *Mikroświaty*, technika cyfrowa, 100 x 100 cm, 2025
Czesław Chwiszczuk, *Toward Destiny*, from the *Microworlds* series, digital technique, 100 x 100 cm, 2025

Czesław Chwiszczuk, *Ekoplaneta*, z cyklu *Mikroświaty*, technika cyfrowa, 100 x 100 cm, 2022–2025
Czesław Chwiszczuk, *Ecoplanet*, from the *Microworlds* series, digital technique, 100 x 100 cm, 2022–2025

MONIKA CICHOSZEWSKA

Absolwentka Jeleniogórskiej Szkoły Fotograficznej. W swojej twórczości nawiązuje „do problemu śmierci w znaczeniu powrotu do natury, do świata pierwotnego, pragnienia utożsamiania się z naturą” i przemijaniem. Fotografuje wulkaniczny „pejzaż i jego struktury, które służą do tworzenia układów wizualnych, odwołujących się do abstrakcji geometrycznych i niegeometrycznych” (Krzysztof Jurecki). Prezentowane wystawy: „Zanurzenia”, „Pozy i powroty (do natury)”, „Światy równoległe”. Laureatka m.in. DEBUTS 2017, głównej nagrody „Wystaw się” 2021 CSW Toruń, trzeciego miejsca Vintage Grand Prix 2023 Bydgoszcz. Jej dwa cykle – *#oczomniewierzę* i *#kobietyfotografii* – były prezentowane podczas Festiwalu Fotografii Plener w Żorach. Brała również udział w wystawie w Galerii Maison de la Photographie w Lille we Francji. Ma na swoim koncie 16 wystaw indywidualnych i 60 zbiorowych w Polsce, USA, Portugalii i Hiszpanii, m.in. w Galerii ZPAF Wrocław, Galerii Fotografii B&B, Galerii Sztuki Platon, Piotrkowskim Biennale Sztuki, Biennale Fotografii Górskiej, OFFO, FotoOpen, Fotoperyferie BWA Kielce, Instytucie Cybernetyki Sztuki, w Muzeum Karkonoskim i w „Kontaktach” w BWA Jelenia Góra.

www.monikacichoszevska.com

A graduate of the Jelenia Góra School of Photography. In her work, she references “the issue of death in the sense of a return to nature, to the primal world, and the desire to identify with nature,” as well as the theme of impermanence. She photographs volcanic “landscapes and their structures, which serve to create visual compositions that refer to both geometric and non-geometric abstractions” (Krzysztof Jurecki). Exhibitions include: “Immersion,” “Poses and Returns (to Nature),” and “Parallel Worlds.” She has been awarded distinctions such as DEBUTS 2017, the main prize at “Wystaw się” 2021 at the Centre for Contemporary Art in Toruń, and the third prize at Vintage Grand Prix 2023 in Bydgoszcz. Her two series—*#oczomniewierzę* and *#kobietyfotografii*—were showcased during the Open-Air Photography Festival in Żory. She has shown her works at the Maison de la Photographie Gallery in Lille, France, as well as in 16 solo exhibitions and 60 group exhibitions in Poland, the USA, Portugal, and Spain, including at the ZPAF Gallery in Wrocław, B&B Photography Gallery, Platon Art Gallery, Piotrków Art Biennial, Mountain Photography Biennial, OFFO, FotoOpen, Fotoperyferie BWA Kielce, the Institute of Art Cybernetics, the Karkonosze Museum, and “Contacts” at BWA Jelenia Góra.

www.monikacichoszevska.com

Monika Cichoszevska, *Światy równoległe*, technika hybrydowa, 60 × 75 cm x 3, 2023
Monika Cichoszevska, *Parallel Worlds*, hybrid technique, 60 × 75 cm x 3, 2023

ED

ELŻBIETA DREWNIAK

54◀
55▶

Urodziła się w 1961 roku we Wrocławiu, gdzie mieszka i pracuje. Absolwentka Międzynarodowego Forum Fotografii „Kwadrat” we Wrocławiu oraz Autorskiego Laboratorium Fotografii Piotra Komorowskiego we Wrocławiu. Członkini Bełchatowskiego Towarzystwa Fotograficznego. Jest autorką kilku wystaw indywidualnych i uczestniczką wielu wystaw zbiorowych w galeriach i muzeach krajowych. W pracy artystycznej skupia się głównie na własnych doświadczeniach życiowych. Fotografię traktuje jako narzędzie kreacji, autoterapii, a także jako medium służące przekazaniu wartości uniwersalnych.

She was born in 1961 in Wrocław, where she lives and works. She graduated from “Kwadrat” International Photography Forum in Wrocław and Piotr Komorowski’s Independent Photography Laboratory in Wrocław. She is a member of the Bełchatów Photography Society. She has held several solo exhibitions and participated in numerous group exhibitions in Polish art galleries and museums. In her artistic work, she mainly focuses on her own life experiences. She treats photography as a tool for creation, self-therapy, and as a medium for conveying universal values.

Elżbieta Drewniak, *Jednia*, obiekt, 28 x 21 x 44 cm, 2024
Elżbieta Drewniak, *Oneness*, object, 28 x 21 x 44 cm, 2024

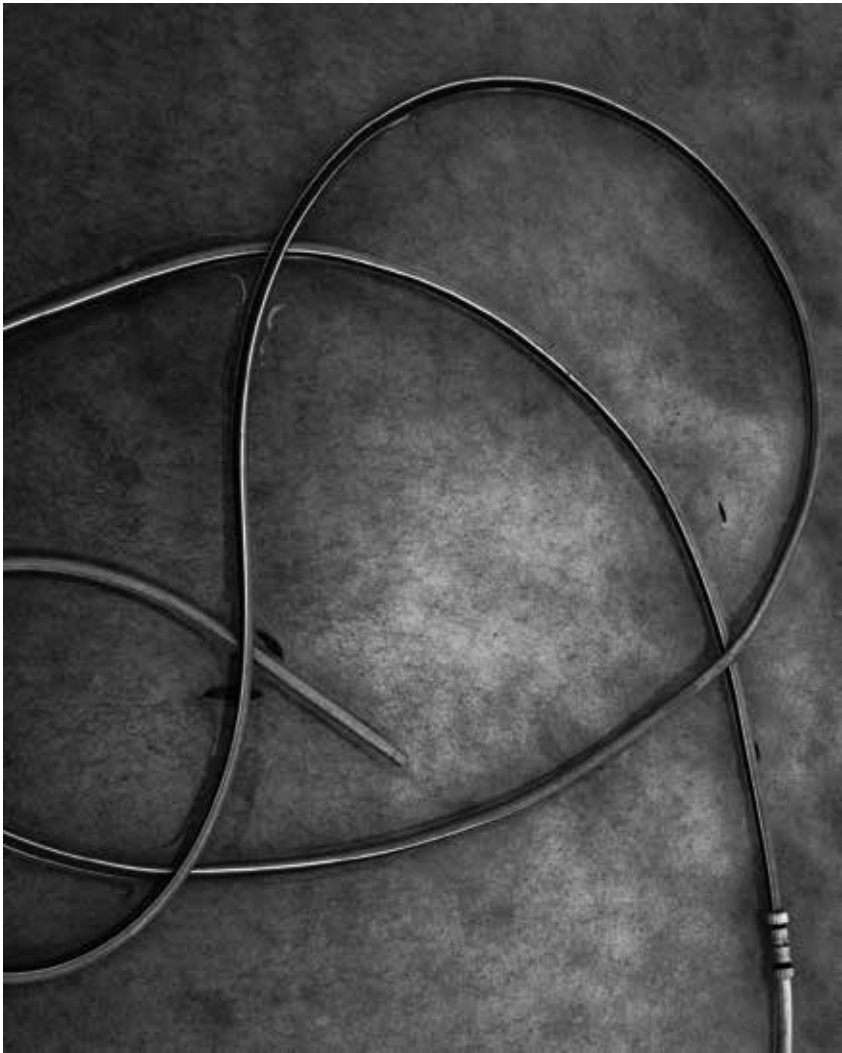
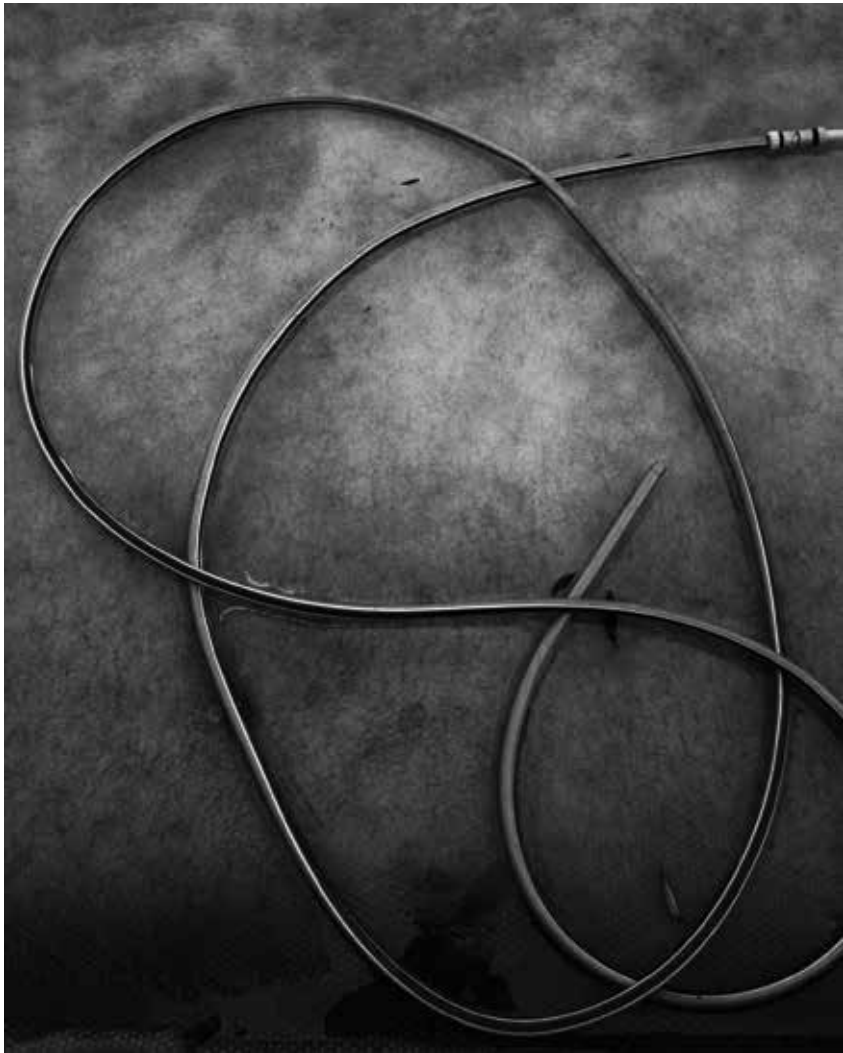

SD

SŁAWOJ DUBIEL

Rocznik '64, z wyboru opolanin. Dwukrotny stypendysta Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz stypendysta Marszałka Województwa Opolskiego w dziedzinie kultury („Marszałkowskie Talenty”). Tworzy głównie czarno-białe fotografie dokumentalne oraz klasyczne fotografie krajobrazu. Rejestruje i dokumentuje zmiany zachodzące w życiu regionu. Jest członkiem Związku Polskich Artystów Fotografików, współzałożycielem Fundacji 2.8 oraz współorganizatorem Opolskiego Festiwalu Fotografii.

Born in 1964, an Opole resident by choice. Twice a recipient of the Ministry of Culture and National Heritage scholarship and a grantee of the Marshal of the Opole Voivodeship in the field of culture (“Marshal’s Talents”). He primarily creates black-and-white documentary photography as well as classic landscape photography. He records and documents the changes occurring in the region’s life. He is a member of the Association of Polish Art Photographers, co-founder of Foundation 2.8, and co-organizer of the Opole Photography Festival.

Sławoj Dubiel, XXX, technika hybrydowa, 40 × 30 cm x 2, 2024
Sławoj Dubiel, XXX, hybrid technique, 40 × 30 cm x 2, 2024

ANDRZEJ DUDEK-DÜRER

A
DD

Jest jedną z najbardziej oryginalnych, konsekwentnych i rozpoznawalnych osobowości współczesnej polskiej sztuki. Performer, fotografik, grafik, kompozytor i muzyk, [...] w ciągłym procesie kreacji i dokumentacji własnego wizerunku oraz rozwoju własnej świadomości. [...] W 2021 roku minęła 52. rocznica realizacji performance'u *Sztuka Butów – Sztuka Spodni – Sztuka A. Dudka-Dürera, Żywa Rzeźba*. Swoją twórczość prezentował i prowadził wykłady m.in. w The Art Institute w Chicago, Academy of Art College w San Francisco, Conservatorio Nacional de Música w Mexico City, School of Art Otago Polytechnic w Dunedin w Nowej Zelandii, The City Art Institute w Sydney, University of California w Berkeley, ASP w Gdańsku, Centrum Sztuki Współczesnej w Warszawie. Stypendysta Ministerstwa Kultury w 2002 roku, stypendysta Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego w 2011 roku. [...] Nagrody: Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za nieocenione zasługi dla kultury polskiej (2014), Marszałka Województwa Dolnośląskiego za wybitne osiągnięcia w dziedzinie kultury (2014) [...]. Dokumentacje i prace w wielu zbiorach prywatnych i publicznych (m.in. w Muzeum Narodowym w Warszawie, Muzeum Narodowym we Wrocławiu, Muzeum Miejskim we Wrocławiu, Muzeum Sztuki w Łodzi, Zachęcie Dolnośląskiej we Wrocławiu, Stedelijk Museum w Amsterdamie, Museum of Modern Art w Nowym Yorku, Tate Gallery w Londynie, City Art Institute Library w Sydney, The School of the Art Institute of Chicago).

Opracowanie noty: Krzysztof Dobrowolski, Centrum Sztuki WRO (fragment)

<https://culture.pl/pl/tworca/andrzej-dudek-durer>

He is one of the most original, consistent, and recognizable personalities in the world of Polish contemporary art. He is a performer, photographer, graphic design artist, composer, and musician, [...] in a constant process of creating and documenting his image and developing his consciousness. [...] The year 2021 marked the 52nd anniversary of his performance *Art of Shoes—Art of Trousers—Art of A. Dudek-Dürer, Living Sculpture*. He presented his works and gave lectures in, among others, The Art Institute in Chicago, Academy of Art College in San Francisco, Conservatorio Nacional de Música in Mexico City, School of Art Otago Polytechnic in Dunedin, New Zealand, the City Art Institute in Sydney, University of California in Berkeley, Academy of Fine Arts in Gdańsk, Ujazdowski Castle Center for Contemporary Art in Warsaw. He received the Ministry of Culture scholarship in 2002, as well as the Ministry of Culture and National Heritage scholarship in 2011. [...] The artist also received awards of the Minister of Culture and National Heritage for his outstanding contribution to Polish culture, as well as an award of the Marshal of the Lower Silesian Voivodeship for his outstanding achievements in the field of culture in 2014 [...]. His works and documentaries are in numerous private and public collections (including the National Museum in Warsaw, the National Museum in Wrocław, the City Museum in Wrocław, Art Museum in Łódź, Zachęta Dolnośląska in Wrocław, Stedelijk Museum in Amsterdam, Museum of Modern Art in New York, Tate Gallery in London, City Art Institute Library in Sydney, the School of the Art Institute in Chicago).

Biographical note by: Krzysztof Dobrowolski, WRO Art Center (excerpt)

<https://culture.pl/pl/tworca/andrzej-dudek-durer>

Andrzej Dudek-Dürer, *Andrzej Dudek-Dürer żywa rzeźba, performance metafizyczny, w Sokołowsku, w 56. rocznicę...* 1969–2025?, technika mieszana własna, Ø 32 × 12,5 cm, 1969–2025

Andrzej Dudek-Dürer, *Andrzej Dudek-Dürer Living Sculpture, Metaphysical Performance, Sokołowsko, On the 56th Anniversary...* 1969–2025?, own mixed media technique, Ø 32 × 12.5 cm, 1969–2025

Andrzej Dudek-Dürer, *Multi... Autozgniecenie, Andrzej Dudek-Dürer żywa rzeźba, performance metafizyczny, w Sokołowsku, w 56. rocznicę...* 1969–2025?, technika mieszana własna, Ø 32 × 12,5 cm, 1969–2025

Andrzej Dudek-Dürer, *Multi... Self-Crushing, Andrzej Dudek-Dürer Living Sculpture, Metaphysical Performance, Sokołowsko, On the 56th Anniversary...* 1969–2025?, own mixed media technique, Ø 32 × 12.5 cm, 1969–2025

Andrzej Dudek-Dürer, *Nie Dotykać; De-Materializacja, Sztuka popiołu z żywej rzeźby, instalacja metamaterialfizyczna 1471–2025?*, technika mieszana własna, Ø 32 × 12,5 cm, 1969–2025

Andrzej Dudek-Dürer, *Do Not Touch; De-Materialization, Art of Ashes from the Living Sculpture, Metamaterial-Physical Installation 1471–2025?*, own mixed media technique, Ø 32 × 12.5 cm, 1969–2025

ALEK FIGURA

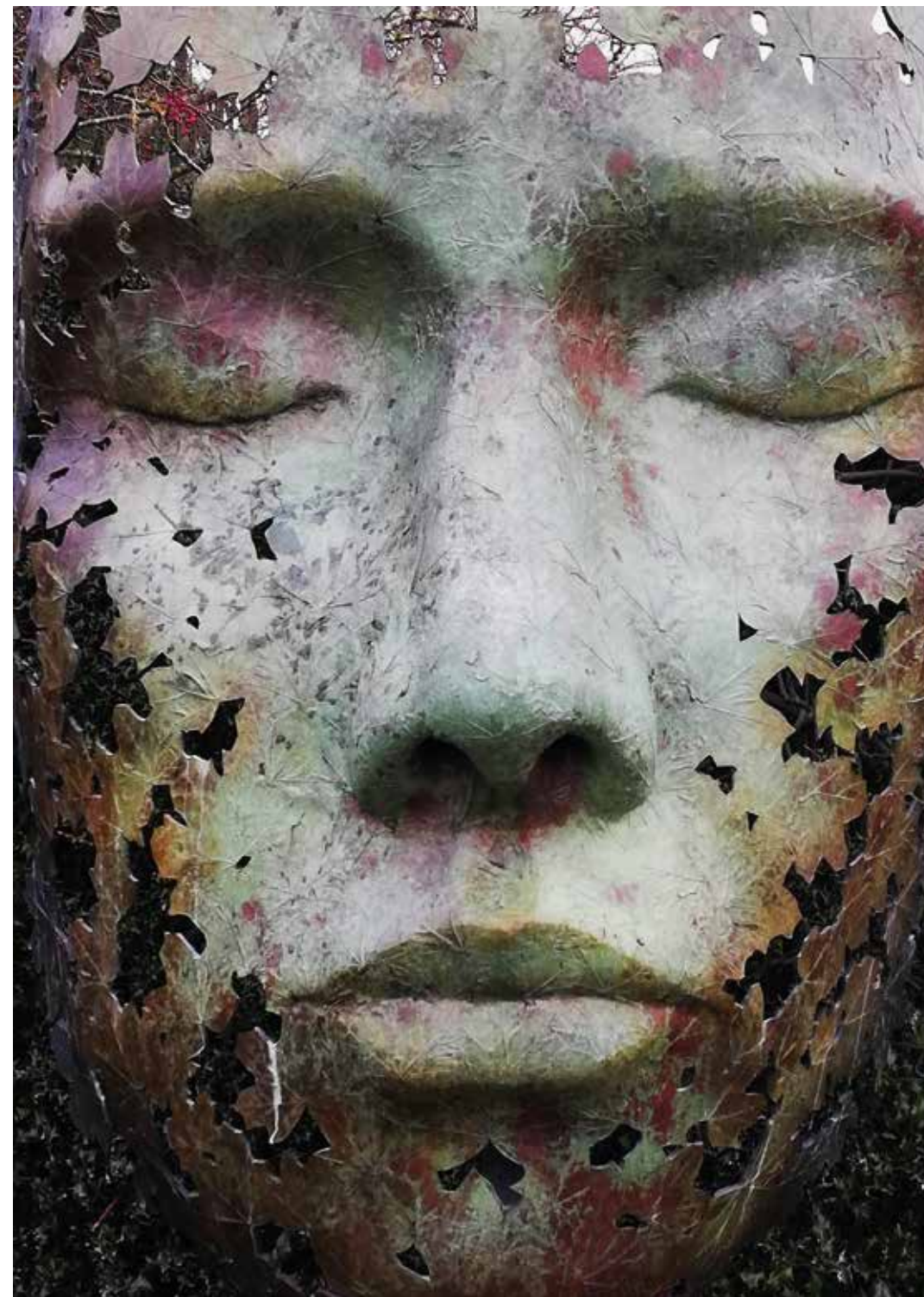
60<
61>

Urodzony w 1950 roku. W ZPAF od 1987 roku. Pracował w Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu (1996–2016). W latach 1996–2014 był członkiem zespołu redakcyjnego pisma artystycznego „Format”. Uczestniczył w neoawangardowym nurcie polskiej fotografii. W latach 1976–1981 współpracował z wrocławską Galerią Foto-Medium-Art, był współzałożycielem i członkiem grupy twórczej Seminarium Foto-Medium-Art. W 1998 roku otrzymał stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (I stopnia). W 2019 roku został uhonorowany Nagrodą Marszałka Województwa Dolnośląskiego za wybitne osiągnięcia w dziedzinie kultury. Prace w zbiorach Watykanu, Muzeum Narodowego we Wrocławiu, Zakładu Narodowego im. Ossolińskich i kolekcjach prywatnych. Ważniejsze wystawy: „Struktury”, Wrocławska Galeria Fotografii, Wrocław (1977); „Biennale Sztuki Młodych”, Sopot (1978); „Czas”, Galeria Kitano, Kobe, Japonia (1979); „Biennale Sztuki Młodych 80”, BWA, Łódź; „Media i poznanie”, Galeria Ai, Tokio, Japonia; „Wyprawa do kresów fotografii”, Instytut Polski, Sztokholm, Szwecja; „Międzynarodowe Biennale Grafiki”, Pałac Sztuki, Kraków (1980); „Extended Photography, Międzynarodowe Biennale Fotografii, Wiener Secession”, Wiedeń, Austria (1981); „Polska fotografia intermedialna”, BWA, Poznań; „Osobowości fotografii intermedialnej”, Centrum Sztuki Współczesnej, Warszawa (1988); „Konceptualizm. Medium fotograficzne”, Muzeum Miasta Łodzi, Łódź (2010); „Globalizacja i indywidualność”, Muzeum Współczesne, Wrocław (2017); „Alek Figura. Fotografia 1969–2019”, Stary Ratusz, Galeria Patio, Wrocław (2020); „Spektrum Awangardy”, Galeria Gen, Wrocław (2022).

He was born in 1950. He has been a member of the Association of Polish Art Photographers since 1987. He worked at the Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław (1996–2016). From 1996 to 2014, he was a member of the editorial team of the *Format* art magazine. He was part of the neo-avant-garde wave of Polish photography. In the years 1976–1981, he cooperated with the Foto-Medium-Art Gallery in Wrocław and was a co-founder and member of the Foto-Medium-Art Seminar creative group. In 1998, he received a scholarship from the Minister of Culture and National Heritage (first prize). In 2019, he received the Award from the Marshal of Lower Silesia Voivodship for outstanding achievements in the field of culture. His works are in the collections of the Vatican, the National Museum in Wrocław, the National Ossoliński Institute, and private collections. Major exhibitions: “Structures,” Wrocław Gallery of Photography, Wrocław (1977); “Biennial of Young Art,” Sopot (1978); “Time,” Kitano Gallery, Kobe, Japan (1979); “Biennial of Young Art 80,” BWA, Łódź; “Media and Cognition,” Ai Gallery, Tokyo, Japan; “Expedition to the Borderlands of Photography,” Polish Institute, Stockholm, Sweden; “International Biennial of Graphic Arts,” Palace of Art, Kraków (1980); “Extended Photography, International Biennial of Photography, Wiener Secession,” Vienna, Austria (1981); “Polish Intermedia Photography,” BWA, Poznań; “Personalities of Intermedia Photography,” Center for Contemporary Art, Warsaw (1988); “Conceptualism. Photographic Medium,” Museum of the City of Łódź, Łódź (2010); “Globalization and Individuality,” Contemporary Museum, Wrocław (2017); “Alek Figura. Photography 1969–2019,” Old Town Hall, Patio Gallery, Wrocław (2020); “Avant-Garde Spectrum,” Gen Gallery, Wrocław (2022).

Alek Figura, *Za horyzontem snu*, technika cyfrowa, 70 × 50 cm, 2024
Alek Figura, *Beyond the Horizon of Dream*, digital technique, 70 × 50 cm, 2024

T F

TOMASZ FRONCKIEWICZ

62◀
63▶

Urodził się w Brzegu i na trwale jest związany z tym miastem. Prowadzi tam wraz z małżonką własną firmę fotograficzno-reklamową Galeria Fotografii. Ukończył Akademię Sztuk Pięknych we Wrocławiu na Wydziale Grafiki; dyplom z projektowania graficznego. Związany z grupą poetycką Klubu Integracji Twórczych Stowarzyszenie Żywych Poetów od początku istnienia (projekty scenografii do spotkań poetyckich, plakatów, zaproszeń i ilustracji w piśmie SŻP „BregArt”), należy też do grupy artystycznej z Wrocławia Kontynuacja i Sprzeciw. Przez 12 lat był projektantem opakowań i linii projektowych PWC Odra S.A. w Brzegu. Stypendysta Ministra Kultury i Sztuki. Odbył stypendium DAAD (Deutscher Akademischer Austauschdienst) na Wydziale Projektowania Graficznego Hochschule für Bildende Künste w Brunszkiwu w Niemczech. Członek Związku Polskich Artystów Plastyków we Wrocławiu oraz Okręgu Dolnośląskiego ZPAF. Animator kultury odznaczony srebrną odznaką „Zasłużony dla Województwa Opolskiego” oraz medalem „Zasłużony dla Powiatu Brzeskiego”. Uczestnik wielu wystaw w Polsce i za granicą.

www.fotografiabrzeg.pl

He was born in Brzeg and has always been connected to this city. With his wife, they own a photography and marketing company in the city of Brzeg called Galeria Fotografii (Photography Gallery). He graduated from the Academy of Art and Design in Wrocław, Faculty of Graphics and Media Art, his final project was in graphic design. He has belonged to the Creative Integrations Club's Living Poets Society since it was created (he has designed the scenography for poets' meetings, as well as posters, invitations, and illustrations for the *BregArt* magazine), he is also a member of an artistic group from Wrocław called Continuation and Opposition. For 12 years he worked as a designer of packaging and design lines at PWC Odra S.A. in Brzeg. He received a Minister of Culture and Art scholarship. He received a scholarship from DAAD Deutscher Akademischer Austauschdienst in Braunschweig (Germany), at Hochschule für Bildende Künste, Faculty of Graphic Design. He is a member of the Association of Polish Artists and Designers (ZPAP) in Wrocław and of the Lower Silesian Division of the Association of Polish Art Photographers (ZPAF). Fronckiewicz has organized cultural activities and was awarded the silver badge “Meritorious for Opole Province” and the medal “Meritorious for Brzeg County.” He has participated in numerous exhibitions in Poland and abroad.

www.fotografiabrzeg.pl

Tomasz Fronckiewicz, *Horyzont emocji*, technika cyfrowa, 50 x 60 cm x 2, 2025
Tomasz Fronckiewicz, *Horizon of Emotions*, digital technique, 50 x 60 cm x 2, 2025

GG

GRZEGORZ GAJOS

64◀
65▶

Ukończył studia na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu, w pracowni prof. Haliny Pawlikowskiej. Jako stypendysta DAAD studiował na Wydziale Projektowania Graficznego Hochschule für Bildende Künste w Brunshwiku w Niemczech. W 2008 roku uzyskał tytuł doktora na Wydziale Komunikacji Multimedialnej Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu w dyscyplinie artystycznej fotografia. W roku 2015 Rada Wydziału Grafiki i Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu nadała mu tytuł doktora habilitowanego w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie sztuk pięknych. Na co dzień pracuje na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Opolskiego, prowadząc zajęcia z fotografii i projektowania graficznego. Zajmuje się fotografią, wideo, audio, muzyką, projektowaniem graficznym i grafiką. Od 1998 roku wziął udział w blisko 100 wystawach w Polsce i za granicą. W swoich pracach często odnosi się do zagadnień społecznych, kulturowych oraz ekologicznych, wspierając się dokumentalnym i inscenizacyjnym wymiarem fotografii.

He graduated from the Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław, Faculty of Graphic Arts, in the studio of professor Halina Pawlikowska. As a DAAD fellow, he studied at the Faculty of Graphic Design at Hochschule für Bildende Künste in Braunschweig, Germany. In 2008, he received a doctorate in photography from the Faculty of Multimedia Communication at the University of the Arts in Poznań. In 2015, he earned a habilitation in fine arts from the Council of the Faculty of Graphics and Media Art at the Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław. He works at the Faculty of Arts at Opole University, where he teaches photography and graphic design. His interests include photography, video, audio, music, graphic design, and printmaking. Since 1998, he has participated in nearly 100 exhibitions in Poland and abroad. In his works, he often addresses social, cultural, and ecological issues through documentary and staged photography.

Grzegorz Gajos, *Sygnatury przemijania*, technika cyfrowa, 100 × 50 cm x 3, 2025
Grzegorz Gajos, *Signatures of Passing*, digital technique, 100 × 50 cm x 3, 2025

LG

ŁUKASZ GAWROŃSKI

66<
67>

^
PL
ENG
v

Fotografik działający na styku kultury, pop-artu i biznesu. Na zamówienie magazynów i czasopism portretuje ludzi wyjątkowych, wyraźnych, opiniotwórczych, ale także celebrytów. Współpracuje z artystami i instytucjami kultury, realizując sesje zdjęciowe o tematyce wizerunkowej i długofalowe projekty poruszające zagadnienie dekonstrukcji komunikatu wizualnego. W celu zachowania równowagi pomiędzy kreatywną kooperacją a swobodną twórczością z prawdziwą pasją uprawia fotografię peryferyjną, będącą ironicznym zapisem codziennych konfrontacji z przaśną rzeczywistością. Ludzie bliscy i dalsi, okruchy, plamy i resztki, zakamarki, widoki i sytuacje, czyli wszystko to, co wpływa na nasz *mental*, ale czego staramy się nie dostrzegać. W fotografii komercyjnej preferuje tematykę nowoczesnego portretu biznesowego, małe formy scenograficzne takie jak *set design*, ale także architekturę wnętrz czy eksperymentowanie z oddziaływaniem obiektów w przestrzeni publicznej. Wystawiał swoje prace na kilkudziesięciu wystawach zbiorowych i indywidualnych, m.in. w Pawilonie Polskim na World Expo w Szanghaju. Współtwórca wrocławskiego kolektywu Dwa Bieguny Fotografii, organizującego kursy, szkolenia, warsztaty, wydarzenia i plenery.

A photographer working at the intersection of culture, pop art, and business. On assignment for magazines and journals, he captures portraits of exceptional, distinctive, and influential people, as well as celebrities. He collaborates with artists and cultural institutions, creating image-focused photo shoots and long-term projects that explore the deconstruction of visual communication. To maintain a balance between creative collaboration and free expression, he passionately engages in peripheral photography, which serves as an ironic record of daily confrontations with the mundane reality. Close and distant people, crumbs, stains and remnants, nooks, views, and situations—all the things that influence our minds but that we try to overlook. In commercial photography, he prefers the themes of modern business portraiture, small scenographic forms such as set design, as well as interior architecture and experimenting with the impact of objects in public spaces. He has showcased his work in numerous solo and group exhibitions, including at the Polish Pavilion at World Expo in Shanghai. Co-founder of the Wrocław-based collective Two Poles of Photography, which organizes courses, trainings, workshops, events, and outdoor art sessions.

Łukasz Gawroński, *Święty spojrzął zza krzaków*, technika cyfrowa, 70 × 100 cm x 3, 2025

Łukasz Gawroński, *The Saint Looked Out from Behind the Bushes*, digital technique, 70 × 100 cm x 3, 2025

EG

ewa gnus

68<
69>

PL
ENG

Artystka-fotograf, mieszka we Wrocławiu, z wykształcenia magistra pedagogiki zdrowia, absolwentka Międzynarodowego Forum Fotografii „Kwadrat”. Od wielu lat uczestniczy w działaniach i projektach artystycznych ruchu fotograficznego Dolnego Śląska. Jest członkinią honorową i współzałożycielką Światowego Stowarzyszenia Artystów Fotografików i Twórców Audiowizualnych. Członkini Związku Polskich Artystów Fotografików i Stowarzyszenia Dziennikarzy Rzeczypospolitej Polskiej. Swoje fotografie eksponowała na międzynarodowych salonach fotografii za granicą oraz na kilkudziesięciu wystawach zbiorowych w Polsce. Uczestniczyła w konkursach fotograficznych, m.in. w Japonii, Belgii, Niemczech, Francji, Finlandii, Hiszpanii, Hongkongu i na Tajwanie, otrzymując nagrody, wyróżnienia i nominacje. Projektuje obrazy fotograficzne będące wynikiem licznych odbytych podróży zagranicznych, a poznane bogactwo kultury odwiedzanych krajów, odmienność poglądów ludzi i niezwykłości przyrody są dla niej inspiracją do tworzenia. Językiem fotografii próbuje zinterpretować usłyszane historie, opisać oglądane miejsca, a także wyrazić osobiste emocje i poglądy, często odwołując się do konwencji realizmu magicznego i techniki asamblażu.

She is a photography artist who lives in Wrocław, has a master's degree in health pedagogy, and is a graduate of "Kwadrat" International Photography Forum. For several years she has participated in the activities and artistic projects of the Lower Silesia photographic movement. She is an honorary member and co-founder of the International Association of Art Photographers and Audiovisual Artists. She is a member of the Association of Polish Art Photographers and the Association of Journalists of the Republic of Poland. She has exhibited her photographs at international photography salons abroad and in several dozen group exhibitions in Poland. She has participated in photography contests, among others, in Japan, Belgium, Germany, France, Finland, Spain, Hong Kong, and Taiwan, receiving awards, distinctions, and nominations. She creates photographic images that are the result of her numerous international travels, drawing inspiration from the rich cultures of the countries she visits, the diversity of people's perspectives, and the uniqueness of nature. She uses the language of photography to interpret the stories she has heard, describe the places she has seen, and express her emotions and views, often drawing on the conventions of magical realism and assemblage.

Ewa Gnus, *Nava*, asamblaż, 50 × 70 cm x 3, 2025
Ewa Gnus, *Nava*, assemblage, 50 × 70 cm x 3, 2025

BG

BARBARA GÓRNIAK

70◀
71▶

Absolwentka Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz Wyższego Studium Fotografii AFA we Wrocławiu. Członkini ZPAF oraz nieformalnej Grupy 999. Mieszka i pracuje we Wrocławiu. Współorganizuje i koordynuje działania na rzecz rozwoju fotografii, m.in. plenery fotograficzne „Wobec miejsca i czasu”. Zajmuje się fotografią dokumentalną, przyrodniczą, subiektywną, inscenizowaną. Fotografie jej autorstwa publikowane są w albumach, katalogach, czasopismach, na stronach internetowych. Jej prace znajdują się w zbiorach Muzeum Sportu i Turystyki oraz kolekcjach prywatnych. Cykle fotograficzne: *Zamki Dolnośląskie* (2001), *Rzeczywistość symboliczna* (2005), *Złudzenia* (2008), *Obecność* (2009), *Sztuka przetrwania* (2010), *Drzewo życia* (2010), *Znaki czasu* (2010), *Powrót Daisy* (2012), *Kształt teraźniejszości* (2012), *Dusze błędzące – Zamek Czocha* (2013), *Egzystencja* (2013), *Kościół Pokoju na Dolnym Śląsku* (2013), *Nokturny wrocławskie* (2014), *Zakamarki historii – Zamek Międzyzlesie* (2016), *Pustynia* (2017), *Dokąd?* (2018), *Piętno pamięci* (2019), *Praga pod strzechy – Przenikanie miasta* (2019), *Rok 2020... przestrzeń totalitarna* (2020), *Rok 2021... czas nadziei* (2021), *Skupienie* (2022), *Rok 2022... czas niespokojny* (2022), *Rok 2023... obecność nieobecna* (2024), *Nieobecni* (2024), *Majestat wydm* (2025) wystawiane były na ekspozycjach indywidualnych i zbiorowych w kraju i za granicą. Uczestniczy w pracach Zarządu OD ZPAF od 2009 roku.

www.barbaragorniak.pl

She is a graduate of the University of Zielona Góra (Faculty of Arts) and AFA College of Photography in Wrocław. She is a member of the Association of Polish Art Photographers and of the informal Group 999. The artist lives and works in Wrocław. She co-organizes and coordinates activities for the development of photography, including outdoor photo sessions titled “In the Face of Place and Time.” The main fields of her work include documentary, natural, subjective, and staged photography. Her photos are published in albums, catalogs, magazines, and on websites. Górniak’s works can be found in the collection of the Museum of Sport and Tourism and in private collections. Her photographic series: *Castles of Lower Silesia* (2001), *Symbolic Reality* (2005), *Illusions* (2008), *Presence* (2009), *Art of Survival* (2010), *Tree of Life* (2010), *Signs of Time* (2010), *Daisy’s Return* (2012), *Shape of the Present* (2012), *Stray Souls—Czocha Castle* (2013), *Existence* (2013), *Churches of Peace in Lower Silesia* (2013), *Wrocław Nocturnes* (2014), *Recesses of History—Międzyzlesie Castle* (2016), *Desert* (2017), *Where?* (2018), *Stigma of Memory* (2019), *Prague Under the Roofs—Infiltration of the City* (2019), *Year 2020... Totalitarian Space* (2020), *Year 2021... Time of Hope* (2021), *Focus* (2022), *Year 2022... Turbulent Time* (2022), *Year 2023... Absent Presence* (2024), *The Absent* (2024), and *Majesty of the Dunes* (2025) have been exhibited in solo and group exhibitions in Poland and abroad. Since 2009, she has participated in the work of the Board of the Lower Silesian Division of the Association of Polish Art Photographers.

www.barbaragorniak.pl

Barbara Górniak, *Granice rzeczywistości*, technika cyfrowa, 100 × 70 cm x 2, 2024
Barbara Górniak, *Boundaries of Reality*, digital technique, 100 × 700 cm x 2, 2024

AG

ANKA GREGORCZYK

72<
73>

Artystka wizualna i fotograficzka dokumentalistka; członkini Fotspot oraz ZPAF; wykształcona urbanistka. W swojej fotografii skupia się na krajobrazie zmienianym przez działalność człowieka i reinterpretacji przestrzeni życia. Bliski jest jej nurt nowej topografii i fotografii narracyjnej. Inicjatorka i prezeska twórczego stowarzyszenia Fotspot. Założycielka i dyrektorka artystyczna fotograficznej Galerii Centrala, od 2023 r. prezeska Centrala.Art Foundation. Stypendystka Marszałka Województwa Wielkopolskiego oraz Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w dziedzinie sztuk wizualnych; laureatka stypendium twórczego Miasta Poznania oraz wielu nagród fotograficznych w Polsce i za granicą. Kuratorka licznych wystaw fotograficznych. Studiowała fotografię na UAP, ale przerwała studia, by skupić się na prowadzeniu galerii. Współpracuje z „Kwartalnikiem Fotografia” oraz magazynem „Robię Tylko To Co Lubię”.

www.annagregorczyk.com

Visual artist and documentary photographer; member of Fotspot and ZPAF; trained as an urban planner. In her photography, she focuses on landscapes transformed by human activity and on the reinterpretation of living spaces. She is drawn to the currents of New Topographics and narrative photography. Founder and president of the creative association Fotspot. Founder and artistic director of the photographic Centrala Gallery, and since 2023 president of the Centrala.Art Foundation. Recipient of scholarships from the Marshal of the Greater Poland Voivodeship and from the Minister of Culture and National Heritage in the field of visual arts; winner of the City of Poznań creative grant as well as numerous photography awards in Poland and abroad. Curator of many photography exhibitions. She studied photography at UAP but interrupted her studies to focus on running the gallery. She collaborates with *Kwartalnik Fotografia* and the magazine *Robię Tylko To Co Lubię*.

www.annagregorczyk.com

Anka Gregorczyk, *Temporary Landscapes #013*, technika cyfrowa, 40 × 60 cm, 2018
Anka Gregorczyk, *Temporary Landscapes #013*, digital technique, 40 × 60 cm, 2018

Anka Gregorczyk, *Temporary Landscapes #016*, technika cyfrowa, 80 × 120 cm, 2019
Anka Gregorczyk, *Temporary Landscapes #016*, digital technique, 80 × 120 cm, 2019

Anka Gregorczyk, *Temporary Landscapes #017*, technika cyfrowa, 40 × 60 cm, 2019
Anka Gregorczyk, *Temporary Landscapes #017*, digital technique, 40 × 60 cm, 2019

WG

WALDEMAR GRZELAK

Nauczyciel. Fotografiją zajmuje się od 1967 roku. Jest członkiem Związku Polskich Artystów Fotografików i stowarzyszenia artystycznego Nowy Młyn w Szklarskiej Porębie. Przez 20 lat prowadził własne studio, zajmując się zawodowo fotografią studyjną, reklamową i wydawnictwem reklamowym. Jest autorem wystaw indywidualnych i uczestnikiem wystaw zbiorowych oraz laureatem wielu nagród.

He is a teacher who has been involved in photography since 1967. He is a member of the Association of Polish Art Photographers (ZPAF) and the New Mill Artistic Association in Szklarska Poręba. He ran his own photography studio for 20 years, offering professional studio and advertising photography services as well as commercial publishing. He is the author of solo exhibitions, a participant in group exhibitions, and a recipient of numerous awards.

Waldemar Grzelak, *Łza*, technika cyfrowa, 70 x 50 cm, 2023
Waldemar Grzelak, *Tear*, digital technique, 70 x 50 cm, 2023

Waldemar Grzelak, *Pamięć*, technika cyfrowa, 70 x 50 cm, 2023
Waldemar Grzelak, *Memory*, digital technique, 70 x 50 cm, 2023

Waldemar Grzelak, *Zapach*, technika cyfrowa, 50 x 70 cm, 2023
Waldemar Grzelak, *Scent*, digital technique, 50 x 70 cm, 2023

ZH

ZENON HARASYM

Urodził się 12 maja 1941 roku w Borysławiu. Ukończył Politechnikę Wrocławską w 1964 roku, a w 1976 roku doktoryzował się w Instytucie Metrologii Elektrycznej Politechniki Wrocławskiej. Jest członkiem Związku Polskich Artystów Fotografików od 1978 roku i współzałożycielem grup artystycznych: sześć (1961–1962) i Odra 65 (1965). Od 1994 roku używa także pseudonimu Nez O'Hara. Jest honorowym członkiem Dolnośląskiego Towarzystwa Fotograficznego i posiada-
czem tytułów Artiste i Excellence Fédération Internationale de l'Art Photographique (AFIAP i EFIAP). Wziął udział w ponad 320 wystawach zbiorowych w kraju i za granicą, uzyskując liczne nagrody. W dorobku artystycznym ma 64 wystawy indywidualne. W 2009 roku został odznaczony przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego Odznaką „Zasłużony dla Kultury Polskiej”, w 2015 i 2022 roku otrzymał stypendium Marszałka Województwa Dolnośląskiego, a w 2017 roku został wyróżniony Honorową Złotą Odznaką „Zasłużony dla Województwa Dolno-
śląskiego”. Jego prace znajdują się w zbiorach Muzeum Narodowego we Wrocławiu, Muzeum Fotografii w Krakowie, Muzeum Sportu w Warszawie, Liptovské múzeum w Ružomberku (Słowacja), Zeiler Photo- und Film Museum w Zeil am Main (Niemcy), Centrum Historii „Zajezdnia” we Wrocławiu. Jego biografię opublikowano w *Encyclopédie internationale des photographes de 1839 à nos jours* (CD-ROM, Ed. Ides Et Calendes, Neuchâtel, Szwajcaria 1997), *Antologii Fotografii Polskiej 1839–1989* (Lucrum, Bielsko-Biała 1999), *Słowniku Biograficznym Fotografów Polskich 1846–2006* (ZPAF, Warszawa 2008) oraz https://pl.wikipedia.org/wiki/Zenon_Harasym. Od ponad 40 lat zajmuje się kolekcjonowaniem starych fotografii. Jest członkiem Stowarzyszenia Historyków Fotografii oraz autorem i współautorem szeregu książek z historii fotografii i poradników dla kolekcjonerów fotografii.

He was born on May 12, 1941 in Boryslaw. He graduated from the Wrocław University of Science and Technology in 1964 and received his doctorate from the Institute of Electrical Metrology at the Wrocław University of Science and Technology in 1976. He has been a member of the Associations of Polish Art Photographers since 1978 and co-founded the artistic groups named Six (1961–1962) and Odra 65 (1965). Since 1994, he has used the pseudonym Nez O'Hara. The artist is an honorary member of the Lower Silesian Photographic Society and the holder of the Artiste and Excellence titles of Fédération Internationale de l'Art Photographique (AFIAP and EFIAP). He has taken part in over 320 group exhibitions in Poland and abroad, winning numerous awards. His artistic output includes 64 solo exhibitions. In 2009, he was awarded the Badge of Honor “Meritorious for Polish Culture” by the Minister of Culture and National Heritage, in 2015 and 2022 he received a scholarship from the Marshal of the Lower Silesian Voivodeship, and in 2017 he was awarded the Gold Badge of Honor for Merit to the Lower Silesian Voivodeship. His works can be seen in the collections of the National Museum in Wrocław, Museum of the History of Photography in Kraków, Museum of Sport in Warsaw, Liptov Museum in Ružomberok (Slovakia), Zeiler Photo- und Filmmuseum in Zeil am Main (Germany) and The “Zajezdnia” History Center in Wrocław. The artist's biography is published in *Encyclopédie internationale des photographes de 1839 à nos jours* (CD, Ed. Ides et Calendes, Neuchâtel, Switzerland 1997), *Anthology of Polish Photography 1839–1989* (Lucrum, Bielsko-Biała 1999), *Biographical Dictionary of Polish Photographers 1846–2006* (ZPAF, Warsaw 2008), and https://pl.wikipedia.org/wiki/Zenon_Harasym. He has been collecting old photographs for more than 40 years. He is a member of the Society of Photography Historians and has authored and co-authored a number of books on the history of photography and guides for photography collectors.

Zenon Harasym, *Horyzont czasu*, technika cyfrowa, 45 × 70 cm x 2, 2025
Zenon Harasym, *Horizon of Time*, digital technique, 45 × 70 cm x 2, 2025

Zenon Harasym, *Horyzont czasu*, technika hybrydowa, 45 × 70 cm, 2025
Zenon Harasym, *Horizon of Time*, hybrid technique, 45 × 70 cm, 2025

MH

MARIUSZ HERTMANN

Rocznik 1958, urodził się w Głuszycy w Górach Sowich, obecnie mieszka w Kaliszu. Absolwent fizyki na Uniwersytecie Wrocławskim. W czasie studiów przez dwa lata prowadził Studencką Agencję Fotograficzną. W zeszłym tysiącleciu uczył w szkołach fizyki, a następnie pracował kilka lat w „Gazecie Wyborczej” w Poznaniu. Z fotografią zżyty jest od dziecka. Pierwsze zdjęcia samodzielnie wywołał w 1969 roku. Uważa, że najtrudniej fotografować to, co od lat jest znane i opatrzone. Fotografia pozwala spojrzeć na świat w sposób odmienny, by nadać przedmiotom i ludziom nowe wartości. Od paru lat fotografuje kamerami 13 × 18 i 18 × 24 cm na materiałach rentgenowskich. Powstała na nich w tym czasie kolekcja *Portret potoczny*, prezentowana w różnych konfiguracjach na kilku wystawach indywidualnych. Jest producentem i niejednokrotnie autorem kilkudziesięciu wystaw plenerowych, od reportażu po wystawy historyczne.

He was born in 1958 in Głuszyca in the Owl Mountains region and currently lives in Kalisz. He graduated in physics from the University of Wrocław. During his studies, he ran the Student Photography Agency. In the previous millennium, he taught physics in schools and worked for *Gazeta Wyborcza* in Poznań. He has been deeply connected with photography since he was a child. He developed his first photographs in 1969. He believes that the most difficult thing to photograph is what has been familiar for years and already seen too often. Photography allows us to look at the world in a different way, to give new value to items and people. Lately, he has been photographing with 13 × 18 and 18 × 24 cm cameras on X-ray materials. During this time, he created a collection named *Colloquial Portrait*, presented in various configurations in several solo exhibitions. The artist has produced and authored several dozen exhibitions on subjects ranging from documentaries to historical themes.

Mariusz Hertmann, *Czarny pstryczek-elektryczek na białym tle. Pamięci Juliana Tuwima i Kazimierza Malewicza*, technika cyfrowa, 70 × 70 cm, 2025
Mariusz Hertmann, *Black Electric Switch on a White Background. In Memory of Julian Tuwim and Kazimir Malevich*, digital technique, 70 × 70 cm, 2025

RH

ROMAN HLAWACZ

80◀
81▶

Artysta-fotograf, podróżnik, autor, współautor wielu książek i albumów. W dorobku twórczym ma ponad 120 wystaw autorskich oraz 700 zbiorowych w kraju i za granicą, m.in. w Austrii, Chinach, Korei, Brazylii, Belgii, Danii, Francji, Niemczech, Czechach, Hiszpanii i na Węgrzech. Stypendysta Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. W latach 1983–1984 przebywał na urlopie twórczym w Wenezueli. W Caracas zaprezentował dwie wystawy indywidualne: „Ventanas y Puertas de La Guaira” oraz „Inscripción fotológica”. Posiada liczne nagrody i wyróżnienia za działalność artystyczną, m.in. Zasłużony dla Kultury Polskiej, Wyróżniony za Zasługi dla Turystyki, Zasłużony Instruktor Fotografii Krajoznawczej, Instruktor Krajoznawstwa Polski.

Fotografia pasjonuje mnie od najmłodszych lat, dając mi wiele radości i swobodę w tworzeniu języka wizualnego. Jest pretekstem do poznawania nowych miejsc i ludzi odmiennych kultur, gdzie splatają się różne zdarzenia i historie, które przyciągają moją uwagę i skłaniają do refleksji. Intuicja i ciekawość świata oraz interesujące sytuacje motywują mnie do kreowania obrazów, a niedopowiedzenia pozostawiają przestrzeń dla wyobraźni w poszukiwaniu sensu i wieloznaczności.

Photographer, traveler, author, and co-author of numerous books and albums. His creative achievements include over 120 solo exhibitions and 700 group exhibitions both in Poland and abroad, in countries such as Austria, China, Korea, Brazil, Belgium, Denmark, France, Germany, the Czech Republic, Spain, and Hungary. He is a recipient of a scholarship from the Minister of Culture and National Heritage. From 1983 to 1984, he took a creative sabbatical in Venezuela. In Caracas, he presented two solo exhibitions: “Ventanas y Puertas de La Guaira” and “Inscripción fotológica.” He has received numerous awards and distinctions for his artistic activities, including the title of Meritorious for Polish Culture, Recognition for Contributions to Tourism, Distinguished Instructor of Landscape Photography, and Instructor of Polish Tourism.

Photography has fascinated me since childhood, bringing me great joy and the freedom to create a visual language. It serves as a pretext for discovering new places and encountering people from different cultures, where various events and stories intertwine, capturing my attention and prompting reflection. Intuition, curiosity about the world, and intriguing situations motivate me to create images, while leaving things unsaid provides space for the imagination to explore meaning and ambiguity.

Roman Hlawacz, *Fantom 01, Fantom 02*, technika cyfrowa, 40 × 70 cm x 2, 2025
Roman Hlawacz, *Phantom 01, Phantom 02*, digital technique, 40 × 70 cm x 2, 2025

Roman Hlawacz, *Fantom 03, Fantom 04*, technika cyfrowa, 40 × 70 cm x 2, 2025
Roman Hlawacz, *Phantom 03, Phantom 04*, digital technique, 40 × 70 cm x 2, 2025

NH

NINA HOBGARSKA

Mieszka w Jeleniej Górze. Ukończyła studia humanistyczne na Uniwersytecie Wrocławskim oraz Wyższe Studium Fotografii w Warszawie. Należy do Związku Polskich Artystów Fotografików i Jeleniogórskiej Strefy Fotografii. Zajmuje się fotografią klasyczną, zbliżoną do dokumentu. Bliższe jej jest ujęcie fotografii jako zapisu energii miejsca i własnych emocji. W fotografii interesują ją miejsca ciszy i przestrzeń kontemplacyjna, którą znajduje lub sama tworzy. Jej prace znajdują się w zbiorach Muzeum Historii Fotografii w Krakowie, Museum Modern Art w Hünfeld w Niemczech, Muzeum Karkonoskiego w Jeleniej Górze, Biura Wystaw Artystycznych w Jeleniej Górze, Muzeum Sportu i Turystyki w Karpaczu, Muzeum Tkactwa Dolnośląskiego w Kamiennej Górze.

She is based in Jelenia Góra. She is a graduate of the University of Wrocław and the Higher School of Photography in Warsaw. She is a member of the Association of Polish Art Photographers and the Jelenia Góra Photography Zone Association. She works with classical photography, close to documentary, embracing it as a record of the energy of a place and of her own emotions. In her practice, she is drawn to places of silence and to contemplative spaces that she either discovers or creates herself. Her works are held in the collections of the Museum of the History of Photography in Kraków, Museum Modern Art in Hünfeld, Germany, the Karkonosze Museum in Jelenia Góra, the Bureau of Artistic Exhibitions in Jelenia Góra, the Museum of Sport and Tourism in Karpacz, and the Museum of Lower Silesian Weaving in Kamienna Góra.

Nina Hobgarska, z cyklu *Ślad nieznanego*, technika cyfrowa, 50 × 70 cm x 3, 2025
Nina Hobgarska, from the *Trace of the Unknown* series, digital technique, 50 × 70 cm x 3, 2025

JAROSŁAW JAREMA

Fotografik. Skupia się na relacjach człowieka z przestrzenią i na nich buduje obraz. W jego fotografiach człowiek jest elementem obrazu, nie głównym bohaterem. Odnosi się często do klasycznych motywów zaczerpniętych z malarstwa, rzeźby i literatury, ale również do sztuki współczesnej. Uprawia fotografię klasyczną, na filmie. Laureat wielu nagród i wyróżnień, autor wielu wystaw indywidualnych i uczestnik wielu wystaw zbiorowych w Polsce, Włoszech, Czechach, Niemczech, Francji, Grecji, USA, Portugalii, Ukrainie i Kanadzie.

He is a photographer who focuses on the relationship between humans and space, constructing his images around these interactions. In his photographs, humans are elements of the composition, not the main protagonists. He often references classical themes drawn from painting, sculpture, literature, and contemporary art. He practices classical photography on film. He is the recipient of numerous awards and distinctions, the author of many solo exhibitions, and a participant in numerous group exhibitions in Poland, Italy, the Czech Republic, Germany, France, Greece, the USA, Portugal, Ukraine, and Canada.

Jarosław Jarema, *Bez tytułu*, technika hybrydowa, 40 x 40 cm, 2023
Jarosław Jarema, *Untitled*, hybrid technique, 40 x 40 cm, 2023

Jarosław Jarema, *Bez tytułu*, technika hybrydowa, 40 x 50 cm, 2023
Jarosław Jarema, *Untitled*, hybrid technique, 40 x 50 cm, 2023

KJ

KRZYSZTOF JURECKI

86◀
87▶

Urodził się w 1960 roku. Historyk sztuki, członek AICA, doktor nauk humanistycznych. Fotografowanie rozpoczął w końcu lat 70. XX wieku jako uczeń liceum, a potem w latach 80., kiedy studiował historię sztuki na UJ w Krakowie. W 1985 roku podjął pracę w Dziale Fotografii i Technik Wizualnych w Muzeum Sztuki w Łodzi, gdzie przeszedł wszystkie etapy: od asystenta do kustosa i kierownika Działu Fotografii (1998–2005). Rzadko wystawia swoje zdjęcia, m.in. na wystawie zbiorowej ZPAF w Warszawie w 2002 roku, gdy został honorowym członkiem Związku. Swoje fotografie prezentuje głównie od 2008 roku na blogu <https://jureckifoto.blogspot.com> oraz od 2022 roku w Gdańsku, na wystawach organizowanych przez Marka Rogulskiego. Na swojej drodze spotkał wielu wyśmienitych artystów: Andrzeja J. Lecha, Janusza Leśniaka, Andrzeja Dudka-Dürera, Stanisława J. Wosia, Eryka Zjeżdżałkę, Andrzeja Różyckiego, z którymi łączy(ło) go więcej niż koleżeństwo. Założył sobie, że po zakończeniu pracy akademicko-krytycznej poświęci się działalności fotograficznej. Fotografia jest jego orężem w walce o istnienie, trwanie, zrozumienie świata, a także zapisem spraw najróżniejszych – tych śmiesznych, ale przede wszystkim bolesnych. W swej wypowiedzi stawia na przekaz duchowy, nie zaś materialistyczny, który jest mu obcy.

He was born in 1960. An art historian, member of AICA, and doctor of humanities. He began photographing in the late 1970s as a high school student, and then in the 1980s while studying art history at the Jagiellonian University in Kraków. In 1985, he began working in the Department of Photography and Visual Techniques at the Museum of Art in Łódź, where he advanced through all stages—from assistant to curator and head of the Department of Photography (1998–2005). He rarely exhibits his photographs, for example, at the ZPAF group exhibition in Warsaw in 2002, when he became an honorary member of the Association. Since 2008, he has presented his photographs mainly on his blog <https://jureckifoto.blogspot.com> and, since 2022, also in Gdańsk, at exhibitions organized by Marek Rogulski. Along his path, he has met many outstanding artists—Andrzej J. Lech, Janusz Leśniak, Andrzej Dudek-Dürer, Stanisław J. Woś, Eryk Zjeżdżałka, and Andrzej Różycki—with whom he has shared more than mere collegiality. He resolved that after completing his academic and critical work, he would devote himself fully to photographic activity. Photography is his weapon in the struggle for existence, endurance, and understanding of the world, as well as a record of matters both humorous and, above all, painful. In his work, he emphasizes a spiritual message rather than a materialistic one, which is foreign to him.

Krzysztof Jurecki, *Droga do Nieba*, technika cyfrowa, 70 × 50 cm x 3, 2023–2025
Krzysztof Jurecki, *Road to Heaven*, digital technique, 70 × 50 cm x 3, 2023–2025

SK

SZYMON
KACZMARCZYK

88◀
89▶

Fotografia jest jedną ze ścieżek w moim życiu, po których błędę. Nie jest główną drogą, po której się poruszam, ale wchodząc na tę ścieżkę, czuję, jakbym właśnie tutaj miał się znaleźć. Bo każda fotografia staje się kroplą w oceanie wspomnień, w którym można się zanurzyć spojrzeniem z perspektywy upływającego czasu. Wybrane osiągnięcia: II miejsce w konkursie fotograficznym „Mistrzowskim Okiem Kibica”; udział w wystawie pokonkursowej w Starej Galerii ZPAF w Warszawie; wyróżnienie w Wielkim Konkursie Fotograficznym „National Geographic”; udział w wystawie Ptak Warsaw Expo w Nadarzynie podczas World Travel Show; II miejsce w konkursie fotograficznym Amundsen Photo Awards 2018; I nagroda w międzynarodowym konkursie Cyberfoto 2019; I miejsce w XIII Ogólnopolskim Konkursie Fotograficznym „Takie jest życie, taki jest świat”, Karlino 2019; wyróżnienie w Annual Photography Awards; złoty medal w Moscow International Foto Awards 2020; I nagroda w XXV ogólnopolskim konkursie fotograficznym „W obiektywie”. Figuruję w internetowej bazie filmu polskiego jako fotograf planowy, grafik oraz scenograf. Moje fotografie znalazły się w książkach, gazetach i licznych artykułach internetowych.

Photography is one of the paths I wander through in my life. It is not the main road I travel, but whenever I step onto this path, I feel this is exactly where I am meant to be. Each photograph becomes a drop in the ocean of memories, where one can immerse oneself and reflect through the lens of passing time. Selected achievements: the second prize at the photographic competition “Through the Professional Eyes of a Fan,” participant in the post-competition exhibition at the ZPAF Stara Gallery in Warsaw, an honorable mention at the photo contest organized by the *National Geographic* magazine, participant in the Ptak Warsaw Expo exhibition in Nadarzyn during World Travel Show, the second prize at Amundsen Photo Awards 2018, the first prize at the international Cyberfoto 2019 competition, the first prize at the 13th National Photo Contest “This Is Life, This Is the World,” Karlino 2019, an honorable mention at Annual Photography Awards, a gold medal at Moscow International Foto Awards 2020, and the first prize at the 25th National Photo Contest “In the Lens.” I am listed in the Polish internet movie database as a set photographer, graphic designer, and set designer. My photographs have been featured in books, newspapers, and numerous online articles.

Szymon Kaczmarczyk, *Planeta B-612*, technika cyfrowa, 100 x 70 cm, 2023
Szymon Kaczmarczyk, *Planeta B-612*, digital technique, 100 x 70 cm, 2023

PK

PIOTR KACZMAREK

Eksploruje głównie terytoria zurbanizowane. Stara się zwracać uwagę nie tylko na samego człowieka, ale i na jego otoczenie, ukazując aspekty społeczne i kulturowe ludzkiego życia, często z humorem lub z nutą nostalgii. Przez ostatnie 10 lat jako narzędzia wyrazu używał głównie barwnej małoobrazkowej fotografii analogowej w formie poliptyków. Czerpie inspiracje z tego, co go fascynuje, a najbardziej z prac pionierów fotografii kolorowej i z podróży. Przez lata działał w ramach międzynarodowego kolektywu fotograficznego White Light Collective, a także wrocławskiej amatorskiej galerii fotografii AMI. Publikuje głównie w mediach cyfrowych. Jego prace były prezentowane w magazynach fotograficznych. Współorganizator wrocławskich pokazów i wystaw fotograficznych.

He mainly explores urbanized territories. He strives to draw attention not only to the human figure but also to the surrounding environment, revealing the social and cultural aspects of human life, often with humor or a touch of nostalgia. For the past ten years, he has primarily used color 35mm analog photography in the form of polyptychs as his means of expression. He draws inspiration from what fascinates him—above all from the work of pioneers of color photography and from travel. For many years, he was active in the international photographic collective White Light Collective as well as in AMI, an amateur photography gallery in Wrocław. He publishes mainly in digital media. His works have been featured in photography magazines. He is a co-organizer of photography shows and exhibitions in Wrocław.

Piotr Kaczmarek, *Refleksje*, technika cyfrowa, 60 x 90 cm x 3, 2024
Piotr Kaczmarek, *Reflections*, digital technique, 60 x 90 cm x 3, 2024

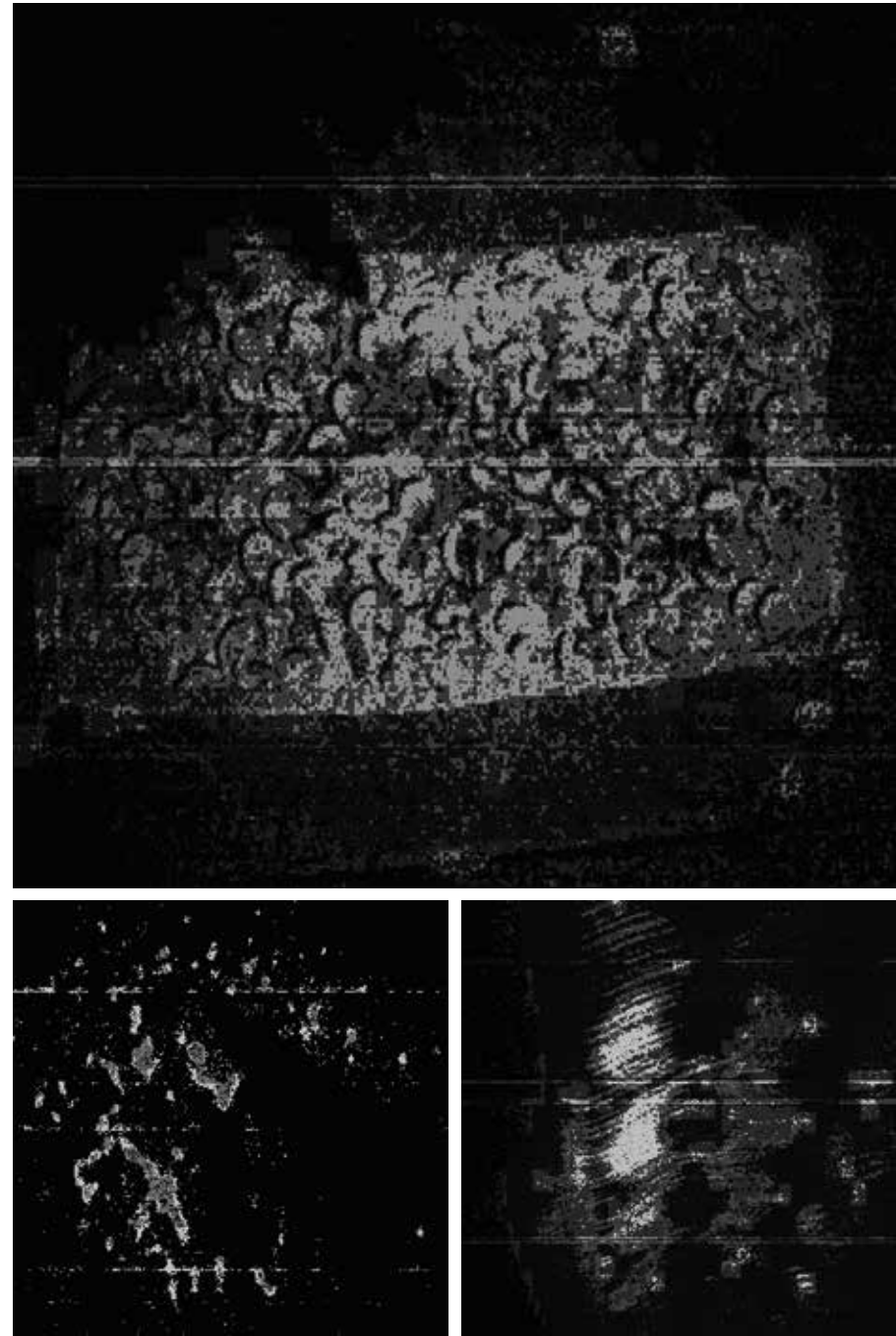
PK

PIOTR KOMOROWSKI

W latach 80. ubiegłego wieku związany z ideą tzw. fotografii czystej, akcentującej ortodoksyjność i autonomiczność medium. Od 2000 roku zajmuje się także fotografią inscenizowaną. Prezentacje w Polsce, Danii, Niemczech, Francji, Czechach, Słowacji, Litwie, Algierii, Jugosławii oraz USA. Autor tekstów krytycznych dotyczących fotografii; publikacje m.in. w „Sztuce”, „Obscurze”, „Exicie”, „Formacie”, „Akcentie”, „Odrze”, „Imago” i innych czasopismach. Pomysłodawca i współzałożyciel Międzynarodowego Forum Fotografii „Kwadrat” we Wrocławiu (2003–2018). Założyciel Autorskiego Laboratorium Fotografii we Wrocławiu (2015 – nadal). Profesor ASP im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu.

In the 1980s, he was associated with the concept of so-called pure photography, emphasizing the orthodoxy and autonomy of the medium. Since 2000, he has also been involved in staged photography. He has exhibited in Poland, Denmark, Germany, France, the Czech Republic, Slovakia, Lithuania, Algeria, Yugoslavia, and the USA. Author of critical texts on photography, published in *Sztuka*, *Obscura*, *Exit*, *Format*, *Akcent*, *Odra*, *Imago*, and other magazines. Originator and co-founder of “Kwadrat” International Photography Forum in Wrocław (2003–2018), as well as founder of the Laboratory of Photography in Wrocław (2015–present). Professor at the Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław.

Piotr Komorowski, *Obrazy nieintencjonalne*, technika cyfrowa, 90 x 90 cm x 3, 2025
Piotr Komorowski, *Unintentional Images*, digital technique, 90 x 90 cm x 3, 2025

GK

GRZEGORZ KOSMALA

Urodził się w 1975 roku. Ukończył Szkołę Podstawową nr 2 w Ostrzeszowie, Technikum Mechaniczne przy FUM Ostrzeszów i Wydział Komunikacji Multimedialnej, kierunek fotografia, w ASP w Poznaniu. Od 1997 roku zajmuje się profesjonalną fotografią reportażową i reklamową, a od 2005 roku prowadzi pracownię fotografii użytkowej Studio 6×6. Współzałożyciel (2009), a obecnie prezes stowarzyszenia ROD Wieża 1916. W styczniu 2018 roku został członkiem Związku Polskich Artystów Fotografików.

He was born in 1975. He graduated from Primary School No. 2 in Ostrzeszów, FUM Mechanical School in the same town, and then completed photography studies (Multimedia Communication Faculty) at the University of Fine Arts in Poznań. Since 1997, he has been professionally engaged in reportage and advertising photography, and since 2005, he has been running his own photographic studio Studio 6×6. He co-founded (in 2009) and currently presides over the ROD Wieża 1916 Association. In January 2018, he joined the Association of Polish Art Photographers.

Grzegorz Kosmala, *Czas i natura*, technika cyfrowa, 90 × 120 cm, 2021
Grzegorz Kosmala, *Time and Nature*, digital technique, 90 × 120 cm, 2021

KK

KRZYSZTOF
KOWALSKI

Fotografią zajmuje się od połowy lat 80. Członek ZPAF. Uczestnik około 10 wystaw zbiorowych, autor 15 ekspozycji indywidualnych. W wyniku poszukiwań treści i formy opracował unikatową metodę obróbki odbitek barwnych. Efekt tych poszukiwań został zaprezentowany na wystawach „Czas próby” (2001), „Christophoros” (2004) oraz „Pieśń nad pieśniami” (2006). Tworząc tematyczne cykle fotograficzne, stawia pytania z zakresu teologii, etyki oraz socjologii. Człowieka traktuje jako wartość samą w sobie, a punktem wyjścia w jego poszukiwaniach, tak w obszarze sacrum, jak i profanum, jest Absolut. Częste autokreacje realizowane przed obiektywem służą podkreśleniu autentyczności osobistych przeżyć z zakresu poruszanych problemów. W tych działaniach podejmowane jest wyzwanie wobec stechnicyzowanej, skomercjalizowanej i skoncentrowanej na konsumpcji współczesnej cywilizacji. Inspiracje czerpie z judeochrześcijańskich korzeni, wspierając się jednocześnie takimi prądami filozoficznymi jak personalizm i dialogizm. Obraz jest dla niego narzędziem do komunikowania i dzielenia się znalezionym Światłem i Słowem.

He has been involved in photography since the mid-80s. He is a member of the Association of Polish Art Photographers. The artist has held 15 solo exhibitions and participated in about 10 group exhibitions. As a result of his experiments on form and substance, he developed a unique way of processing color prints. The results were presented at the following exhibitions: “The Time of Trial” (2001), “Christophoros” (2004), and “The Song of Songs” (2006). In his thematic photographic series, he asks questions concerning theology, ethics, and sociology. A human being, in the artist’s opinion, has a value of his own, but the Absolute is a starting point for his explorations both in the sphere of the sacred and the profane. He frequently uses self-stagings in his photos to highlight the authenticity of his personal experiences related to the explored topics. His works challenge the modern, computerized, consumption-centered civilization. He draws inspiration from Judeo-Christian roots but also relates to such philosophical schools as personalism and dialogism. Krzysztof Kowalski treats the picture as a tool to communicate and share the discovered Light and Word.

Krzysztof Kowalski, *Apokalipsa 21,6*, technika cyfrowa, 30 × 45 cm x 3, 2024
Krzysztof Kowalski, *Revelation 21:6*, digital technique, 30 × 45 cm x 3, 2024

I rzekł mi: „Stało się. Jestem Alfa i Omega, Początek i Koniec.
Ja pragnącemu dam darmo pić ze źródła wody życia.”
He said to me: “It is done. I am the Alpha and the Omega,
the Beginning and the End. To the thirsty I will give water
without cost from the spring of the water of life.”

PK

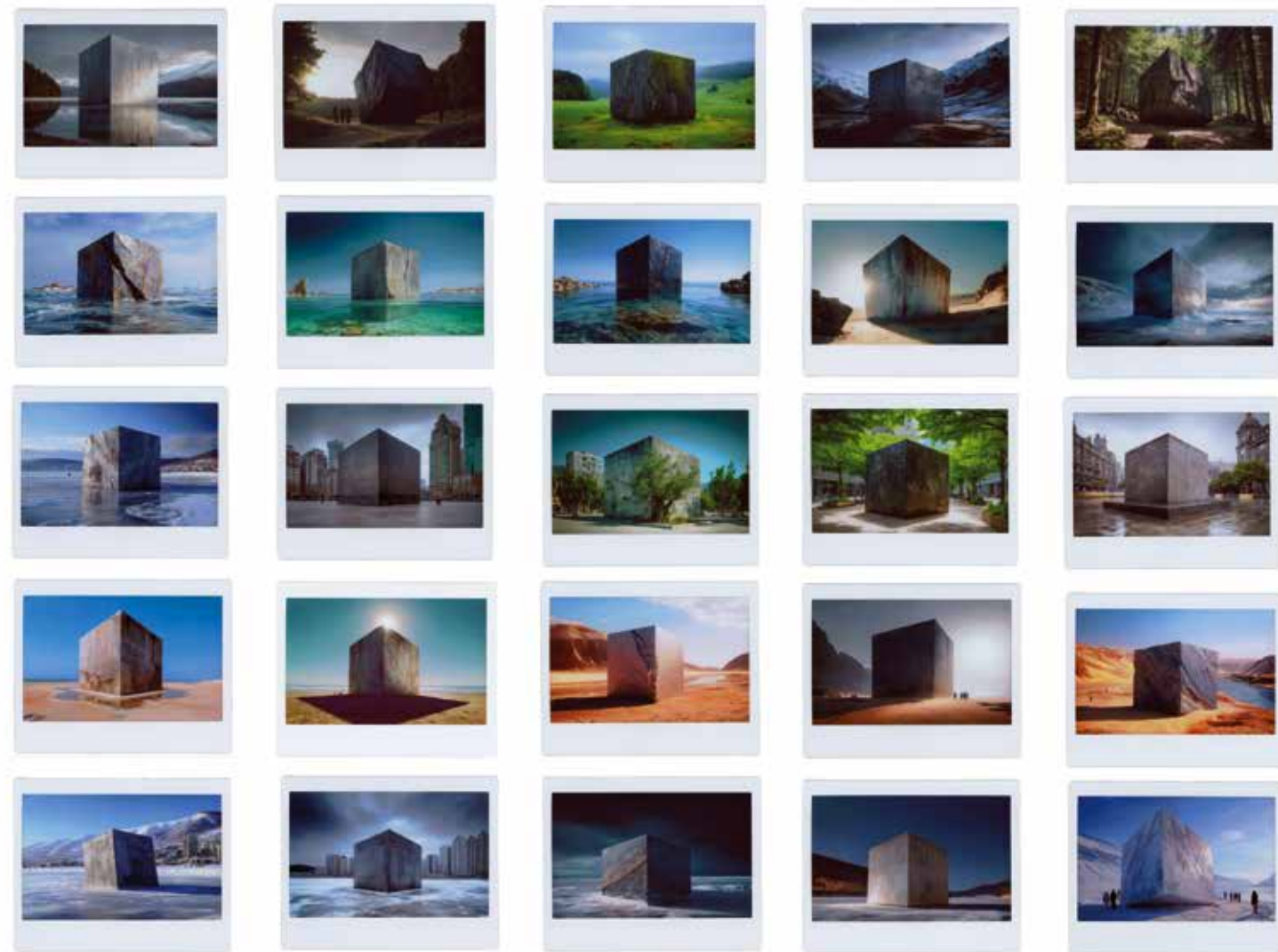
PIOTR KUCIA

98<
99>

^
PL
ENG
v

Fotografik, operator filmowy, wykładowca akademicki, inicjator i koordynator wielu akcji i projektów edukacyjnych bazujących na innowacji i nowych technologiach. Ukończył Wydział Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego. W 2013 roku uzyskał stopień doktora sztuk filmowych za projekt fotograficzny *Beethoven – metamorfoza*, wyróżniony na międzynarodowych konkursach fotograficznych i wykorzystujący innowacyjną technikę rejestracji wysokiej rozdzielczości w szerokim gamucie. Inicjator i pomysłodawca *AXORINSPIRACJE*. Członek ZPAF. Wyróżniony na konkursach w Polsce i za granicą za projekty fotograficzne artystyczne i komercyjne. Kierownik wielu badań naukowych realizowanych w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, m.in. w zakresie fotografii w poszerzonej przestrzeni barw ponad Adobe RGB. Ekspert od postprodukcji obrazu wideo i fotografii. Certyfikowany trener DaVinci Resolve, prowadzi szkolenia z postprodukcji obrazu wideo i fotografii. Współpracuje z magazynem filmowym „FilmPro”.

He is a photographer, camera operator, academic teacher, initiator, and coordinator of numerous educational actions and projects dedicated to innovation and new technology. He graduated from the Radio and Television Department of the University of Silesia. In 2013, he obtained a PhD in film arts for the *Beethoven—Metamorphosis* photo project, which received awards at international photo competitions and was based on an innovative wide-gamut high-resolution recording technique. He is the initiator and originator of *AXORINSPIRACJE* and a member of ZPAF. He has won distinctions at competitions in Poland and abroad for artistic and commercial photography projects. He has headed many research projects at the Warsaw Academy of Fine Arts, among others, in the field of photography that uses a wider color space than Adobe RGB. He is an expert in video and photography post-production. He is a certified DaVinci Resolve trainer and offers courses in video and photo post-production. He collaborates with the *FilmPro* film magazine.

Piotr Kucia, *Materialny horyzont zdarzeń*, technika cyfrowa, SI, polaroid, 8,5 × 10,5 cm x 25, 2025
Piotr Kucia, *Material Event Horizon*, digital technique, AI, polaroid, 8,5 × 10,5 cm x 25, 2025

KK

KRZYSZTOF KUCZYŃSKI

100◀
101▶

Urodzony w 1964 roku we Wrocławiu. Absolwent Wyższego Studium Fotografii w Warszawie oraz Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu na Wydziale Grafiki i Sztuki Mediów. Nauczyciel fotografii w Zespole Szkół Rzemiosł Artystycznych w Jeleniej Górze od 2012 roku. Kierownik Oddziału Karkonoskiego ZPAF w latach 2019–2022. Autor kilku wystaw indywidualnych: „Fotografia”, Galeria JTF, Jelenia Góra (1984); „Zwykłe fotografie”, Jelenia Góra, Świdnica, Wałbrzych (1986); „Auto-fotografia”, Galeria Korytarz, Jelenia Góra, Galeria Klatka, Lwówek Śląski (1991); „Dotykając”, Galeria Korytarz, Jelenia Góra (1996); „Egzystencje”, Galeria BWA, Jelenia Góra, Galeria Pusta, Katowice (2011); „Zwykłe fotografie”, Galeria Za Szafą, Wrocław (2011); „Esencje”, Galeria Za Szafą, Wrocław (2018), Mikavka, Jelenia Góra (2019). Uczestnik kilkudziesięciu wystaw zbiorowych w kraju i za granicą.

www.krzysztofkuzynski.com

He was born in 1964 in Wrocław. He graduated from the College of Photography in Warsaw and from the Academy of Art and Design in Wrocław (the Faculty of Graphics and Media Art). He has taught photography at the School of Artistic Crafts in Jelenia Góra since 2012. From 2019 to 2022, the artist headed the ZPAF Division in Karkonosze. He has organized the following solo exhibitions: “Photography,” JTF Gallery, Jelenia Góra (1984); “Ordinary Photos,” Jelenia Góra, Świdnica, Wałbrzych (1986); “Auto-Photography,” Korytarz Gallery, Jelenia Góra, Klatka Gallery, Lwówek Śląski (1991); “Touching,” Korytarz Gallery, Jelenia Góra (1996); “Existences,” BWA Gallery, Jelenia Góra, Pusta Gallery, Katowice (2011); “Ordinary Photos,” Za Szafą Gallery, Wrocław (2011); “Essences,” Za Szafą Gallery, Wrocław (2018), Mikavka, Jelenia Góra (2019). He has participated in dozens of group exhibitions in Poland and abroad.

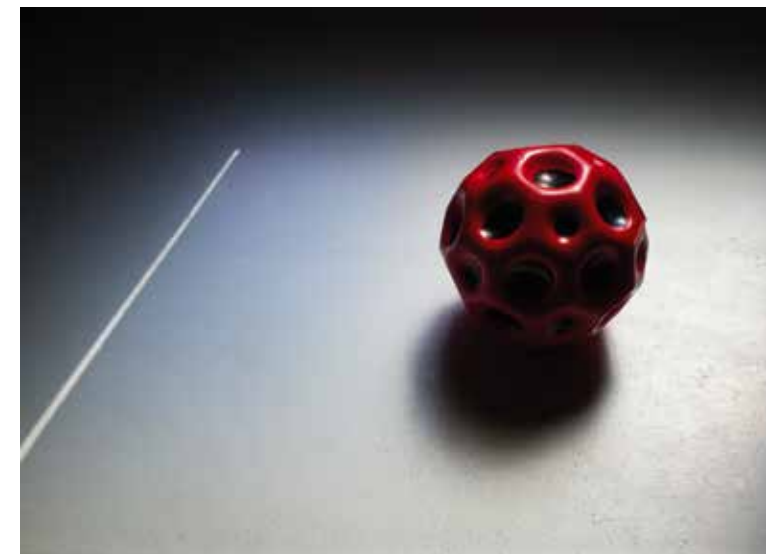
www.krzysztofkuzynski.com

Krzysztof Kuczyński, *Folium*, technika cyfrowa, 50 × 70 cm, 2022
Krzysztof Kuczyński, *Folium*, digital technique, 50 × 70 cm, 2022

Krzysztof Kuczyński, *Planum*, technika cyfrowa, 50 × 70 cm, 2025
Krzysztof Kuczyński, *Planum*, digital technique, 50 × 70 cm, 2025

Krzysztof Kuczyński, *Punctum*, technika cyfrowa, 50 × 70 cm, 2025
Krzysztof Kuczyński, *Punctum*, digital technique, 50 × 70 cm, 2025

SK

STANISŁAW
KULAWIAK

102◀
103▶

Rocznik '54. Po ukończeniu Szkoły Podstawowej w Bobrownikach i Liceum Ogólnokształcącego w Ostrzeszowie w latach 1973–1979 studiował na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki AGH w Krakowie. Fotografiją zajmuje się od 1974 roku, najpierw prowadził Studentką Agencję Fotograficzną, a dwa lata później wspólnie z przyjaciółmi założył Grupę Twórczą SEM i Jaszczurówą Galerię Fotografii. W roku 1980 został członkiem Związku Polskich Artystów Fotografików. W latach 1983–1989 współpracował z Teatrem im. Wojciecha Bogusławskiego w Kaliszu, a w latach 1993–1999 pracował dla firmy Country Line w Leichlingen. Od 1999 roku jest współwłaścicielem Oficyny Wydawniczej Kulawiak w Ostrzeszowie. W latach 2010–2021 był prezesem Stowarzyszenia Regionalny Ośrodek Dokumentacji WIEŻA 1916. Od 2014 do 2023 roku jako wiceprezes ds. artystycznych Okręgu Dolnośląskiego ZPAF organizował wystawy okręgowe oraz w Galerii Za Szafą. W okresie 2017–2023 był członkiem Rady Artystycznej ZPAF w Warszawie, a obecnie jest sekretarzem Zarządu Głównego ZPAF. Autor wielu wystaw i publikacji, interesuje się edytorstwem i drukiem.

www.kulawiak.pl

He was born in 1954. He attended primary school in Bobrowniki and high school in Ostrzeszów. In the years 1973–1979, he studied at the Faculty of Electrical Engineering, Automation and Electronics at Kraków's AGH. He has been involved in photography since 1974, when he first ran the Student Photography Agency, and two years later, with his friends, founded Creative Group SEM and the Jaszczury Photography Gallery. In 1980, he became a member of the Association of Polish Art Photographers. From 1983 to 1989, he collaborated with the Wojciech Bogusławski Theater in Kalisz, and from 1993 to 1999, he worked for the company Country Line in Leichlingen. Since 1999, he has co-owned the Kulawiak Publishing House in Ostrzeszów. From 2010 to 2021, he was president of the Regional Documentation Center WIEŻA 1916 Association. From 2014 to 2023, as Vice President for Artistic Affairs of the Lower Silesian Division of ZPAF, he organized district exhibitions and exhibitions at the Za Szafą Gallery. In the years 2017–2023, he was a member of the Artistic Council of ZPAF in Warsaw, and is currently the secretary of the ZPAF Main Board. He is the author of numerous exhibitions and publications. He is interested in editing and printing.

www.kulawiak.pl

Stanisław Kulawiak, *PRL Real Fiction*, technika cyfrowa, 60 × 80 cm, 2023
Stanisław Kulawiak, *PRL Real Fiction*, digital technique, 60 × 80 cm, 2023

Stanisław Kulawiak, *Świeży oddech awangardy*, technika cyfrowa, 60 × 80 cm, 2023
Stanisław Kulawiak, *Fresh Breath of the Avant-Garde*, digital technique, 60 × 80 cm, 2023

Stanisław Kulawiak, *Bunkier rozrywki*, technika cyfrowa, 60 × 80 cm, 2022
Stanisław Kulawiak, *Bunker of Entertainment*, digital technique, 60 × 80 cm, 2022

JBL

**JACEK
BOGUSŁAW
LALAK**

104◀
105▶

Urodzony w 1948 roku w Gorzowie Wlkp. Artysta-fotograf, członek ZPAF. Absolwent Politechniki Poznańskiej (technika świetlna). Działalność twórcza od 1971 roku. Członek Poznańskiego, Piłskiego i Dolnośląskiego Towarzystwa Fotograficznego. Od 1974 roku mieszka i tworzy we Wrocławiu.

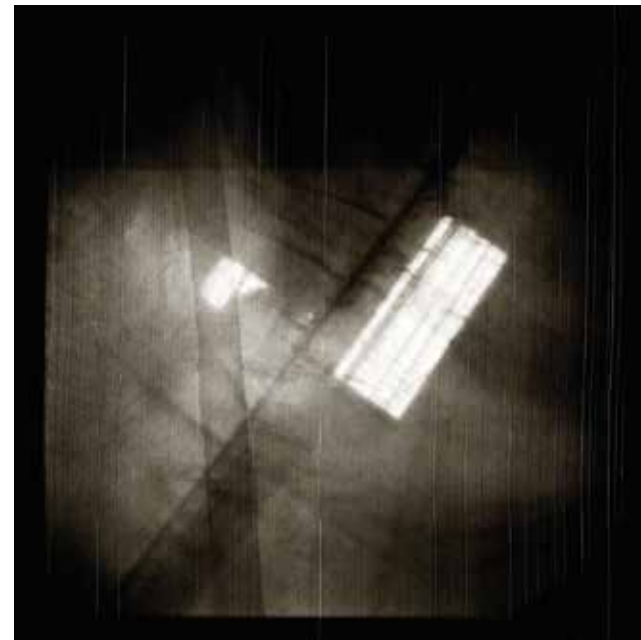
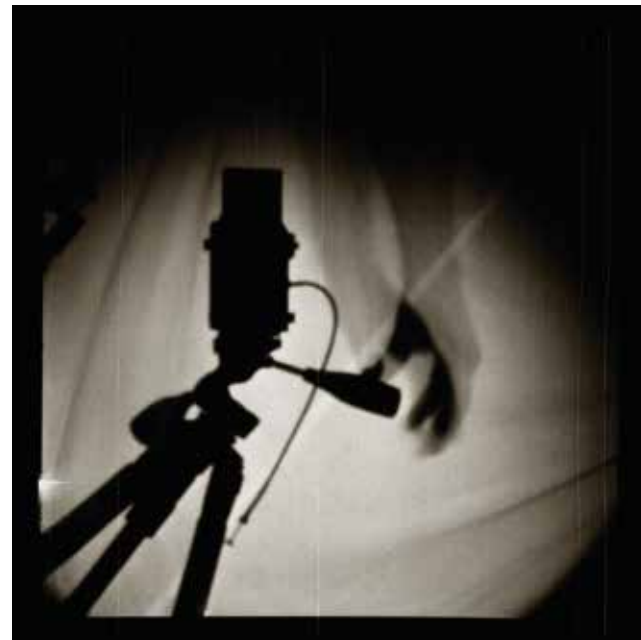
www.zpaf.wroclaw.pl/portfolio/lalak-jacek

Born in 1948 in Gorzów Wielkopolski, he is an art photographer and a member of ZPAF. He is a graduate of the Poznań University of Technology in lighting technology. He began his artistic practice in 1971. He is a member of the Poznań, Piła, and Lower Silesian Photographic Societies. Since 1974, he has lived in Wrocław, where he does his creative work.

www.zpaf.wroclaw.pl/portfolio/lalak-jacek

Jacek Bogusław Lalak, *Stan niestabilny*, technika bezobiektywowa hybrydowa, 50 × 50 cm x 2, 2025
Jacek Bogusław Lalak, *Unstable State*, hybrid lensless technique, 50 × 50 cm x 2, 2025

Jacek Bogusław Lalak, *Stan stabilny*, technika bezobiektywowa hybrydowa, 50 × 50 cm x 2, 2025
Jacek Bogusław Lalak, *Stable State*, hybrid lensless technique, 50 × 50 cm x 2, 2025

KL LS

KATARZYNA
LASKUS-STWORA

Urodzona w 1980 roku w Słupsku. Zajmuje się fotografią autobiograficzną i koncepcyjną. Prowadzi działalność edukacyjną w zakresie tradycyjnego i cyfrowego obrazu fotograficznego. Brała udział w wystawach w kraju i za granicą. Uczestniczy w spotkaniach Autorskiego Laboratorium Fotografii Piotra Komorowskiego we Wrocławiu od 2015 roku. Członkini ZPAF od 2016 roku. Autorka *Portfolio jako archiwum* – bloga o szeroko pojętej sztuce. Stypendystka Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Laureatka m.in.: Ogólnopolskiego Konkursu Fotograficznego „Polska – Konteksty 2022”, 41. Gorzowskich Konfrontacji Fotograficznych, 35. edycji konkursu mgFoto „Świat w 2021 roku”.

www.katarzynalaskus.com

She was born in 1980 in Słupsk. She is involved in autobiographical and conceptual photography. She teaches courses on the traditional and digital photographic image. She has participated in exhibitions in Poland and abroad. Since 2015, she has attended Piotr Komorowski's Independent Photography Laboratory in Wrocław. She has been a member of ZPAF since 2016. She is the author of *Portfolio as an archive*—a blog about art in general. She won a scholarship from the Ministry of Culture and National Heritage. She won the following competitions: the National Photographic Contest “Poland—Contexts 2022,” the 41st Gorzów Photographic Confrontations, and the 35th edition of the mgFoto contest “The World in 2021.”

www.katarzynalaskus.com

Katarzyna Laskus-Stwora, *Tamże*, technika cyfrowa, 70 × 100 cm, 2025
Katarzyna Laskus-Stwora, *There*, digital technique, 70 × 100 cm, 2025

M L

MAGDALENA LASOTA

Urodziła się w 1979 roku, w epoce fotografii klasycznej, ale za aparat chwyciła, kiedy normą była technika cyfrowa. Zrobiła to, by dokumentować ulice ukochanego Wrocławia, który przez wiele lat był jej inspiracją. Aby uporządkować swoją wiedzę fotograficzną, ukończyła Wyższą Szkołę Sztuki i Projektowania w Łodzi na kierunku fotografia oraz była słuchaczką w MFF „Kwadrat” we Wrocławiu. Z czasem fotografia coraz bliżej dotykała ją samą, już nie tylko poprzez jej miasto, ale także przez rodzinę (do niej zaliczają się trzy koty, które z pasją obserwuje i uwiecznia). Dotarła do autoportretu, który od lat jest jej ulubioną formą ekspresji. Uwieczniając własne stany emocjonalne i cielesność, daje wyraz swoim przekonaniom i ocenie świata. Człowiek staje się w jej fotografii centralnym punktem.

She was born in 1979, during the era of classical photography, but she picked up a camera when digital technology had become the norm. She did so to document the streets of her beloved Wrocław, which was her inspiration for many years. To organize her photographic knowledge, she graduated in photography from the Academy of Film, Art and Design in Łódź and attended “Kwadrat” International Photography Forum in Wrocław. Over time, photography began to touch her more personally, not just through her city, but also through her family (which includes three cats that she passionately observes and captures). She eventually turned to self-portraiture, which has been her favorite form of expression for years. By capturing her own emotional states and physicality, she gives voice to her beliefs and views on the world. In her photography, the human becomes the central focus.

Magdalena Lasota, 35 dolarów, technika cyfrowa, 30 x 45 cm x 2, 2021
Magdalena Lasota, 35 Dollars, digital technique, 30 x 45 cm x 2, 2021

LL

LILA LEŃ

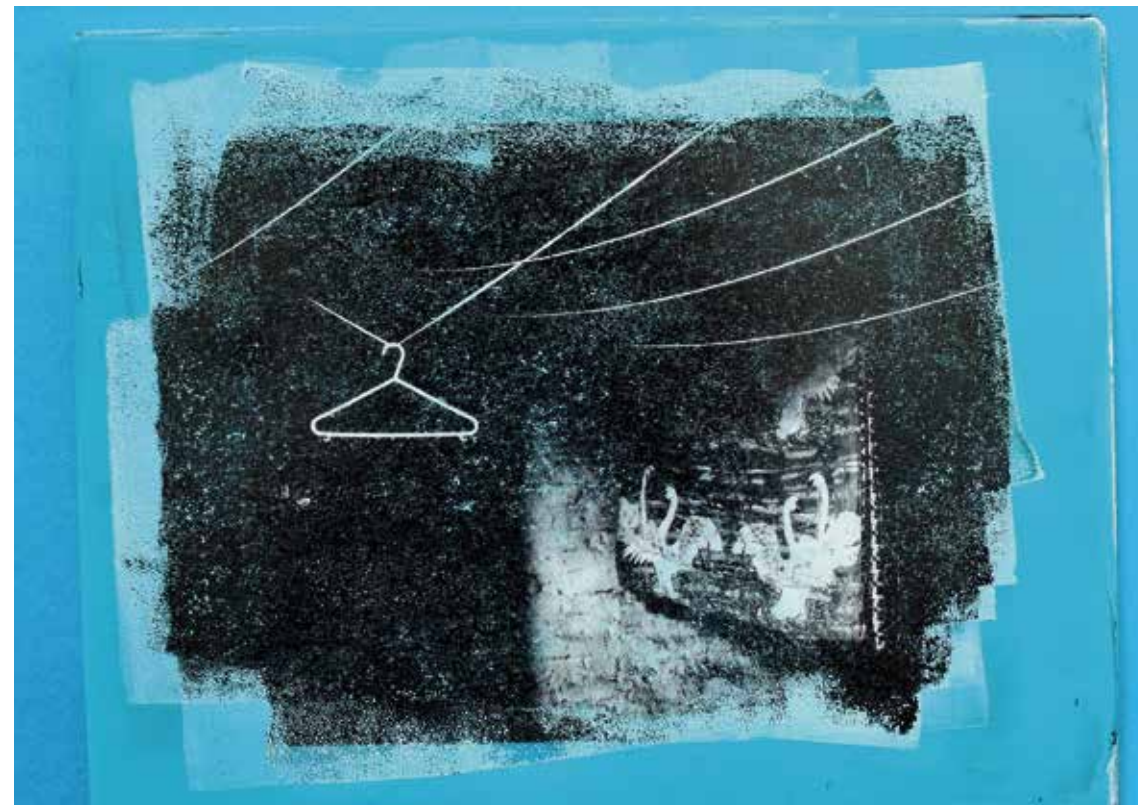
110<
111>

▲
PL
ENG
▼

Twórczyni, mediatorka sztuki, kuratorka i edukatorka. Interesuje się partycypacją odbiorczą, udziałem widza w zjawiskach kultury, w szczególności pośrednimi i bezpośrednimi skutkami aktywnego odbioru sztuki. Jako fotograficzka działa głównie w obszarze fotografii ulicznej, poszukującej i dokumentu subiektywnego. W ramach odbiorczych zainteresowań bada obszary partycypacji w sztuce osób ze szczególnymi potrzebami, z uwzględnieniem narzędzi komunikacji o sztuce, jak i samego doświadczania sztuki. Aktualnie kieruje Katedrą Mediacji Sztuki na Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu. Od 2021 roku członkini ZPAF. Autorka wystaw indywidualnych i uczestniczka zbiorowych oraz laureatka konkursów fotograficznych. Autorka i realizatorka kilkadziesiątu warsztatów twórczych.

Artist, art mediator, curator, and educator. She is interested in audience participation and the involvement of viewers in cultural phenomena, particularly in the indirect and direct effects of active reception of art. As a photographer, she works mainly in the field of street photography, exploratory photography, and subjective documentary. Within her research on reception, she studies areas of artistic participation of people with special needs, focusing both on tools of communication about art and on the experience of art itself. She currently heads the Department of Art Mediation at the Eugeniusz Geppert Academy of Fine Arts in Wrocław. Since 2021, she has been a member of ZPAF. She has held solo exhibitions, participated in group exhibitions, and won photography competitions. She is also the author and organizer of dozens of creative workshops.

Lila Leń, *Raz po raz*, technika mieszana własna, 50 x 70 cm x 3, 2025
Lila Leń, *From Time to Time*, own mixed media technique, 50 x 70 cm x 3, 2025

JL

JÓZEF LIGĘZA

Z wykształcenia ekonomista. Członek ZPAF od 1977 roku (nr leg. 452). Ukończył Wydział Przemysłu Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Katowicach. Fotografiją zainteresował się jeszcze w szkole średniej. Po ukończeniu studiów był aktywnym członkiem Katowickiego Towarzystwa Fotograficznego, które ukształtowało jego postawę artystyczną. Zdobył ponad 100 nagród, medali i wyróżnień na krajowych i międzynarodowych salonach fotografii artystycznej, w tym 25 nagród głównych oraz prestiżowy Złoty Medal Międzynarodowej Federacji Sztuki Fotograficznej (FIAP). Otrzymał Medal 150-lecia Fotografii. Stypendysta Ministerstwa Kultury. Jego prace znajdują się w zbiorach wielu muzeów w kraju i za granicą. Autor licznych wystaw indywidualnych i uczestnik przeszło 270 wystaw zbiorowych. Opublikował cztery autorskie albumy o Katowicach. Poświęca wiele czasu dla młodzieży, której pracami fotograficznymi żywo się interesuje.

He is an economist by education. He has been a member of the Association of Polish Art Photographers since 1977 (membership card no. 452). He took an interest in photography in secondary school. After graduation, the artist was an active member of the Photographic Society of Katowice, which shaped his artistic attitude. He has won over 100 awards, medals, and distinctions at national and international artistic photography salons, including 25 main prizes and the prestigious Gold Medal of the International Federation of Photographic Art (FIAP). Ligęza was awarded a Medal of the 150th Anniversary of Photography and received a scholarship from the Ministry of Culture. His works can be found in collections of numerous museums in Poland and abroad. Ligęza has held many solo exhibitions and participated in over 270 group exhibitions. He has published four albums about Katowice. He devotes a lot of time to young people and takes a keen interest in their photographic work.

Józef Ligęza, *Studia wieczorowe*, technika klasyczna, 27 × 40 cm, 1980
Józef Ligęza, *Evening Studies*, classical technique, 27 × 40 cm, 1980

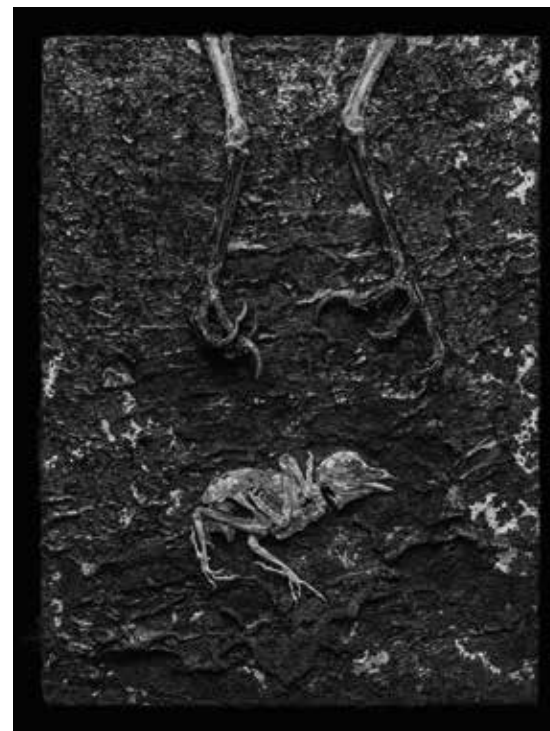
Józef Ligęza, *Studia przez Internet*, technika klasyczna kolorowa, 60 × 40 cm, 2010
Józef Ligęza, *Online Studies*, classical color technique, 60 × 40 cm, 2010

M L

MAREK LIKSZTET

Absolwent Uniwersytetu im. Marii Skłodowskiej-Curie w Lublinie (1980). Uprawia fotografię oraz grafikę warsztatową. Zajmuje się dydaktyką z zakresu sztuki, m.in. w Wyższym Studium Fotografii i Jeleniogórskiej Szkole Fotografii JCK, Liceum Plastycznym – ZSRA w Jeleniej Górze, Międzynarodowym Forum Fotografii „Kwadrat”, BWA we Wrocławiu, Summer Photo-School – The House of Photography in Poprad (Słowacja), UNESCO – Studiengang Kultur und Management – Institut für kulturelle Infrastruktur Sachsen. Prowadził warsztaty artystyczne i seminaria w Danii, Niemczech, Słowacji, Finlandii oraz w Polsce. Wziął udział w ponad 160 wystawach ogólnopolskich i międzynarodowych. Autor 30 wystaw indywidualnych. Prace w zbiorach Muzeum Narodowego we Wrocławiu, Muzeum Narodowego w Szczecinie, Muzeum Karkonoskiego w Jeleniej Górze, Muzeum Zamkowego w Malborku, Staatliches Museum Schloß Burgk, Saale (Niemcy), BWA w Jeleniej Górze, Państwowego Muzeum na Majdanku w Lublinie, miasta Valkeakoski (Finlandia), Biblioteki Narodowej (Zakład Zbiorów Ikonograficznych) w Warszawie, Państwowej Galerii Sztuki w Łodzi, Museum Modern Art w Hünfeld (Niemcy), galerii Le Parvis (Francja), Małej Galerii ZPAF – Centrum Sztuki Współczesnej w Warszawie, Domu Fotografii w Popradzie (Słowacja), Domu Fotografii w Pradze (Czechy).

He graduated from the Maria Curie-Skłodowska University in Lublin in 1980. He practices photography and printmaking. He teaches courses on art at the College of Photography and JCK Jelenia Góra School of Photography, ZSRA Artistic High School in Jelenia Góra, “Kwadrat” International Photography Forum, BWA in Wrocław, Summer Photo-School—The House of Photography in Poprad (Slovakia), UNESCO—Studiengang Kultur und Management—Institut für kulturelle Infrastruktur Sachsen. He has taught art workshops and seminars in Denmark, Germany, Slovakia, Finland, and Poland. He has participated in more than 160 national and international exhibitions and has held 30 solo exhibitions. His works are included in the collections of the following institutions: National Museum in Wrocław, National Museum in Szczecin, Karkonosze Museum in Jelenia Góra, Castle Museum in Malbork, Staatliches Museum Schloß Burgk, Saale (Germany), BWA in Jelenia Góra, State Museum at Majdanek in Lublin, City of Valkeakoski (Finland), National Library (Department of Iconographic Collections) in Warsaw, State Art Gallery in Łódź, Museum Modern Art in Hünfeld (Germany), Le Parvis Gallery (France), ZPAF Mała Gallery—Center for Contemporary Art in Warsaw, House of Photography in Poprad (Slovakia), House of Photography in Prague (the Czech Republic).

Marek Likszet, *Paradox... Kuriozum, czyli wbrew porządkowi rzeczy*, technika cyfrowa, 70 × 50 cm, 2022
Marek Likszet, *Paradox... Curiosity, or Against the Order of Things*, digital technique, 70 × 50 cm, 2022

Marek Likszet, *Paradox... Kuriozum, czyli wbrew porządkowi rzeczy*, technika cyfrowa, 50 × 70 cm, 2022
Marek Likszet, *Paradox... Curiosity, or Against the Order of Things*, digital technique, 50 × 70 cm, 2022

HM

HALINA MARDUŁA

116
117

Absolwentka Wyższej Szkoły Sztuki i Projektowania w Łodzi oraz Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu. Uczestniczka prezentacji zbiorowych w kraju i za granicą, a także autorka wystaw indywidualnych. W fotografii interesuje ją zarówno aspekt dokumentalny, jak i kreacyjny. Podejmuje wątki związane z widzialnym i niewidzialnym wymiarem rzeczywistości, takim jak czas, pamięć, cielesność, psychika, świadomość, wyobraźnia, a także sztuczna inteligencja.

She graduated from the Academy of Film, Art and Design in Łódź and the Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław. She has participated in group exhibitions in Poland and abroad and has authored solo exhibitions. In photography, she is interested in both the documentary and the creative aspects. She addresses themes related to the visible and invisible dimensions of reality, such as time, memory, corporeality, psyche, consciousness, imagination, and artificial intelligence.

Halina Mardula, *Incydencja*, technika cyfrowa, 50 x 70 cm x 3, 2025
Halina Mardula, *Incidence*, digital technique, 50 x 70 cm x 3, 2025

Halina Mardula, *Apercepcja*, obiekt, 22 x 20 x 35 cm, 2025
Halina Mardula, *Apperception*, object, 22 x 20 x 35 cm, 2025

Halina Mardula, *Symetria*, obiekt, 20 x 20 x 14 cm x 2, 2025
Halina Mardula, *Symmetry*, object, 20 x 20 x 14 cm x 2, 2025

EM

EWA MARTYNISZYN

118<
119>

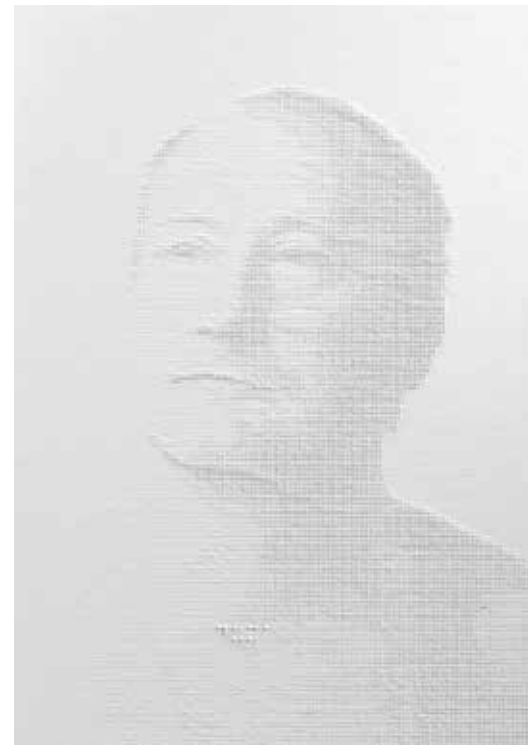
Pracowniczka naukowo-dydaktyczna w Katedrze Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu, wykładowczyni w Państwowym Pomaturalnym Studium Kształcenia Animatorów Kultury i Bibliotekarzy we Wrocławiu (2004–2020) oraz we Wrocławskich Szkołach Fotograficznych AFA, PHO-BOS (2004–2009). W 2018 roku uzyskała tytuł doktora w zakresie sztuk filmowych (fotografii) w Łódzkiej Szkole Filmowej. Absolwentka Wydziału Komunikacji Multimedialnej Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu (1998–2004), specjalność fotografia (dyplom z wyróżnieniem), oraz Państwowego Pomaturalnego Studium Kształcenia Animatorów Kultury i Bibliotekarzy w Opolu (1996–1998), również specjalność fotografia. Członkini ZPAF od 2005 roku. Od 2019 roku prowadzi galerię Łącznik w Instytucie Informatyki Uniwersytetu Wrocławskiego. Brała udział w licznych wystawach w kraju i za granicą. Ma na swoim koncie publikacje w książkach (*Odwzajemnione spojrzenie. O fotografii otworkowej* Zbigniewa Tomaszcuka, *Obraz utajony* Marianny Michałowskiej) i czasopismach fotograficznych („Fotografia”, „Camera Obscura”) oraz dotyczących sztuki („Format”, „Dyskurs”). Redaktorka katalogów i autorka tekstów kuratorskich. W obszarze jej zainteresowań twórczych i badawczych znajduje się fotografia inscenizowana oraz problematyka czasu i związanego z nim przemijania.

www.emonidla.pl

She has worked as an academic teacher and researcher at the Faculty of Graphics and Media Art at the Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław and also taught at the National Post-Secondary Education College of Cultural Animation and Librarianship in Wrocław (2004–2020) and at the AFA and PHO-BOS Schools of Photography in Wrocław (2004–2009). In 2018, she received her PhD in film arts (photography) from Łódź Film School. A graduate of the Faculty of Multimedia Communication at the University of the Arts in Poznań (1998–2004), specializing in photography (with distinction), and of the National Post-Secondary Education College of Cultural Animation and Librarianship in Opole (1996–1998), also specializing in photography. She has been a member of the Association of Polish Art Photographers since 2005. Since 2019, she has run the Łącznik Gallery at the Institute of Computer Science at the University of Wrocław. The artist has taken part in numerous exhibitions in Poland and abroad. Her achievements include publications in books (*Odwzajemnione spojrzenie. O fotografii otworkowej* by Zbigniew Tomaszcuk, *Obraz utajony* by Marianna Michałowska), photographic journals (*Fotografia*, *Camera Obscura*), and art magazines (*Format*, *Dyskurs*). She is an editor of art catalogs and an author of curatorial texts. Her creative interests and research focus on staged photography and the issue of time and transience.

www.emonidla.pl

Ewa Martyniszyn, *Alfabet emocji: Nadzieja, Zdziwienie, Agresja, Spokój*, technika własna, 29,7 × 21 cm x 4, 2024
Ewa Martyniszyn, *Alphabet of Emotions: Hope, Wonder, Aggression, Calm*, own technique, 29,7 × 21 cm x 4, 2024

MM

MAREK MARUSZAK

120◀
121▶

Opolanie, rocznik '52. Fotografiją zawodowo zajmuje się od początku lat siedemdziesiątych, dokumentując zabytki dla Urzędu Konserwatorskiego oraz opolskich muzeów. Od 1991 roku członek Związku Polskich Artystów Fotografików. Od tego czasu uprawia wolny zawód fotografa, współpracując z wydawnictwami i agencjami polskimi i zagranicznymi. Autor i współautor ponad 20 wydawnictw albumowych. Na koncie ma 18 wystaw indywidualnych, uczestnik ponad 50 ekspozycji zbiorowych w kraju i za granicą. W 2012 roku otrzymał odznaczenie „Zasłużony dla Kultury Polskiej”. Prace w galeriach i muzeach w Polsce, Austrii, USA i Niemczech.

He was born in Opole in 1952. He has been a professional photographer since the early 1970s, when he started documenting monuments for the Preservation Office and Opole museums. In 1991, he became a member of the Association of Polish Art Photographers. Since then, he has been a freelance photographer and worked for Polish and international publishing houses and agencies. He has authored and co-authored more than 20 album publications. He has had 18 solo exhibitions and participated in more than 50 group exhibitions in Poland and abroad. In 2012, he was awarded the Decoration of Honor “Meritorious for Polish Culture.” His works are included in galleries and museums in Poland, Austria, the USA, and Germany.

Marek Maruszak, *Czas przeszły – niedokonany*, technika hybrydowa, 30 x 40 cm, 2024
Marek Maruszak, *Past Tense—Imperfective*, hybrid technique, 30 x 40 cm, 2024

Marek Maruszak, *Czas przeszły – dokonany*, technika hybrydowa, 30 x 40 cm, 2024
Marek Maruszak, *Past Tense—Perfective*, hybrid technique, 30 x 40 cm, 2024

WM

WOJCIECH
MIATKOWSKI

122◀
123▶

Urodzony w 1970 roku w Jeleniej Górze. Studiował filologię polską we Wrocławiu, jest absolwentem Jeleniogórskiej Szkoły Fotografii. Zajmuje się głównie szeroko pojętym pejzażem – górskim i morskim – oraz martwą naturą, czasem również fotografią portretową. Autor wystaw indywidualnych pokazywanych w Jeleniej Górze, Bautzen, Bischofswerdzie i Wałbrzychu, uczestnik wielu wystaw zbiorowych, dwukrotny laureat Biennale Fotografii Górskiej. Prezes stowarzyszenia Jeleniogórska Strefa Fotografii, członek Związku Polskich Artystów Fotografików (ZPAF). Zawodowo zajmuje się projektowaniem albumów fotograficznych, książek i czasopism oraz filmem i montażem filmowym. Wystawy indywidualne: „TAM”, Galeria Korytarz w Jeleniej Górze, Browar Mieszczański we Wrocławiu (2016); „Pejzaż Metafizyczny”, Galeria Alte Wasserkunst w Bautzen (Niemcy, 2011), Galeria Miejska Muflon w Jeleniej Górze (2011), klub Apropos w Wałbrzychu (2015); „Morzyciele”, Muzeum Karkonoskie w Jeleniej Górze (2019); „Góry”, Bischofswerda (Niemcy, 2024); „Cicha natura życia”, Muzeum Karkonoskie w Jeleniej Górze (2025).

Born in 1970 in Jelenia Góra. He studied Polish philology in Wrocław and is a graduate of the Jelenia Góra School of Photography. He works mainly with broadly defined landscape—mountain and seascape—as well as still life, and occasionally portrait photography. Author of solo exhibitions shown in Jelenia Góra, Bautzen, Bischofswerda, and Wałbrzych; participant in many group exhibitions; two-time laureate of the Mountain Photography Biennial. President of the Jelenia Góra Photography Zone Association, member of the Association of Polish Art Photographers (ZPAF). Professionally, he designs photo albums, books, and magazines, as well as films and film edits. Solo exhibitions: “THERE,” Korytarz Gallery, Jelenia Góra, Browar Mieszczański, Wrocław (2016); “Metaphysical Landscape,” Alte Wasserkunst Gallery, Bautzen, Germany (2011), Muflon City Gallery, Jelenia Góra (2011), Apropos Club, Wałbrzych (2015); “Morzyciele,” Karkonosze Museum, Jelenia Góra (2019); “Mountains,” Bischofswerda, Germany (2024); “Silent Nature of Life,” Karkonosze Museum, Jelenia Góra (2025).

Wojciech Miatkowski, Zdarzenie, technika cyfrowa, 32,9 x 48,3 cm x 3, 2025
Wojciech Miatkowski, Event, digital technique, 32.9 x 48.3 cm x 3, 2025

T M

TOMASZ MIELECH

Urodził się w 1973 roku w Jeleniej Górze. Ukończył filozofię na Uniwersytecie Wrocławskim. Należy do Związku Polskich Artystów Fotografików. Zajmuje się klasyczną fotografią, głównie dokumentalną. Od 2011 roku wykłada w Jeleniogórskiej Szkole Fotografii. Od 2017 roku prowadzi galerię Korytarz w Jeleniogórskim Centrum Kultury i organizuje Biennale Fotografii Górskiej oraz warsztaty z dawnych technik fotograficznych. Mieszka w Górzyncu pod Szklarską Porębą.

He was born in 1973 in Jelenia Góra. He studied philosophy at the University of Wrocław. He is a member of the Association of Polish Art Photographers. His focus is on classic photography, mainly documentary photography. Since 2011, he has been an instructor at the Jelenia Góra School of Photography. Since 2017, he has run the Korytarz Gallery in Jelenia Góra Cultural Center and has organized the Mountain Photography Biennial and workshops on old photographic techniques. He lives in Górzyniec near Szklarska Poręba.

Tomasz Mielech, z cyklu *Korice światów*, technika klasyczna stykowa, 4 × 5" x 3, 2025
Tomasz Mielech, from *The Ends of Worlds* series, classical contact technique, 4 × 5" x 3, 2025

JM

**JANUSZ
MONIATOWICZ**

126◀
127▶

Urodził się w 1958 roku. Artysta-fotograf, członek ZPAF. Absolwent Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Teatralnej i Telewizyjnej w Łodzi oraz Akademii Filmowej (FAMU) w Pradze, gdzie ukończył Wydział Fotografii Artystycznej u prof. Jana Šmoka. Tematem jego pracy magisterskiej była historia polskiej fotografii lwowskiej (promotorka: Janina Mierzecka). W latach 2007–2019 kierował Karkonoskim Oddziałem Związku Polskich Artystów Fotografików w Jeleniej Górze. W 2020 roku otrzymał stypendium Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach programu „Kultura w sieci”. Jest autorem kilkunastu wystaw indywidualnych oraz współautorem kilkudziesięciu wystaw zbiorowych. Jego prace znajdują się m.in. w kolekcjach Muzeum Ceramiki w Bolesławcu, Victoria & Albert Museum, UMPRUM Muzeum w Pradze, Muzeum Spiskiego SNM w Lewoczy, Galerii Artystów Spisza w Spiskiej Nowej Wsi, Muzeum Karkonoskiego w Jeleniej Górze, BWA w Jeleniej Górze, Muzeum w Łowiczu, Muzeum Karkonoskiego w Vrchlabí oraz w kolekcjach prywatnych. Otrzymał odznaczenia i wyróżnienia: odznakę „Zasłużony Działacz Kultury” (1986), medal „Zasłużony dla Kultury Polskiej” (2012), brązowy medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” (2016), honorowe członkostwo Jeleniogórskiego Towarzystwa Fotograficznego (2019).

Born in 1958, he is an art photographer and a member of ZPAF. He graduated from Łódź Film School and the Film and TV School in Prague (FAMU), from the Faculty of Artistic Photography under Professor Jan Šmok. The subject of his master's thesis was the history of Polish Lviv photography (supervisor: Janina Mierzecka). In the years 2007–2019, he managed the Karkonosze Division of the Association of Polish Art Photographers in Jelenia Góra. In 2020, he received a scholarship from the Ministry of Culture and National Heritage as part of the “Culture in the Network” program. He has held several solo exhibitions and participated in several dozen group exhibitions. His works are included in the collections of the Ceramics Museum in Bolesławiec, Victoria & Albert Museum, UMPRUM Museum in Prague, Spiš Museum in Levoča, Gallery of Artists from Spiš in Spišská Nová Ves, Karkonosze Museum in Jelenia Góra, BWA in Jelenia Góra, Museum in Łowicz, Krkonoše Museum in Vrchlabí, and in private collections. He received the following decorations and distinctions: “Distinguished Culture Activist” badge (1986), the “Meritorious for Polish Culture” medal (2012), the “Meritorious for Culture Gloria Artis” Bronze Medal (2016), and the honorary membership of the Jelenia Góra Photographic Society (2019).

Janusz Moniatowicz, *Zapatrzenie...*, technika cyfrowa, 24 × 30 cm, 2025

Janusz Moniatowicz, *Gazing...*, digital technique, 24 × 30 cm, 2025

JM

JANUSZ MUSIAŁ

128<
129>

Fotografik, filmowiec, kulturoznawca, autor posługujący się różnymi mediami (fotografia, krótka forma filmowa, animacja, instalacja, obiekt, słowo, projekty sieciowe) w celu realizacji tematycznych projektów, wystaw, filmów, katalogów i albumów. Doktor habilitowany sztuki w dziedzinie sztuk filmowych (2013) – stopień uzyskany na Wydziale Operatorskim i Realizacji Telewizyjnej Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi, tytuł rozprawy: *Archeologia nowych mediów – kultura, pamięć, czas, fotografia*. Od 2005 roku członek ZPAF. Członek Polskiego Towarzystwa Badań nad Filmem i Mediami (od 2016). Od 2006 nauczyciel akademicki w obszarze fotografii, filmu i multimediów, a od 2015 roku adiunkt na Wydziale Radia i Telewizji im. Krzysztofa Kieślowskiego Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach.

He is a photographer, filmmaker, cultural expert, and artist who uses various media (photography, short films, animation, installation, object, word, and network projects) in his thematic projects, exhibitions, films, catalogs, and albums. He has a habilitated doctorate in film arts (2013) from Łódź Film School, Direction of Photography and TV Production Faculty. His final project was *The Archeology of New Media—Culture, Memory, Time, Photography*. Since 2015, he has been a member of the Association of Polish Art Photographers (ZPAF). The artist is also a member of the Polish Society for Film and Media Studies (since 2016). Since 2006, he has worked as an academic in photography, film, and multimedia, and since 2015, he has been an assistant professor at the Krzysztof Kieślowski Faculty of Radio and Television at the University of Silesia, Katowice.

Janusz Musiał, z cyklu *Aria obscura*, technika bezobiektywowa hybrydowa, 20 × 30 cm x 4, 2025
Janusz Musiał, from the *Aria Obscura* series, hybrid lensless technique, 20 × 30 cm x 4, 2025

MM

MARIUSZ MYKICKI

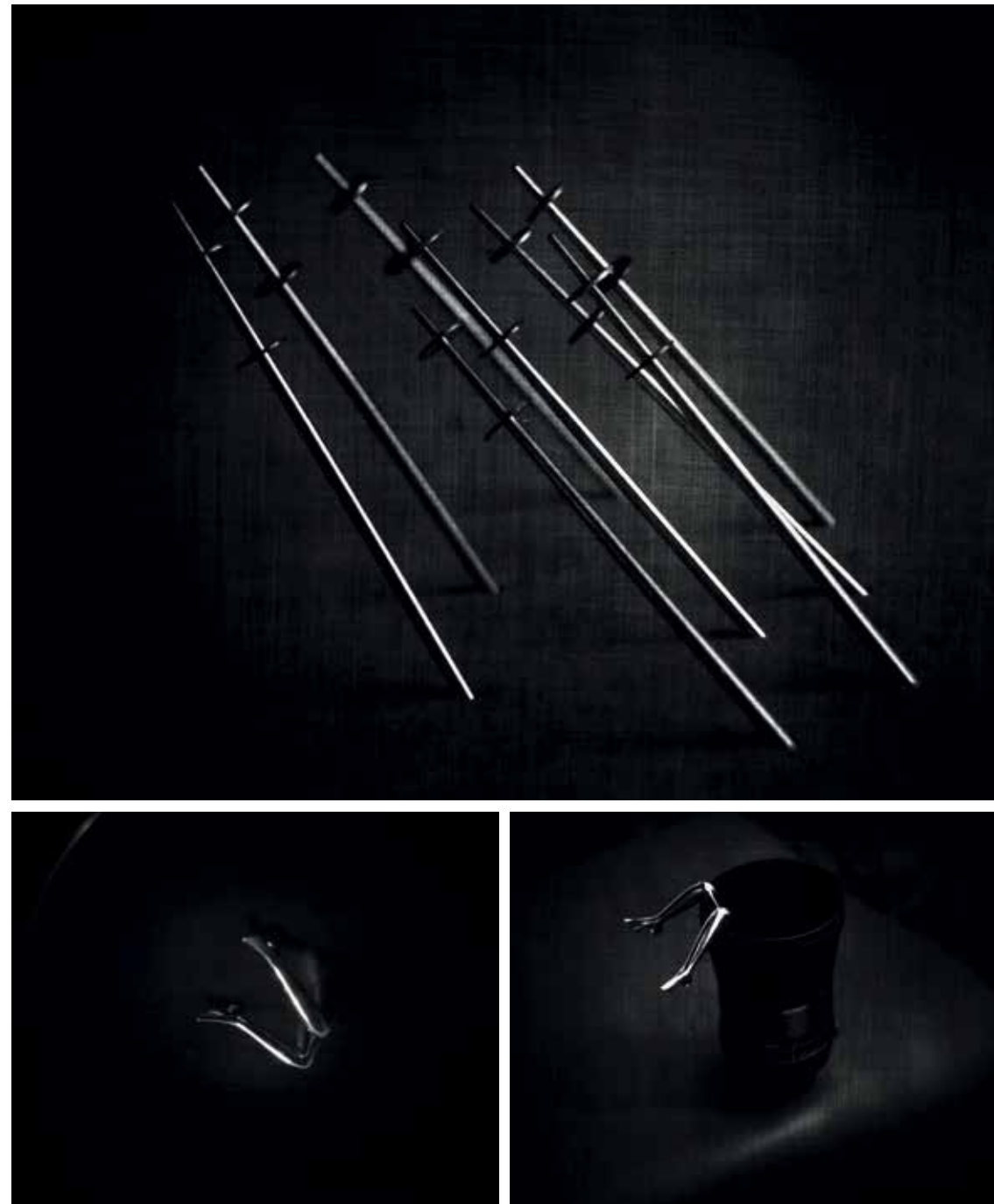
Absolwent Jeleniogórskiej Szkoły Fotograficznej. Fotografiją zajmował się prawie zawsze, jednak pod koniec 2016 roku zdecydował, że będzie to fotografia czarno-biała, średnio- i wielkoformatowa, połączona z autorską postprodukcją w ciemni fotograficznej. Głównym przedmiotem zainteresowań Mariusza Mykickiego są małe rośliny, które przeskalowane w kadrze dają złudzenie dużych drzew. Projekt ten nie jest ukierunkowany na zamknięty cykl z określoną ilością fotografii. W poszukiwaniu takich obiektów najczęściej wyjeżdża w góry, co przyczynia się do powstawania licznych krajobrazów górskich, w tym panoram. Nie jest dla niego ważny sam proces twórczy, który nie musi być zrozumiały dla odbiorcy, ale ważne jest to, co odbiorca odczuwa, gdy patrzy na jego fotografię. I taką właśnie ideą kieruje się, a najważniejsze jest dla niego, aby oddać emocje poprzez autorską fotografię. Fotografuje również martwą naturę, tworząc projekty składające się najczęściej z opowieści tworzonej przez tryptyki. Uczestnik Jeleniogórskich Wszechnic Fotograficznych, Spotkań z Fotografiją i wielu plenerów fotograficznych na terenie Polski i poza jej granicami.

He is a graduate of the College of Photography in Jelenia Góra. He has been involved in photography for most of his life, but since late 2016, he has focused on black-and-white medium- and large-format photography, combined with original darkroom techniques. Mariusz Mykicki's main interest lies in small plants, which, when scaled up in the frame, create the illusion of large trees. This project is not intended to be a closed cycle with a specific number of photographs. In search of such plants, he often travels to the mountains, which contributes to the creation of numerous mountain landscapes, including panoramas. The creative process itself, which does not need to be understood by the viewer, is not as important to him as what the viewer feels when looking at his photographs. This is the guiding principle he follows, with his primary goal being to convey emotions through his work. He also photographs still life, creating projects that often consist of narratives formed through triptychs. He has participated in Jeleniogórskie Wszechnice Fotograficzne, Meetings with Photography, and many photography workshops both in Poland and abroad.

Mariusz Mykicki, *Magnetyzm*, technika hybrydowa, 60 x 75 cm, 2025
Mariusz Mykicki, *Magnetism*, hybrid technique, 60 x 75 cm, 2025

Mariusz Mykicki, *Ucieczka w nicłość*, technika hybrydowa, 60 x 75 cm, 2025
Mariusz Mykicki, *Escape into Nothingness*, hybrid technique, 60 x 75 cm, 2025

Mariusz Mykicki, *Ucieczka w wieczność*, technika hybrydowa, 60 x 75 cm, 2025
Mariusz Mykicki, *Escape into Eternity*, hybrid technique, 60 x 75 cm, 2025

RO

ROLAND OKOŃ

132<
133>

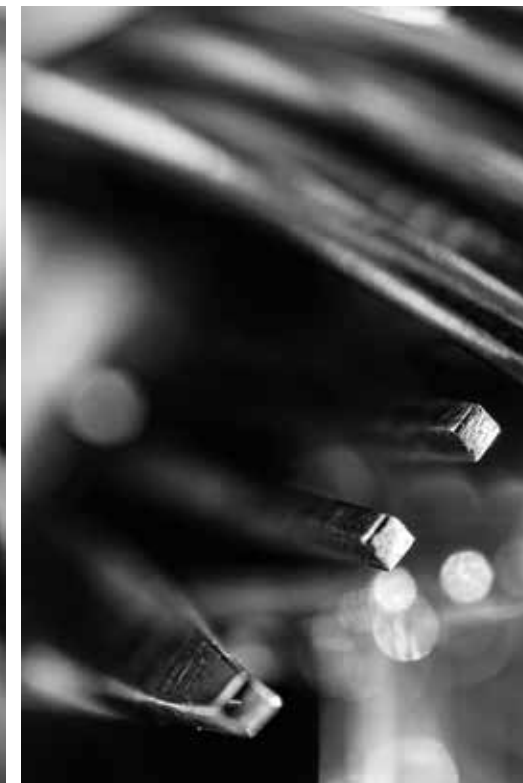

Rocznik '73, studiował architekturę na Politechnice Wrocławskiej, a później na TU Delft w Holandii. Z zamiłowania muzyk, kompozytor i autor tekstów. Profesjonalnie fotografią zajmuje się od roku 2008. Jego prace można było zobaczyć na wystawach indywidualnych i zbiorowych we Wrocławiu, Warszawie, Krakowie, Pradze, Berlinie, Monachium, Londynie i Nowym Jorku. Jest laureatem wielu konkursów fotograficznych, m.in. Viva Photo Awards oraz dwukrotnie Playboy Fotoerotica. Prowadzi znaną we Wrocławiu autorską galerię fotografii OKO. Organizator wielu plenerów fotograficznych oraz wydarzeń kulturalnych. Był członkiem jury Międzynarodowego Festiwalu Fotografii TIFF oraz jest członkiem Rady Artystycznej Festiwalu Święto Fotografii. Jako manifest swoich przekonań od roku 2015 wydaje autorski kalendarz promujący wegetarianizm i weganizm.

www.rolandokon.com

Born in 1973, he studied architecture at the Wrocław University of Science and Technology and later at TU Delft in the Netherlands. A musician, composer, and lyricist by passion, he has been professionally involved in photography since 2008. His work has been exhibited in solo and group exhibitions in Wrocław, Warsaw, Kraków, Prague, Berlin, Munich, London, and New York. He is the winner of numerous photography competitions, including the Viva Photo Awards and twice the Playboy Fotoerotica. He runs the well-known OKO Photography Gallery in Wrocław. He is also the organizer of many photography workshops and cultural events. He has served as a juror for the TIFF International Photography Festival and is a member of the Artistic Council of the Święto Fotografii Festival. Since 2015, he has published an original calendar promoting vegetarianism and veganism as a manifesto of his beliefs.

www.rolandokon.com

Roland Okoń, *Zęby grawitacji*, technika cyfrowa, 70 × 50 cm x 3, 2023
Roland Okoń, *Teeth of Gravity*, digital technique, 70 × 50 cm x 3, 2023

TP

TOBIASZ PAPUCZYS

134◀
135▶

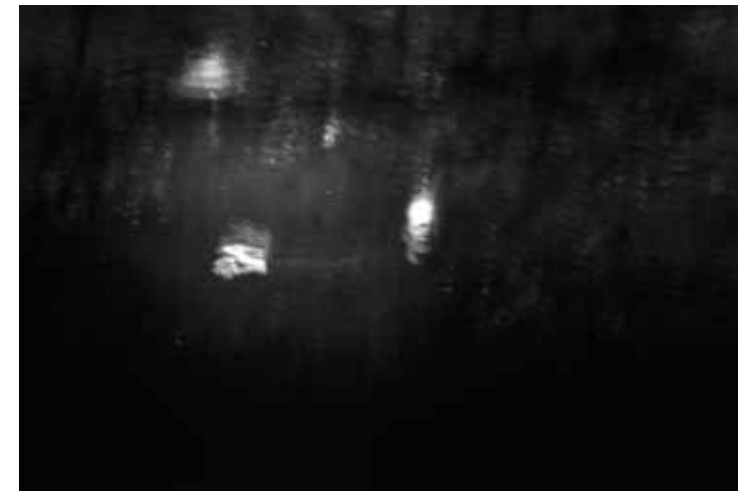
Jest fotografikiem teatralnym i dokumentalnym, kuratorem wystaw fotograficznych, teatrologiem, filmoznawcą, wykładowcą uniwersyteckim z kilkunastoletnim stażem. Pięciokrotny finalista Konkursu Fotografii Teatralnej organizowanego przez Instytut Teatralny im. Zbigniewa Raszewskiego w Warszawie, zwycięzca IV edycji w 2018 roku oraz dwukrotny laureat III nagrody podczas VI edycji tego konkursu w 2020 roku oraz IX edycji w 2023 roku. Od 2019 roku fotograf Teatru Dramatycznego im. Jerzego Szaniawskiego w Wałbrzychu. Konsultant artystyczny Cloud Theater przy spektaklach *Technologia jest Istotą* w Wytwórni Filmów Fabularnych we Wrocławiu i *Don K.* w Muzeum Narodowym we Wrocławiu. Pracuje na Uniwersytecie Wrocławskim, gdzie prowadzi zajęcia z teatru, filmu, performatywności fotografii i współczesnej kultury wizualnej, oraz w Instytucie im. Jerzego Grotowskiego, w którym prowadzi autorskie warsztaty fotografii teatralnej. W 2020 roku nominowany do WARTO – Nagrody Kulturalnej „Gazety Wyborczej”. Juror VII edycji Konkursu Fotografii Teatralnej w 2021 roku. Finalista Grand Press Photo 2023.

www.instagram.com/tobiasz.papuczys

He is a theater and documentary photographer, curator of photographic exhibitions, theater scholar, film expert, and university lecturer with over a decade of experience. He is a five-time finalist of the Theater Photography Competition organized by the Zbigniew Raszewski Theater Institute in Warsaw, winner of the 4th edition in 2018, and a two-time recipient of the third prize at the 6th edition in 2020 and the 9th edition in 2023. Since 2019, he has been the photographer for the Jerzy Szaniawski Dramatyczny Theater in Wałbrzych. He has been the artistic consultant for Cloud Theater on the productions *Technologia jest Istotą* at the Feature Film Studio in Wrocław and *Don K.* at the National Museum in Wrocław. He works at the University of Wrocław, where he teaches courses on theater, film, the performativity of photography, and contemporary visual culture. He also teaches at the Jerzy Grotowski Institute, where he conducts workshops on theater photography. In 2020, he was nominated for the WARTO Cultural Award of *Gazeta Wyborcza*. He served as a juror for the 7th edition of the Theater Photography Competition in 2021 and was a finalist in the Grand Press Photo 2023 competition.

www.instagram.com/tobiasz.papuczys

Tobiasz Papuczys, *On/Jego*, technika cyfrowa, 50 × 70 cm x 3, 2023–2024
Tobiasz Papuczys, *He/His*, digital technique, 50 × 70 cm x 3, 2023–2024

MC P

**MAREK CZESŁAW
PIECZONKA**

136◀
137▶

Urodził się w 1954 roku we Wrocławiu. W 1980 roku ukończył Wydział Geodezji Akademii Rolniczej we Wrocławiu, a w 2007 roku podyplomowe studia z dietetyki w SGGW w Warszawie. Fotografiją para się od 1969 roku. W 1974 roku związał się z fotografią krajoznawczą, organizując Komisję Fotografii Krajoznawczej przy ZW PTTK we Wrocławiu. W 1977 roku, po przeprowadzce do Wałbrzycha, zorganizował tam taką samą komisję, której przewodniczył do 2000 roku. W 1980 roku współorganizował Wałbrzyskie Towarzystwo Fotograficzne. Działał na szczeblu krajowym w PTTK. Był organizatorem wielu plenerów o zasięgu ogólnokrajowym i wojewódzkim. Autor wielu wystaw indywidualnych i uczestnik wystaw zbiorowych w kraju i za granicą – ostatnia w czerwcu w Piwnicy pod Baranami w Krakowie. Uhonorowany Złotą Honorową Odznaką PTTK, nagrodą im. Fryderyka Kremsera, Odznaką za Pracę z Młodzieżą PTTK oraz tytułem Zasłużony Instruktor Fotografii Krajoznawczej. Jest obecnie członkiem KFK ZG PTTK. Od 2022 roku jest kuratorem Galerii La Habana we Wrocławiu. Od roku współpracuje w zakresie prowadzenia Galerii Fotografii OD ZPAF.

He was born in 1954 in Wrocław. In 1980, he graduated from the Faculty of Geodesy at the University of Agriculture in Wrocław, and in 2007, he earned a postgraduate degree in dietetics at the Warsaw University of Life Sciences (SGGW). He has been involved in photography since 1969. In 1974, he turned to landscape and travel photography, establishing the Commission for Landscape Photography at the Wrocław Division of PTTK. In 1977, after moving to Wałbrzych, he founded a similar commission, which he chaired until 2000. In 1980, he co-founded the Wałbrzych Photographic Society. He was also active on the national level within PTTK. He organized numerous nationwide and regional photography workshops and outdoor events. He has held many solo exhibitions and participated in group shows in Poland and abroad—most recently in June at Piwnica pod Baranami in Kraków. He was awarded the PTTK Golden Honorary Badge, the Fryderyk Kremser Award, the PTTK Youth Work Badge, and the title of Distinguished Instructor of Landscape Photography. He is currently a member of the Commission for Landscape Photography of the Main Board of PTTK. Since 2022, he has been the curator of the La Habana Gallery in Wrocław. For the past year, he has been co-running the OD ZPAF Gallery of Photography.

Marek Czesław Pieczonka, *Armagedon*, technika hybrydowa, 50 x 70 cm, 2025
Marek Czesław Pieczonka, *Armageddon*, hybrid technique, 50 x 70 cm, 2025

Marek Czesław Pieczonka, *Armagedon*, technika hybrydowa, 70 x 50 cm x 2, 2025
Marek Czesław Pieczonka, *Armageddon*, hybrid technique, 70 x 50 cm x 2, 2025

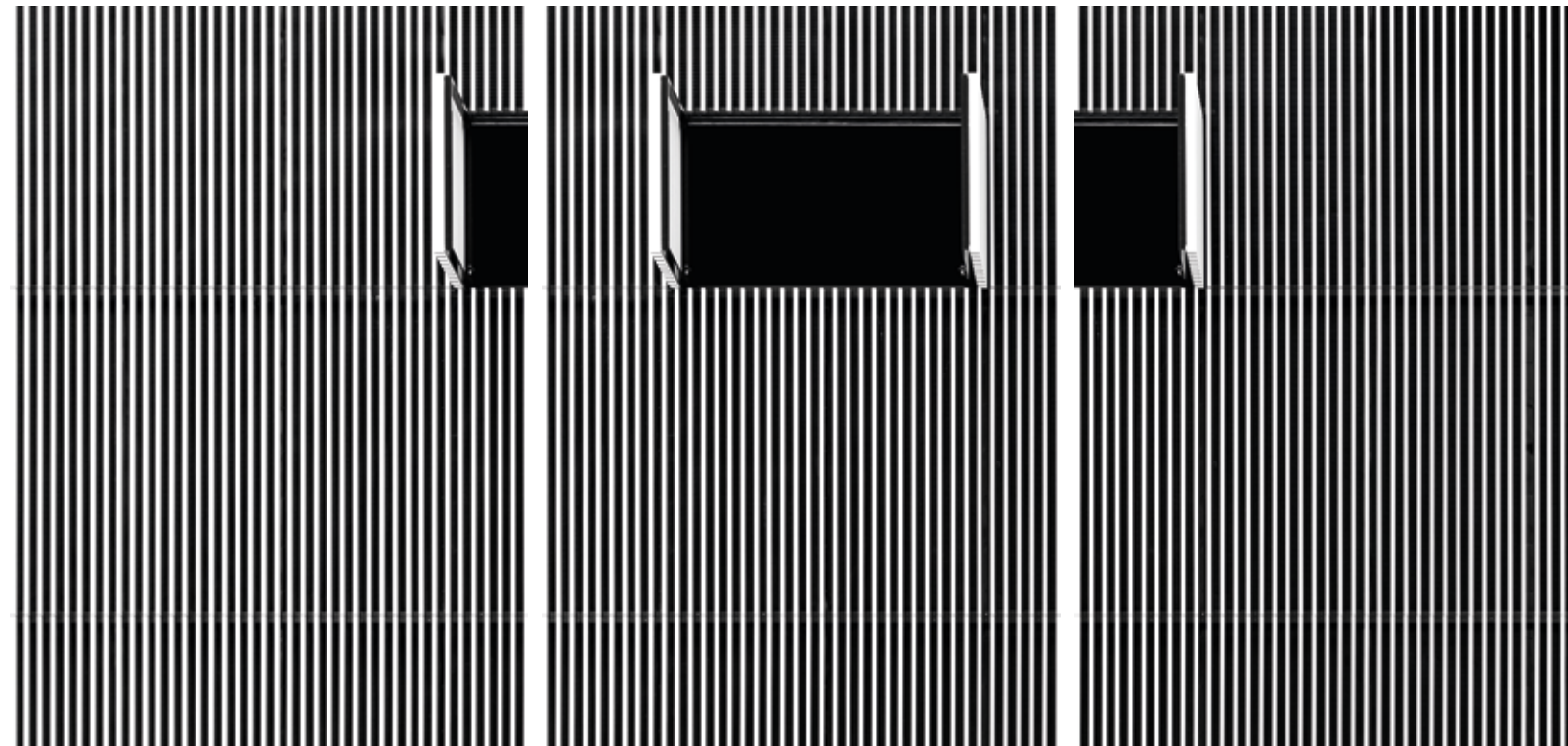

Urodzony w Bystrzycy Kłodzkiej. Mieszka i pracuje we Wrocławiu. Doktor sztuki. Absolwent Wydziału Grafiki i Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu, Wyższego Studium Fotografii w Jeleniej Górze oraz Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej. Laureat Nagrody im. prof. Witolda Skulicza na Międzynarodowym Triennale Grafiki w Krakowie oraz Stypendium Województwa Dolnośląskiego. Wyróżniony w konkursie Nagroda Roku ZPAP Wrocław. Nagrodzony Odznaką Honorową „Zasłużony dla Województwa Dolnośląskiego”. Artysta, architekt, pedagog. Prezes Okręgu Dolnośląskiego Związku Polskich Artystów Fotografików oraz członek Związku Polskich Artystów Plastyków. Swoją twórczość prezentował wielokrotnie w kraju i za granicą na wystawach indywidualnych i zbiorowych oraz w licznych publikacjach. Jego prace znajdują się w zbiorach Muzeum Narodowego we Wrocławiu, Stowarzyszenia Międzynarodowego Triennale Grafiki w Krakowie, Fundacji Sztuki Współczesnej In Situ w Sokołowsku, Miasta Wrocławia oraz kolekcjach prywatnych. W swoich działaniach poszukuje swoistego rodzaju kompromisu pomiędzy czysto konceptualnymi a formalnymi środkami wyrazu, między którymi stawia znak równości. Wychodzi daleko poza granice klasycznie pojmowanej fotografii. Traktuje ją instrumentalnie. Łączy z innymi mediami, nadając obrazowi wysublimowaną wielowymiarowość w przestrzeni i czasie.

www.michalpietrzak.pl

Born in Bystrzyca Kłodzka, he lives and works in Wrocław. He holds a PhD in art. He graduated from the Faculty of Graphics and Media Art of the Academy of Art and Design in Wrocław, the College of Photography in Jelenia Góra, and the Faculty of Architecture of the Wrocław University of Science and Technology. He is the recipient of the Professor Witold Skulicz Award at the International Print Triennial in Kraków and a scholarship from the Lower Silesian Voivodeship. He was also recognized in the ZPAP Wrocław “Award of the Year” competition and awarded the Honorary Badge “Meritorious for the Lower Silesian Voivodeship.” An artist, architect, and educator, he serves as the President of the Lower Silesian Division of the Association of Polish Art Photographers and is a member of the Association of Polish Artists and Designers. He has presented his work many times in Poland and abroad in solo and group exhibitions and in numerous publications. His works are held in the collections of the National Museum in Wrocław, the International Print Triennial Society in Kraków, In Situ Contemporary Art Foundation, the City of Wrocław, and in private collections. His works are a search for a kind of compromise between purely conceptual and formal means of artistic expression, which for him are equivalent. In his works, he goes far beyond the boundaries of classically understood photography. He treats it instrumentally, combining it with other media to enhance his images with the sublime multidimensionality of space and time.

www.michalpietrzak.pl

Michał Pietrzak, *Between*, wer. 2, technika cyfrowa, 100 × 70 cm x 3, 2023
Michał Pietrzak, *Between*, v. 2, digital technique, 100 × 70 cm x 3, 2023

MP

MICHAŁ PIETRZAK

PP

PRZEMEK PIWOWAR

Urodził się we Wrocławiu w 1957 roku. Przygodę z fotografią rozpoczął w wieku 11 lat, kiedy od ojca dostał swój pierwszy aparat fotograficzny Zorka 4. Szybko nauczył się samodzielnego wywoływania negatywów i robienia odbitek, gdyż w domu miał do dyspozycji ciemnię. Od tego czasu fotografia towarzyszy mu nieprzerwanie. W 2000 roku przeszedł na fotografię cyfrową. Mieszka i działa twórczo we Wrocławiu. W 1983 roku został absolwentem Wydziału Architektury Politechniki Wrocławskiej. Jego wykształcenie jest sporym walorem przy realizacji projektów fotograficznych ściśle związanych z ukazywaniem w fotografii przestrzeni architektonicznych. Przemek Piwowar realizuje w tej materii projekty fotograficzne komercyjne, ale również artystyczne. Poza architekturą, domeną autora jest fotografia streetowa, portret, a także krajobraz. Chcąc poszerzyć swój warsztat fotograficzny, w 2007 roku pracował przez kilka miesięcy jako fotoreporter w „Gazecie Wyborczej”. Współpracował również ze Stowarzyszeniem Filmowców Polskich, realizując reportaże fotograficzne. W fotografii ulicznej artysta koncentruje się na przedstawianiu tętniącego życiem miasta, z miksem reklam miejskich i ludzi uchwyconych w niecodziennych sytuacjach. Przemek Piwowar w latach 2012–2016 był członkiem Związku Polskich Fotografów Przyrody, a od 2016 roku jest członkiem Związku Polskich Artystów Fotografików w Okręgu Dolnośląskim. Od roku 2017 do 2023 pełnił funkcję Członka Zarządu OD ZPAF. Jego aktywność jest bardzo zauważalna w Związku, a dowodem są liczne wystawy zbiorowe i indywidualne. Od 2006 roku artysta zdobył również wiele wyróżnień i medali w różnych konkursach oraz salonach fotograficznych.

He was born in Wrocław in 1957. He began his adventure with photography at the age of eleven, when he received his first camera, a Zorki 4, from his father. He quickly learned how to develop negatives and make prints on his own, since he had access to a darkroom at home. Since then, photography has accompanied him almost continuously. In 2000, he switched to digital photography. He lives and works in Wrocław. In 1983, he graduated from the Faculty of Architecture at the Wrocław University of Science and Technology. His education has proven to be a valuable asset in carrying out photographic projects closely connected with depicting architectural spaces. In this field, Przemek Piwowar realizes both commercial and artistic projects. Beyond architecture, his domain also includes street photography, portraiture, and landscape. Wishing to broaden his photographic practice, in 2007, he worked for several months as a photojournalist for *Gazeta Wyborcza*. He also collaborated with the Polish Filmmakers Association, producing photographic reportages. In his street photography, the artist focuses on portraying the vibrant life of the city, with its mix of urban advertisements and people captured in unusual situations. From 2012 to 2016, Przemek Piwowar was a member of the Polish Nature Photographers' Union, and since 2016, he has been a member of the Association of Polish Art Photographers, Lower Silesian Division. From 2017 to 2023, he served as a Board Member of OD ZPAF. His activity within the Association has been highly visible, as evidenced by numerous group and solo exhibitions. Since 2006, he has received many distinctions and medals in various competitions and photographic salons.

Przemek Piwowar, *W hołdzie mistrzowi*, technika cyfrowa, 70 × 50 cm x 3, 2022–2025
Przemek Piwowar, *In Tribute to the Master*, digital technique, 70 × 50 cm x 3, 2022–2025

AP

ANDRZEJ PŁOCHOCKI

142◀
143▶

Fotografią, w różnym jej aspekcie, zajmuje się od początku lat osiemdziesiątych. Jest artystą zagłębiającym się w sens fotografii i ulotności chwili, poszukującym emocji w śladach ludzkiej obecności, dokumentującym byt, moment i czas. Nie mówi niczego wprost, odbiór dzieła i refleksje pozostawia odbiorcy. Bada krajobraz naturalny oraz cywilizacyjny, miasto i jego architekturę oraz świat natury – las, gdzie często swoim bohaterem czyni drzewo. Powtarzającym się tematem jego zdjęć jest człowiek i zdjęcia portretowe. Ponadto swoje oczy kieruje ku architekturze, którą postrzega przez pryzmat detalu. W ten sposób motywy w zaobserwowanej przestrzeni nabierają innego życia i znaczenia. W interesujący i wyszukany formalnie sposób stosuje studium światła i cienia, dokonuje odważnego ciasnego kadrowania, tworzy przenikające się obrazy. Swoje prace traktuje jak element gry, gdzie światło ściera się z ciemnością. Dzięki tego rodzaju zabiegom to, co realne i oczywiste, staje się nadrealnym i tajemniczym obrazem, na który należy uważnie patrzeć. Jego naznaczone subiektywizmem prace są wyrazem poszukiwania osobnej ścieżki w uniwersum fotografii, próbą wizualizacji autorskiej koncepcji obrazowania. Wielokrotnie nagradzany za swoją twórczość i doceniany w środowisku artystów. Autor licznych wystaw indywidualnych i uczestnik wystaw zbiorowych w kraju i za granicą.

He has been involved in photography, in its various aspects, since the early 1980s. As an artist, he delves into the essence of photography and the fleeting nature of moments, seeking emotions in the traces of human presence and documenting existence, moments, and time. He never states anything directly, leaving the interpretation and reflections to the viewer. He explores both natural and urban landscapes, including the city and its architecture, as well as the natural world, such as forests—often making the tree his subject. A recurring theme in his work is the human figure and portrait photography. He also turns his attention to architecture, focusing on its details. In doing so, the elements within the observed space take on new life and meaning. He employs a sophisticated and intriguing formal approach to the study of light and shadow, daringly utilizing tight framing and creating overlapping images. He treats his work as a form of play, where light clashes with darkness. Through these techniques, what is real and apparent transforms into a surreal and mysterious image that demands careful observation. His distinctly personal works reflect the pursuit of a unique path within the universe of photography, attempting to visualize his own concept of imagery. He has been repeatedly awarded for his work and is highly regarded within the artistic community. He has held numerous solo exhibitions and participated in group exhibitions, both in Poland and abroad.

Andrzej Płochocki, *Istnienie*, technika cyfrowa, 60 × 40 cm x 3, 2022
Andrzej Płochocki, *Existence*, digital technique, 60 × 40 cm x 3, 2022

MP

MAGDA PODSIADŁY

144<
145>

Mieszka i pracuje we Wrocławiu. Córką artystów: malarki Krystyny Michałowskiej-Podsiadły i rzeźbiarza Leona Podsiadłego. Od ponad dwudziestu lat dziennikarka wrocławskiej „Gazety Wyborczej”. Dzieciństwo spędziła w Gwinei, dużo czasu spędza w Afryce Zachodniej. Absolwentka polonistyki na Uniwersytecie Wrocławskim. Interesują ją teatr i kino, życie codzienne i kultura tradycyjnych grup etnicznych Afryki frankofońskiej. Uprawia fotografię reportażową, która jest dopełnieniem jej działalności dziennikarskiej. Sama pisze też o fotografii. Ma na koncie kilkanaście wystaw indywidualnych. Wszystkie poświęcone były codziennemu życiu i obyczajom ludzi w krajach Afryki. Należy do ZPAF.

She lives and works in Wrocław. She is the daughter of artists: painter Krystyna Michałowska-Podsiadły and sculptor Leon Podsiadły. For over twenty years, she has been a journalist at *Gazeta Wyborcza* in Wrocław. She spent her childhood in Guinea and spends a lot of time in West Africa. She is a graduate of Polish Studies at the University of Wrocław. Her interests span theater and cinema, as well as the everyday life and culture of traditional ethnic groups in francophone Africa. The artist works with reportage photography, which complements her journalistic activity. She also writes about photography. Podsiadły has held over a dozen solo exhibitions. All of them were devoted to the everyday life and customs of people in African countries. She is a member of the Association of Polish Art Photographers.

Magda Podsiadły, *Transpozycja*, technika cyfrowa, 70 × 100 cm x 3, 2024
Magda Podsiadły, *Transposition*, digital technique, 70 × 100 cm x 3, 2024

IP

IRENA POLIT

Urodzona w 1978 roku absolwentka Wydziału Malarstwa i Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu oraz Międzynarodowego Forum Fotografii „Kwadrat” we Wrocławiu. W swojej twórczości posługuje się fotografią, tak dokumentalną, jak i modyfikowaną w postprodukcji cyfrowej, a także filmem bazującym na performance dokamerowym. Podejmuje problematykę przemijania, tożsamości, relacji człowiek – przestrzeń.

Born in 1978, she is a graduate of the Faculty of Painting and Sculpture at the Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław and “Kwadrat” International Photography Forum in Wrocław. In her work, she utilizes both documentary photography and images modified through digital post-production, as well as film based on performance for the camera. She addresses themes of transience, identity, and the relationship between humans and space.

Irena Polit, *Nieostrość pamięci*, technika cyfrowa, 50 x 70 cm x 2, 2024
Irena Polit, *The Blur of Memory*, digital technique, 50 x 70 cm x 2, 2024

TP

TITUS POPLAWSKI

148<
149>

„Fotograf analogowy”, rocznik ’72, którego główną drogą ekspresji i podmiotem zdjęć są ludzie. Przez wiele lat zajmował się szeroko pojętym portretem, a w ostatnich latach skupił się na fotografii narracyjnej, która w tym przypadku jest metaforą opowiadającą o człowieku i otaczającej go przestrzeni. Jak twierdzi, praca z filmem fotograficznym daje dużo większą satysfakcję z pracy. Nie chodzi o zaawansowane wyzwania techniczne, a o to, by film – klisza filmowa – wpłynęła na ostateczny efekt artystyczny obrazu. Wielokrotnie nagradzany na konkursach fotograficznych. Jego prace można było zobaczyć na wystawach w Polsce, Paryżu i Mediolanie. Juror w konkursie „Portret prawdziwy”. Pracuje z aparatami analogowymi: Hasselblad 503W, Fujifilm GF730W, ShenHao 617.

He is an “analog photographer,” born in 1972, whose primary mode of expression and subject matter are people. For many years, he focused on portraiture in its broadest sense, but in recent years, he has turned his attention to narrative photography, which in his case serves as a metaphor exploring the relationship between people and the spaces they inhabit. He believes that working with photographic film provides a much greater sense of satisfaction. It is not about advanced technical challenges, but rather about how the film shapes the final artistic outcome of the image. He has been awarded many times in photography competitions. His works have been shown at exhibitions in Poland, Paris, and Milan. He has served as a juror in the “True Portrait” competition. He works with analog cameras such as the Hasselblad 503W, Fujifilm GF730W, and ShenHao 617.

Titus Poplawski, *Wlara*, technika hybrydowa, 50 x 50 cm, 2023
Titus Poplawski, *Faith*, hybrid technique, 50 x 50 cm, 2023

Titus Poplawski, *Nadzieje*, technika hybrydowa, 50 x 50 cm, 2024
Titus Poplawski, *Hope*, hybrid technique, 50 x 50 cm, 2024

Titus Poplawski, *Miłość*, technika hybrydowa, 50 x 50 cm, 2023
Titus Poplawski, *Love*, hybrid technique, 50 x 50 cm, 2023

WNP

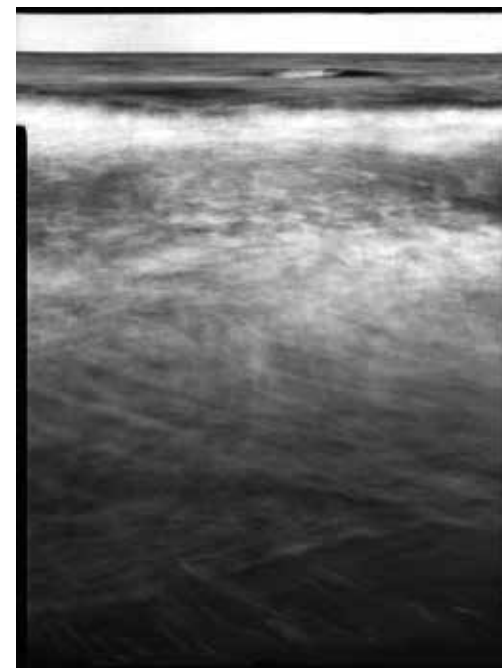
WOJCIECH
NEPROSTI POTOCKI

150<
151>

Urodził się w Malczycach w 1980 roku. Od 1990 roku mieszka we Wrocławiu. Studium Fotograficzne we Wrocławskiej Szkole Fotografii PHO-BOS ukończył z tytułem fototechnika. Specjalizuje się w fotografii klasycznej srebrnej. Od 2005 roku uwiecznia świat za pomocą prymitywnych urządzeń typu camera obscura, kontrastując dzisiejszy świat wysoko rozwiniętych technologii obrazowania. Fotografuje głównie architekturę, uwieczniając znikające miejsca, uprawia też fotografię konceptualną. Od 2018 roku jest członkiem ZPAF.

He was born in Malczyce in 1980, and since 1990, he has lived in Wrocław. He graduated from the PHO-BOS School of Photography in Wrocław as a photography technician. He specializes in analog photography using the gelatin-silver process. Since 2005, he has been capturing the world by means of primitive devices such as the camera obscura, juxtaposing them with the contemporary world of highly advanced imaging technologies. He mainly photographs architecture, recording disappearing places. He also experiments with conceptual photography. The artist has been a member of ZPAF since 2018.

Wojciech Neprosti Potocki, *Bez Ciebie*, technika hybrydowa, 70 x 50 cm x 4, 2023
Wojciech Neprosti Potocki, *Without You*, hybrid technique, 70 x 50 cm x 4, 2023

TP P

**TADEUSZ PIOTR
PROCIAK**

152 <
153 >

Fotografik i projektant graficzny. Absolwent Wyższego Studium Fotografii w Warszawie. Instruktor fotografii (od 1985). Właściciel Agencji Fotograficznej PRO-FOT (od 1991). Redaktor prowadzący kilka działów autorskich w czasopiśmie „Fotografia & aparaty cyfrowe” (2006–2012). Autor kilkuset tekstów o fotografii. Były wykładowca w Wyższym Studium Fotografii, Jeleniogórskiej Wszechnicy Fotograficznej i Jeleniogórskiej Szkole Fotografii. Kierownik artystyczny kilkudziesięciu plenerów. Organizator (z dr. Krzysztofem Jureckim) sympozjum naukowego „Fotografia i totalitaryzm” (1992). Autor kilkunastu albumów oraz ponad 20 książek i przewodników. Specjalizował się w fotografii reklamowej, a obecnie koncentruje się na autor-skich wydawnictwach książkowych i działalności edukacyjnej. Autor 7 wystaw indywidualnych i uczestnik ponad 100 ekspozycji zbiorowych. W swej twórczości podejmuje m.in. zagadnienia z zakresu archeologii fotografii, koncentrując uwagę na jej aspekcie mortualnym. Realizuje także portrety, akty i oniryczne prace z pogranicza fotografii erotycznej. W latach 2003–2013 prowadził akcję artystyczną *Czas Kamienia*, w ramach której przemierzył ponad 500 000 km na pięciu kontynentach.

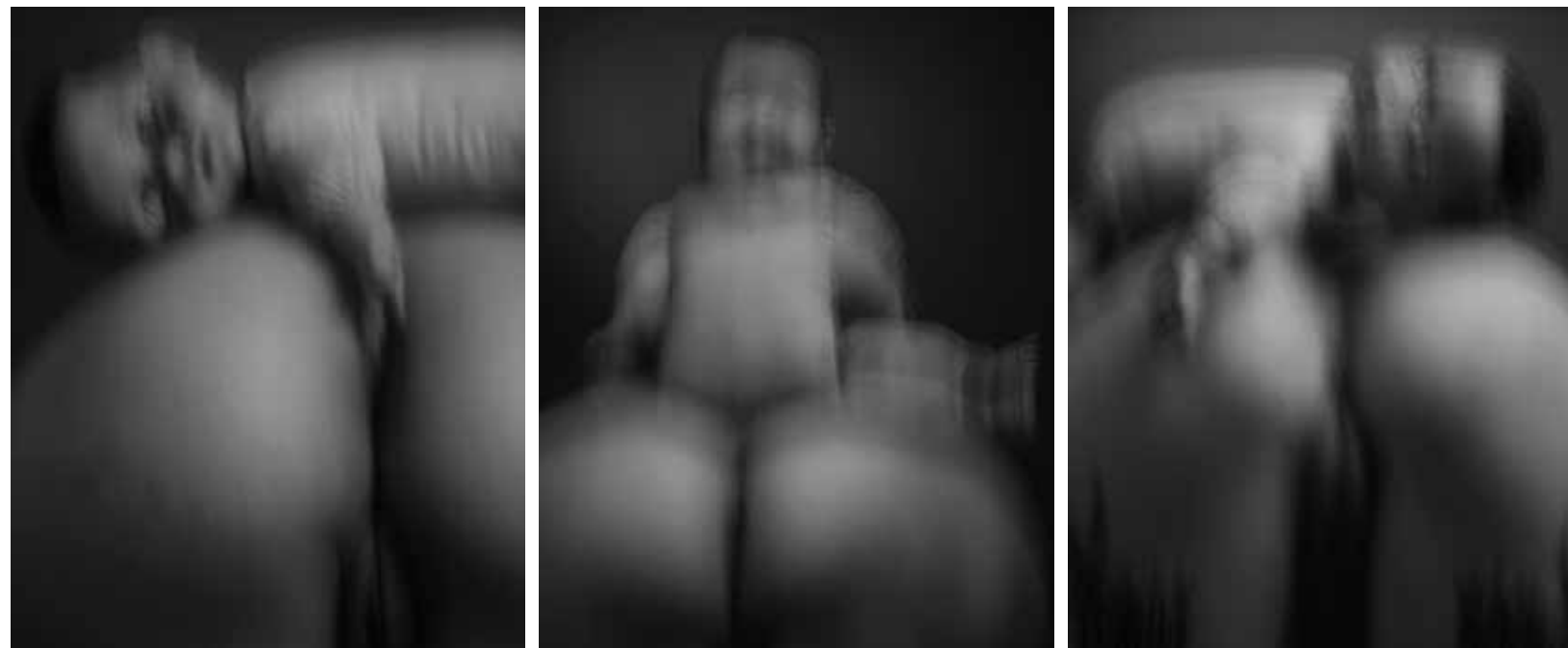
www.pro-fot.com

He is a photographer and graphic designer. He is a graduate of the College of Photography in Warsaw. He has been a photography instructor (since 1985) and owner of PRO-FOT Photographic Agency (since 1991). He was an editor in charge of several sections in the *Fotografia & aparaty cyfrowe* magazine (2006–2012). He is the author of several hundred articles on photography. He taught at the College of Photography, Jelenia Góra Photographic University, and Jelenia Góra School of Photography. He was the artistic director of several dozen outdoor photo sessions. He organized (with Krzysztof Jurecki, Ph.D.) the scientific symposium “Photography and Totalitarianism” (1992). The artist is the author of over a dozen albums, more than 20 books, and guidebooks. He specialized in advertising photography, but he currently focuses on book publishing and educational activities. Prociak has held 7 solo exhibitions and participated in over 100 group exhibitions. In his work, he undertakes, among others, issues in the field of archaeology of photography, focusing his attention on its mortuary aspect. He also makes portraits, nudes, and dreamlike works bordering on erotic photography. Between 2003 and 2013, he carried out the artistic project *Time of a Stone*, traveling more than 500,000 km across five continents.

www.pro-fot.com

Tadeusz Piotr Prociak, *Bez tytułu*, technika cyfrowa, 50 × 40 cm x 3, 2025

Tadeusz Piotr Prociak, *Untitled*, digital technique, 50 × 40 cm x 3, 2025

M R

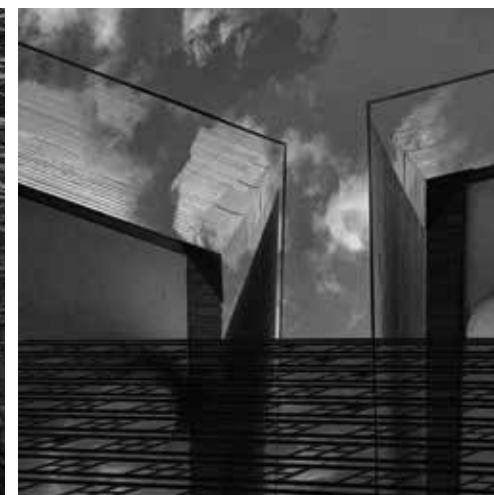
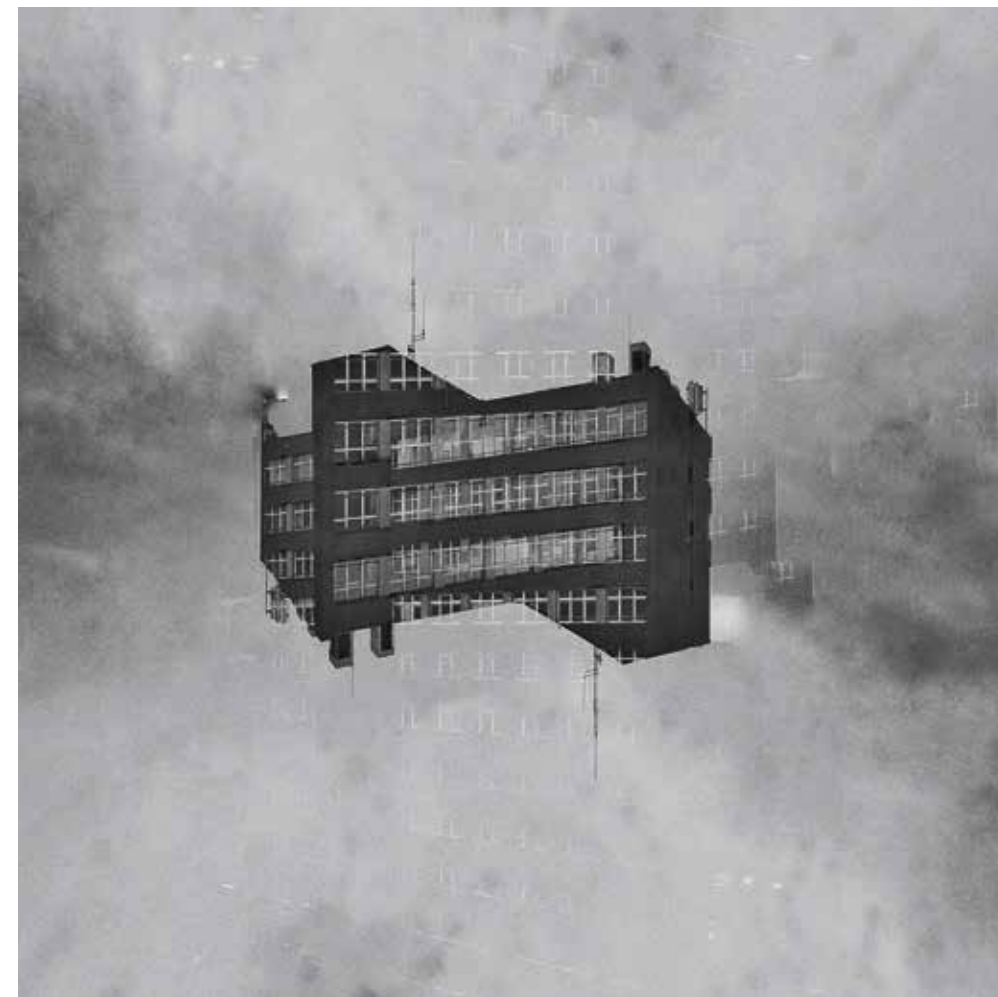
MARIUSZ RAŻNIEWSKI

154<
155>

Rocznik '82, poddębiczanie. Ukończył Międzynarodowe Forum Fotografii „Kwadrat” we Wrocławiu, dyplom pod kierunkiem prof. Piotra Komorowskiego. Członek Związku Polskich Artystów Fotografików. Od 2011 roku członek Sieradzkiego Towarzystwa Fotograficznego. W latach 2016–2021 uczestnik Autorskiego Laboratorium Fotografii Piotra Komorowskiego we Wrocławiu. Zawodowo zajmuje się fotografią od 2010 roku. Autor wystaw indywidualnych i zbiorowych w galeriach i muzeach krajowych. W swoich pracach często przetwarza rzeczywistość w surrealistyczne obrazy. Jego foto-manipulacje balansują na pograniczu snu i jawy, a ukryta w nich symbolika jest często inspirowana malarstwem Hieronima Boscha czy Salvadora Dalego. Uznaje swoją podświadomość za obszar niewykorzystanych dotąd inwencji twórczych. Propaguje tworzenie sztuki dążącej do absolutnej wolności. Nadrzędną rolę w tworzeniu przyznaje wyobraźni i marzeniu.

Born in 1982 in Poddębice. He graduated from “Kwadrat” International Photography Forum in Wrocław, where he completed his diploma under Professor Piotr Komorowski. Member of the Association of Polish Art Photographers. Since 2011, he has also been a member of the Sieradz Photographic Society. From 2016 to 2021, he participated in Piotr Komorowski’s Independent Photography Laboratory in Wrocław. He has worked professionally in photography since 2010. He has had solo and group exhibitions in galleries and museums across Poland. In his work he often transforms reality into surreal images. His photo-manipulations balance on the borderline between dream and wakefulness, with symbolism often inspired by the paintings of Hieronymus Bosch and Salvador Dalí. He regards his subconscious as a source of as yet untapped creative invention. He promotes art that strives for absolute freedom, assigning a paramount role in creation to imagination and dreaming.

Mariusz Rażniewski, *Bez tytułu*, technika cyfrowa, 50 x 50 cm x 3, 2022
Mariusz Rażniewski, *Untitled*, digital technique, 50 x 50 cm x 3, 2022

WR

WACŁAW ROPIECKI

Ukończył matematykę i od 1977 roku należy do Związku Polskich Artystów Fotografików. Był członkiem i współzałożycielem grupy Format, współpracował z galerią Foto-Medium-Art, galerią Permafo i łódzkimi animatorami: Strych, Konstrukcja w Procesie i Łódź Kaliska. W latach 1980–1985 tworzył prace pod wspólnym hasłem *Do Życia Przez Sztukę*. W latach 1991–2009 zajmował się działalnością misyjną na terenie Rosji i Ukrainy. Od 1981 roku swoją twórczość nazywa Podróżującą Galerią WIĘCEJ ŚWIATŁA! Od tamtej pory Galeria przeszła wiele zmian i obecnie w jej skład wchodzi: *Poranna Kawa!* – wysyłana elektronicznie przybiera postać newslettera, pokazywana zaś na wystawach ma wygląd nie zawsze w pełni dostępnych dla odbiorcy przestrzennych obiektów, budowanych za pomocą fotografii, tekstów, śmieci, gestów malarskich, ready-made itp.; *Archipelag* Podróżującej Galerii – zawiera robione od 1971 roku wizerunki osobowości sztuki, kultury i nauki, które są jednocześnie czytelnikami *Porannej Kawy!*; *Do Życia Przez Sztukę* – seria autoportretów z Seansów Autoterapeutycznych z lat 1970–1981; *Rosja Nieznana* – cykl wystaw i prelekcji o codziennym życiu ludzi żyjących w niecodziennych warunkach; *Pilgrim's Art* – malarstwo pokazujące walkę, jaka się odbywa o człowieka w świecie duchowym, a która jest uzależniona od jego decyzji. Obrazy przedstawiają także widoki piekła (Gehenny), gdzie trafia większość ludzi, Hadesu i najstraszniejszego miejsca kaźni – Tartaru. Ma na swoim koncie wiele wystaw indywidualnych i zbiorowych w kraju i za granicą, a jego prace znajdują się w muzeach i zbiorach prywatnych Europy i USA.

Facebook: Mocna Poranna Kawa, Travelling Gallery MORE LIGHT

He graduated in mathematics and has been a member of the Association of Polish Art Photographers since 1977. He was a member and co-founder of the Format Group, and has collaborated with the Foto-Medium-Art Gallery, the Permafo Gallery, as well as with the animators of Strych, Konstrukcja w Procesie, and Łódź Kaliska. In the years 1980–1985, he created works known as *Towards Life Through Art*. Between 1991 and 2009, he was involved in missions in Russia and Ukraine. Since 1981, he has labeled all his work as Travelling Gallery MORE LIGHT! Since then, the Gallery has undergone many changes, and today it includes the following projects: *Morning Coffee!*—an electronically-distributed newsletter, which during exhibitions takes the form of three-dimensional structures that are not always fully accessible to the audience and are made from photographs, texts, garbage, painterly gestures, found objects, etc.; *The Archipelago* of Travelling Gallery, which consists of images created since 1971, depicting figures from the world of art, culture, and science, who are also the readers of *Morning Coffee!*; *Towards Life Through Art*—a series of self-portraits from Self-therapy Sessions from the years 1970–1981; *Unknown Russia*—a series of exhibitions and lectures about the everyday lives of people living in unusual conditions; *Pilgrim's Art*—paintings showing the struggle for humanity, which takes place in the spiritual world and depends on human decisions. The images also show depictions of Hell (Gehenna), where most people end up, Hades, and Tartarus, which is the most horrifying place of torment. Wacław Ropiecki's works have been displayed in numerous solo and group exhibitions in Poland and abroad, and his works can be found in museums and private collections in Europe and the USA.

Facebook: Mocna Poranna Kawa, Travelling Gallery MORE LIGHT

Wacław Ropiecki, *Agarta – Agarta w dzień i Agarta w nocy* (awers), *Nowa Szwabia i jej niekonsekwencje* (awers), z cyklu *Rejony Hadesu i Gehenny*, technika własna, 70 × 100 cm, 2021

Wacław Ropiecki, *Agarta—Agarta by Day and Agarta by Night* (obverse), *New Swabia and Its Inconsistencies* (obverse), from the *Regions of Hades and Gehenna* series, own technique, 70 × 100 cm, 2021

Wacław Ropiecki, *Pejzaże z przyszłości, cz. 1* (rewers), technika własna, 70 × 100 cm, 1978–2016

Wacław Ropiecki, *Landscapes from the Future, Part 1* (reverse), own technique, 70 × 100 cm, 1978–2016

Wacław Ropiecki, *Największy oszust i kłamca wszechczasów wraz z jedną ze swoich ofiar* (awers), *Escula Minne Cesta?* (awers), technika własna, 70 × 100 cm, 2023

Wacław Ropiecki, *The Greatest Fraud and Liar of All Time with One of His Victims* (obverse), *Escula Minne Cesta?* (obverse), own technique, 70 × 100 cm, 2023

Wacław Ropiecki, *Pejzaże z przyszłości, cz. 2* (rewers), technika własna, 70 × 100 cm, 1978–2016

Wacław Ropiecki, *Landscapes from the Future, Part 2* (reverse), own technique, 70 × 100 cm, 1978–2016

AR

ANDRZEJ RUTYNA

158<
159>

Urodzony w 1947 roku, wrocławianin. Fotografiją zajmuje się od lat 70. XX wieku. W latach 1979–1989 prowadził Wałbrzyską Galerię Fotografii. Członek ZPAF od 1985 roku. Pracował jako pedagog w dziedzinie fotografii w Społecznym Liceum Sztuk Plastycznych ALA we Wrocławiu, wcześniej we Wrocławskich Szkołach Fotograficznych AFA (2000–2001), w PPSF PHO-BOS (do 2002) oraz ASPPiFA Abrys (od 2002). Otrzymał odznakę „Zasłużony Działacz Kultury”, nagrodę Marszałka Województwa Dolnośląskiego za dokonania w dziedzinie fotografii (2016) oraz medal „Merito de Wratislavia” za zasługi dla Wrocławia (2022). Realizuje kreacyjne fotografie z zakresu pejzażu, aktu, kompozycji strukturalnych, gry barwy i światła. Wystawy indywidualne: „Foto-replay”, Wrocław (1978); „Zapis koksownia”, Niš, Jugosławia (1984), Tuła, Rosja (1987), Stara Kopalnia, Wałbrzych (2024); „Śląski rapsod”, Wałbrzych (1986); „Światło”, Wrocław (1992); „Kompozycje w pejzażu, znaki, ślady...”, Wrocław (2006); „Body & Color”, Wrocław (2007); „W poszukiwaniu archetypu”, Wrocław (2017); „Eksperymenty i wariacje”, Wrocław (2024). Brał udział w wielu wystawach zbiorowych. Prace w zbiorach Muzeum Narodowego we Wrocławiu, Muzeum w Wałbrzychu oraz w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą.

www.andrzej-rutyna.art.pl

Born in 1947 and based in Wrocław, he has been a photographer since the 1970s. In the years 1979–1989, he ran the Wałbrzych Photographic Gallery. He has been a member of the Association of Polish Art Photographers since 1985. Rutyna worked at the ALA Artistic Community High School as a photography teacher. Before this, he taught at AFA Photography Schools in Wrocław (2000–2001), the Private School of Photography PHO-BOS (until 2002), and ASPPiFA Abrys (since 2002). The artist received the “Distinguished Culture Activist” medal, the Award of the Marshal of the Lower Silesian Voivodeship for achievements in the field of photography (2016), and the “Merito de Wratislavia” medal for his services to Wrocław (2022). His creative photography focuses on landscapes, nudes, structural compositions, and the play between light and color. His solo exhibitions include “Foto-replay,” Wrocław (1978); “The Recording of Carbonization,” Niš, Yugoslavia (1984), Tuła, Russia (1987), “Former Mine” Science and Art Centre, Wałbrzych (2024); “Silesian Rhapsody,” Wałbrzych (1986); “The Light,” Wrocław (1992); “Compositions in Landscape, Signs, Traces...,” Wrocław (2006); “Body & Color,” Wrocław (2007); “In Search of an Archetype,” Wrocław (2017); “Experiments and Variations,” Wrocław (2024). The artist has participated in numerous group exhibitions. His works can be found in the collections of the National Museum in Wrocław and the Museum of Wałbrzych, as well as in private collections in Poland and abroad.

www.andrzej-rutyna.art.pl

Andrzej Rutyna, *Metafory istnienia*, technika cyfrowa, 60 × 40 cm x 2, 2023–2025
Andrzej Rutyna, *Metaphors of Existence*, digital technique, 60 × 40 cm x 2, 2023–2025

KS

KRZYSZTOF SAJ

160◀
161▶

Urodzony w 1982 roku we Wrocławiu. Jest absolwentem Międzynarodowego Forum Fotografii „Kwadrat” i Uniwersytetu Wrocławskiego na kierunku historia sztuki. Prezentował swoje prace na wielu wystawach zbiorowych i indywidualnych, m.in. we Wrocławiu, Łodzi, Berlinie i Lwowie. Jego fotografie były publikowane w magazynach „Format”, „Art & Business”, „Rita Baum”, „Odra”, „Almanach Sztuki”. Stale współpracuje z Ośrodkiem Kultury i Sztuki we Wrocławiu oraz pismem artystycznym „Format”. Domeną autora jest fotografia miejska.

He was born in Wrocław in 1982. He is a graduate of “Kwadrat” International Photography Forum and holds a degree in art history from the University of Wrocław. Saj is also a member of the Association of Polish Art Photographers. He has exhibited widely in group and solo exhibitions in Wrocław, Łódź, Berlin, and Lviv. His photographs were published in *Format*, *Art & Business*, *Rita Baum*, *Odra*, and *Almanach Sztuki*. He collaborates with the Center for Culture and Arts and the *Format* art magazine. The artist's domain is urban photography.

Krzysztof Saj, *Tryptyk Polsko-Włoski Horyzontu Zdarzeń*, technika hybrydowa, 20 x 30 cm, 2025
Krzysztof Saj, *Polish-Italian Triptych of the Event Horizon*, hybrid technique, 20 x 30 cm, 2025

Krzysztof Saj, *Tryptyk Polsko-Włoski Horyzontu Zdarzeń*, technika hybrydowa, 30 x 20 cm x 2, 2025
Krzysztof Saj, *Polish-Italian Triptych of the Event Horizon*, hybrid technique, 30 x 20 cm x 2, 2025

DS

DOROTA SITNIK

Urodziła się w 1981 roku we Wrocławiu. Absolwentka Wyższego Studium Fotografii AFA we Wrocławiu oraz Instytutu Sztuk Pięknych Uniwersytetu Zielonogórskiego, na którym uzyskała tytuł magistra sztuki w specjalności fotografia. Oprócz fotografii zajmuje się rysunkiem oraz projektowaniem graficznym. Brała udział w licznych wystawach w kraju i za granicą.

She was born in 1981 in Wrocław. She graduated from the AFA College of Photography in Wrocław and the Institute of Fine Arts at the University of Zielona Góra, where she earned a master of arts degree in photography. In addition to photography, she is involved in drawing and graphic design. Sitnik has taken part in numerous exhibitions in Poland and abroad.

Dorota Sitnik, *Jesli o Tobie zapomne, stane sie kimś innym, technika cyfrowa*, 100 x 70 cm, 2024
Dorota Sitnik, *If I Forget About You, I Will Become Someone Else*, digital technique, 100 x 70 cm, 2024

SS

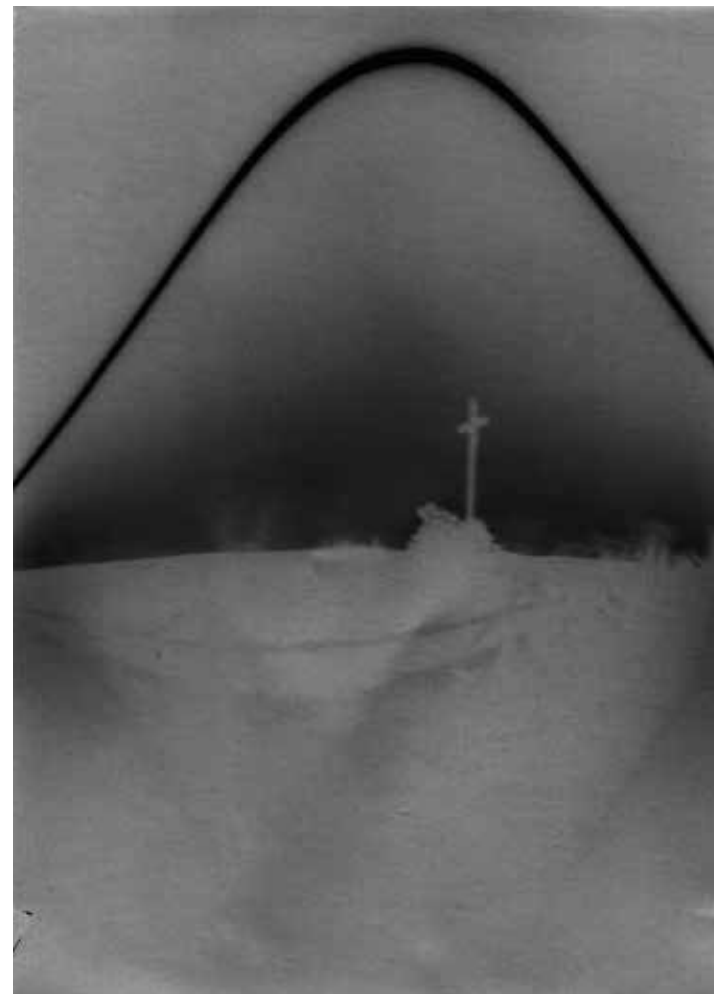
SŁAWEK SKROBAŁA

164◀
165▶

▲
PL
ENG
▼

Urodził się w Lesznie. Przez lata pracował dla poznańskich tytułów prasowych i miesięcznika „Foto-Kurier” w Warszawie, a w latach 1994–2016 dla tygodnika „Panorama Leszczyńska”. Autor i uczestnik fotograficznych projektów społecznych i artystycznych, w tym Warsztatów Gierałtowskich i Projektu PKS. Prowadzi działalność edukacyjną, jest kuratorem wystaw fotograficznych i pedagogiem. Jego dorobek liczy kilkanaście wystaw indywidualnych i wiele zbiorowych, między innymi w Bydgoszczy, Gnieźnie, Katowicach, Kościanie, Lesznie, wielokrotnie w Poznaniu, Pradze, Rybniku, Trieście i Warszawie. Jest zdobywcą nagród i wyróżnień, m.in. Grand Prix na Konfrontacjach '89, I nagrody w Konkursie Polskiej Fotografii Prasowej (1998) i Wielkopolskim Press Photo (2004), III nagrody w Wielkopolskim Press Photo (2005). Jest laureatem GrandFront za fotografie okładkowe (wielokrotnie) oraz Grand Press Photo (2008), a także finalistą Leica Oskar Barnack Award 2013. Jest bohaterem *Tęsknoty za wielkim formatem* z serii wydawniczej *Fotografowie Wielkopolski* (Leszno 2012). Posiada tytuł „Zasłużony dla Kultury”, a w 2018 roku został odznaczony medalem za zasługi dla fotografii polskiej. Obecnie skupia się na działalności edukacyjnej i projektach długoterminowych oraz powrocie do form konceptualnych.

He was born in Leszno. Over the years, he worked for Poznań-based newspapers and the monthly *Foto-Kurier* in Warsaw, and from 1994 to 2016 for the weekly *Panorama Leszczyńska*. He has created and participated in social and artistic photography projects, including the Gierałtów Workshops and the PKS Project. He takes part in educational activities, serves as a curator of photographic exhibitions, and works as a teacher. His body of work includes several solo exhibitions and many group exhibitions, held in places such as Bydgoszcz, Gniezno, Katowice, Kościan, Leszno, Poznań (multiple times), Prague, Rybnik, Trieste, and Warsaw. He has won numerous awards and honors, including the Grand Prix at Konfrontacje '89, first prize at the Polish Press Photography Competition (1998) and at Wielkopolska Press Photo (2004), third prize at Wielkopolska Press Photo (2005), multiple GrandFront awards for cover photography, and a Grand Press Photo award (2008). He was also a finalist for the Leica Oskar Barnack Award in 2013. He is the subject of *Tęsknota za wielkim formatem* from the publishing series *Fotografowie Wielkopolski* (Leszno 2012). He holds the title “Meritorious for Culture,” and in 2018, he was awarded the medal for merits to Polish photography. He is currently focusing on educational activities, long-term projects, and a return to conceptual forms.

Sławek Skrobała, *A Day Like Life (Dzień jak życie)*, technika bezobiektywowa, 28 × 18 cm, 2024
Sławek Skrobała, *A Day Like Life*, lensless technique, 28 × 18 cm, 2024

Sławek Skrobała, *Conifer (Drzewo iglaste)*, technika cyfrowa, 25 × 16,6 cm, 2024
Sławek Skrobała, *Conifer (Evergreen Tree)*, digital technique, 25 × 16.6 cm, 2024

LS

ŁUKASZ SPYCHAŁA

166<
167>

Urodzony w 1995 roku we Wrocławiu, jest z wykształcenia magistrem inżynierem informatyki, a z zamiłowania fotografikiem, który był już wielokrotnie nagradzany za swoją twórczość. Od 2015 roku jest członkiem Stowarzyszenia paraArtystycznej Fotografii Agendy Kultury Politechniki Wrocławskiej (SpAF). Jego zdjęcia były prezentowane na wielu wystawach, w serwisach internetowych i magazynach artystycznych. Fotografuje tradycyjnym japońskim aparatem Mamiya RB67 Pro-S, używając czarno-białych, kolorowych i diapozytowych filmów fotograficznych. Jego ulubionymi rodzajami fotografii jest portret kobiecy i fotografia aktu, w których się specjalizuje. Największe zdobyte osiągnięcie to tytuł „Professional Analog/Film Photographer of the Year” w konkursie International Photography Awards 2022. W 2023 zdobył II nagrodę oraz Brązowy Medal Fotoklubu Rzeczypospolitej Polskiej w XXXIII Krajowym Salonie Fotografii Artystycznej Żary 2023. W 2024 roku otrzymał tytuł „Nude Photographer of the Year 2023” w konkursie Monochrome Photography Awards 2023 oraz „Amateur Fine Art Photographer of the Year” w 10th Fine Art Photography Awards.

www.instagram.com/koneser_fotografii

Born in 1995 in Wrocław, he holds a master's degree in computer science and is a passionate photographer who has been awarded multiple times for his work. Since 2015, he has been a member of the Paraartistic Photography Association (SpAF) of the Cultural Agenda at the Wrocław University of Science and Technology. His photographs have been featured in numerous exhibitions, on online platforms, and in art magazines. He captures images using a traditional Japanese Mamiya RB67 Pro-S camera, working with black-and-white, color, and slide films. He specializes in female portraiture and nude photography, which are his favorite genres. His greatest achievement to date is winning the title of “Professional Analog/Film Photographer of the Year” at the International Photography Awards 2022. In 2023, he won the second prize and the Bronze Medal from the Photoclub of the Republic of Poland at the 33rd National Salon of Artistic Photography in Żary. In 2024, he was awarded the titles “Nude Photographer of the Year 2023” at the Monochrome Photography Awards 2023 and “Amateur Fine Art Photographer of the Year” at the 10th Fine Art Photography Awards.

www.instagram.com/koneser_fotografii

Łukasz Spychała, *Multiverse*, technika hybrydowa, 70 × 100 cm, 2023

Łukasz Spychała, *Multiverse*, hybrid technique, 70 × 100 cm, 2023

MS

MACIEJ STAWIŃSKI

168◀
169▶

Fotografik, autor projektów artystycznych i dydaktycznych, kurator wystaw artystycznych. Zajmuje się także dokumentem wideo i dydaktyką fotografii. Rozciągnięte w czasie projekty fotograficzne (od 1978) i wideo (od 1990) realizuje w estetyce obiektów, fotografii gestu oraz dokumentu. Programowo używa różnych technologii klasycznych i cyfrowych. Obszarem jego zainteresowań jest szeroko pojęta problematyka tożsamości kulturowej i proces twórczy. Jego prace i dokumentacje można znaleźć w zbiorach publicznych Instytutu im. J. Grotowskiego we Wrocławiu, Paris Audiovisuel w Paryżu, Musée National d'Art Moderne, Centre Georges Pompidou w Paryżu, Museu Comarcal de la Garrotxa w Olot, Kunstverein Siegen w Siegen, Communication Gallery w Matsuyamie, Teatro Escola Célia Helena, Foliás D'Arte e Chuca Toledo w São Paulo, Royal Holloway, University of London, University of British Columbia w Vancouver i Routledge Performance Archive.

www.stawinski.art.pl

He is a photographer, author of artistic and educational projects, and curator of photographic exhibitions. He is also involved in video documentaries and teaches photography. His long-term photographic projects (since 1978) and videos (since 1990) focus on the aesthetics of objects, gesture photography, and photographic documents. Stawiński uses both classical and digital technologies. His interests focus on the broadly understood cultural identity and creative process. His works and documentation can be seen in the public collections of the Grotowski Institute in Wrocław, Paris Audiovisuel in Paris, Musée National d'Art Moderne, Centre Georges Pompidou in Paris, Museu Comarcal de la Garrotxa in Olot, Kunstverein Siegen in Siegen, Communication Gallery in Matsuyama, Teatro Escola Célia Helena, Foliás D'Arte e Chuca Toledo in São Paulo, Royal Holloway, University of London, University of British Columbia in Vancouver, and Routledge Performance Archive.

www.stawinski.art.pl

Maciej Stawiński, *Pulap*, technika hybrydowa, solarigrafiya, 50 x 50 cm x 2, 2024
Maciej Stawiński, *Limit*, hybrid technique, solarigraphy, 50 x 50 cm x 2, 2024

Maciej Stawiński, *Pulap*, technika hybrydowa, solarigrafiya, 50 x 64 cm, 2024
Maciej Stawiński, *Limit*, hybrid technique, solarigraphy, 50 x 64 cm, 2024

MS

MAREK SZYRYK

Urodzony w 1966 roku w Niemodlinie. Mieszka i tworzy w Łodzi. Jest wykładowcą akademickim, profesorem zwyczajnym, prorektorem Szkoły Filmowej w Łodzi. Organizował wiele wystaw studenckich. Prezentował swoje prace na wystawach indywidualnych i zbiorowych w Polsce i za granicą. Jego droga fotografii nosi cechy starego rzemiosła, w którym artysta nie tylko tworzył przedmioty, ale również dzięki sztuce doskonalił swoją osobowość. Często odwołuje się do japońskiej poezji haiku poprzez odkrywanie tego, co ulotne, przemijające, kruche, a zarazem odwieczne i piękne. Otwarty na współczesny język fotografii, podąża różnymi ścieżkami fotograficznymi, ciesząc się tą wędrówką. Autor tomików haiku oraz książek *Dotykając kolodionu* i *Ćwiczenia z patrzenia*.

Born in 1966 in Niemodlin. He lives and works in Łódź. He is a university lecturer, full professor, and vice-rector of Łódź Film School. He has organized numerous student exhibitions. He has presented his works in solo and group exhibitions in Poland and abroad. His path in photography carries the qualities of an old craft, in which the artist not only creates objects but also refines his own personality through art. He often draws inspiration from Japanese haiku poetry, discovering what is fleeting, transient, fragile, yet timeless and beautiful. Open to the contemporary language of photography, he follows various photographic paths, enjoying the journey. He is the author of haiku collections and the books *Dotykając kolodionu* and *Ćwiczenia z patrzenia*.

Marek Szyryk, *Bez tytułu*, technika hybrydowa, 50 × 50 cm x 3, 2024
Marek Szyryk, *Untitled*, hybrid technique, 50 × 50 cm x 3, 2024

ST

SŁAWOMIR TOBIS

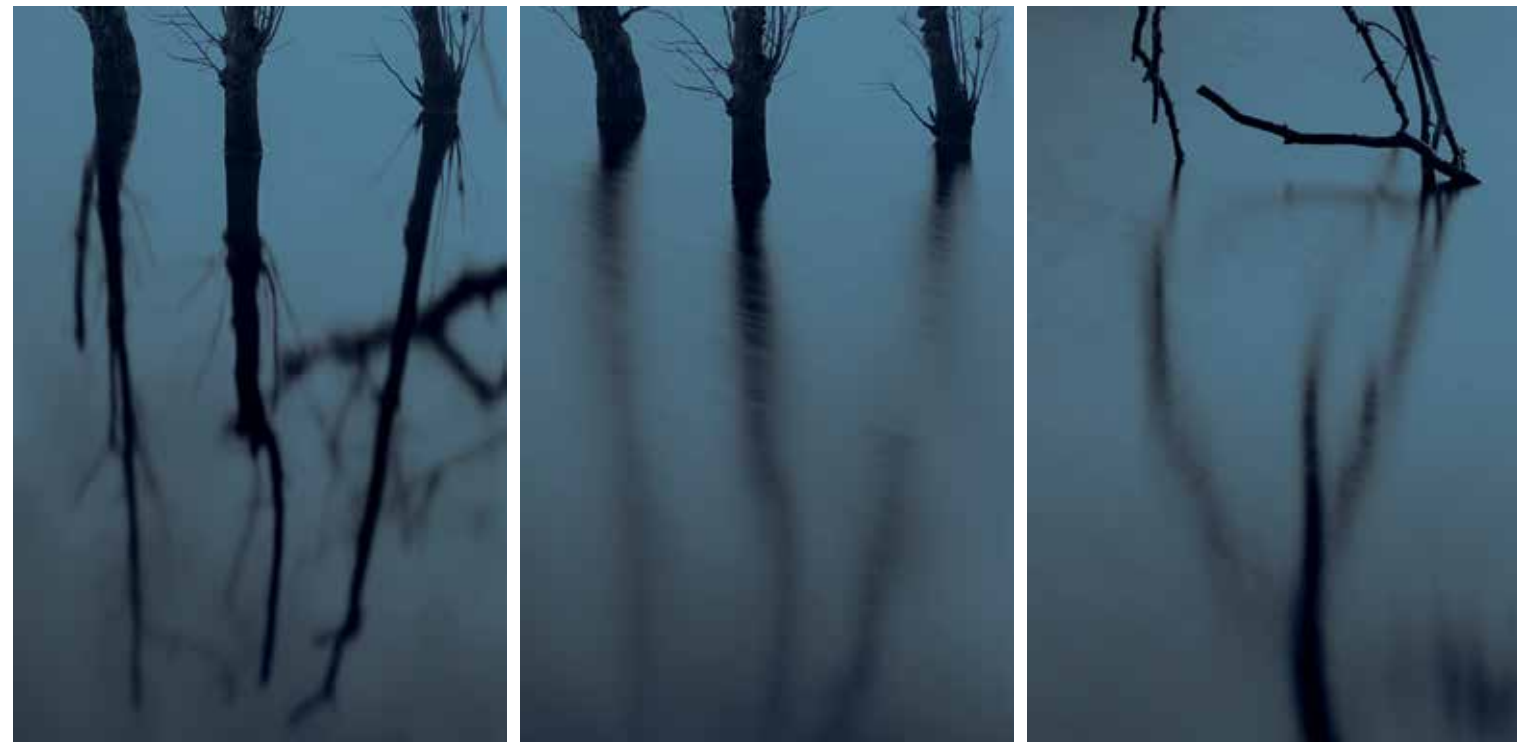
172◀
173▶

Doktor sztuki w zakresie fotografii (Państwowa Wyższa Szkoła Filmowa, Telewizyjna i Teatralna im. Leona Schillera w Łodzi), doktor habilitowany nauk o zdrowiu (Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu) i absolwent Podyplomowego Studium Arteterapii na Uniwersytecie Medycznym w Poznaniu. Członek Związku Polskich Artystów Fotografików, Polskiego Towarzystwa Gerontologicznego, Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego, a także Sekcji Arteterapii oraz Sekcji Psychiatrii Środowiskowej i Rehabilitacji PTP. Kurator plenerów oraz wystaw indywidualnych i zbiorowych, juror konkursów ogólnopolskich i międzynarodowych. Animator cyklu „W kręgu fotografii” w Galerii Miejskiej „Arsenał” w Poznaniu. Redaktor dwóch opracowań albumowych fotograficznych oraz monografii naukowych z obszaru arteterapii. Nauczyciel akademicki w Studium Arteterapii oraz na kierunku Terapia Zajęciowa Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu. Brał udział w realizacji licznych projektów na pograniczu sztuki i nauk o zdrowiu, między innymi w międzynarodowych warsztatach fotograficznych dla osób niepełnosprawnych intelektualnie. Autor 20 wystaw indywidualnych oraz uczestnik ponad 30 wystaw zbiorowych w Polsce i w Niemczech.

He holds a doctor of arts in photography from the Leon Schiller Film School in Łódź and a habilitated doctorate in health sciences from the Karol Marcinkowski University of Medical Sciences in Poznań. He is also a graduate of the Postgraduate Art Therapy Program at the Medical University of Poznań. He is a member of the Association of Polish Art Photographers, the Polish Gerontological Society, and the Polish Psychiatric Association, as well as the Art Therapy Section and the Section of Community Psychiatry and Rehabilitation of the Polish Psychiatric Association. He serves as a curator of outdoor sessions and both solo and group exhibitions and as a juror for national and international competitions. He is the organizer of the “In the Circle of Photography” series at the Municipal Gallery “Arsenał” in Poznań. He has edited two photographic albums and scientific monographs in the field of art therapy. As an academic teacher, he is involved in the Art Therapy Program and the Occupational Therapy Program at the Poznań University of Medical Sciences. He has participated in numerous projects at the intersection of art and health sciences, including international photography workshops for people with intellectual disabilities. He has held 20 solo exhibitions and participated in over 30 group exhibitions in Poland and Germany.

Sławomir Tobis, *Zapis przestrzeni i czasu*, technika cyfrowa, 70 × 50 cm x 3, 2010–2024
Sławomir Tobis, *Record of Space and Time*, digital technique, 70 × 50 cm x 3, 2010–2024

RK. W

174 <
175 >

RAFAL K. WARZECHA

Artysta-fotograf, doktor sztuki. Stopień naukowy uzyskał na Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu. Absolwent Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz Wyższego Studium Fotografii w Jeleniej Górze. Pracę twórczą rozpoczął w 2000 roku, a dydaktyczną w 2003. Obecnie asystent w Katedrze Sztuki Mediów na ASP we Wrocławiu. Członek Związku Polskich Artystów Fotografików. Prowadzi prelekcje i warsztaty z dawnych technik fotograficznych. Zrealizował kilkadziesiąt wystaw w kraju i za granicą. Jego prace znajdują się w zbiorach muzealnych, m.in. w Muzeum Narodowym we Wrocławiu, a także w kolekcjach prywatnych.

Photographer and doctor of arts. He received his doctoral degree from the Eugeniusz Geppert Academy of Art and Design in Wrocław. A graduate of the Faculty of Arts at the University of Zielona Góra and of the Jelenia Góra School of Photography. He began his artistic practice in 2000 and his teaching work in 2003. He is currently an assistant in the Department of Media Art at Wrocław's Academy. He is a member of the Association of Polish Art Photographers. He gives lectures and workshops on historical photographic techniques. He has held dozens of exhibitions in Poland and abroad. His works are included in museum collections, among them the National Museum in Wrocław, as well as in private collections.

Rafał K. Warzecha, *Znikanie*, technika własna, 40 × 60 cm x 3, 2025
Rafał K. Warzecha, *Disappearance*, own technique, 40 × 60 cm x 3, 2025

MAREK
WESOŁOWSKI

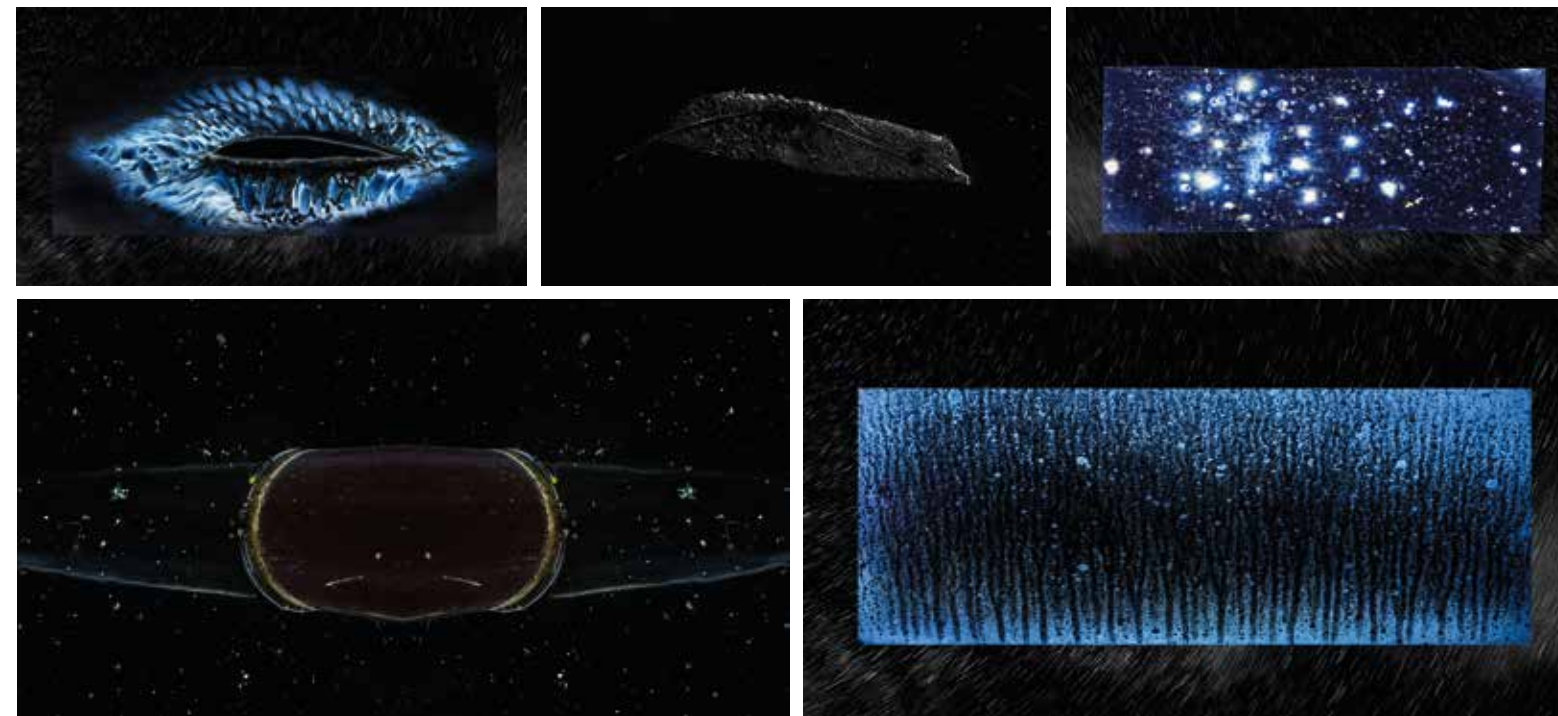
Od urodzenia związany jest z Dąbrową Górniczą. Członek Związku Polskich Artystów Fotografików. Autor wielu wystaw indywidualnych i uczestnik wystaw zbiorowych oraz kurator wystaw fotograficznych. Współautor projektu Twórcy Kultury Śląskiej. Stypendysta Marszałka Województwa Śląskiego w dziedzinie kultury. Laureat nagrody Urzędu Miasta Dąbrowa Górnicza przyznawanej za osiągnięcia w dziedzinie twórczości artystycznej. Uczestnik Sosnowieckich Spotkań Artystycznych. Instruktor warsztatów fotograficznych. Od 2017 roku współpracuje z Pałacem Kultury Zagłębia w Dąbrowie Górniczej, dokumentując wydarzenia kulturalne. Realizuje fotografie z zakresu reportażu, portretu i pejzażu. Właściciel firmy Virtual Studio. Swoje fotografie prezentuje na autorskim blogu oraz stronie firmowej.

www.marekwesolowski.blogspot.com / www.virtualstudio.pl

Born and based in Dąbrowa Górnicza, he is a member of the Association of Polish Art Photographers. He has held many solo exhibitions, participated in group shows, and curated photographic exhibitions. Wesolowski is a co-author of the Artists of Silesian Culture project. He received a scholarship from the Marshal of the Silesian Voivodeship in the field of culture. He is also a winner of the Dąbrowa Górnicza City Hall award for artistic achievements. The artist has taken part in the Sosnowiec Art Meetings. He runs photo workshops. Since 2017, he has been cooperating with the Zagłębie Palace of Culture in Dąbrowa Górnicza, documenting cultural events. Wesolowski works in reportage, portrait, and landscape photographs and is the owner of Virtual Studio.

www.marekwesolowski.blogspot.com / www.virtualstudio.pl

Marek Wesolowski, *Horyzont codzienności*, technika cyfrowa, 26 × 47 cm x 5, 2025
Marek Wesolowski, *Horizon of Everyday Life*, digital technique, 26 × 47 cm x 5, 2025

A
W
Z

ANETA WIĘCEK-ZABŁOTNA

Z wykształcenia magistra prawa. Ukończyła Wydział Prawa i Administracji na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, studia podyplomowe na Uniwersytecie Wrocławskim na kierunku podatki i rachunkowość, studia podyplomowe na Uniwersytecie im. Jana Wyżykowskiego na kierunku pedagogika, a także studia podyplomowe w Wyższej Szkole Bankowej w Rzeszowie na kierunku organizacja i zarządzanie jednostkami pomocy społecznej. Z zawodu manager warsztatów terapii zajęciowej dla osób niepełnosprawnych, z zamiłowania fotograficzka. Członkini Związku Polskich Artystów Fotografików. Absolwentka Międzynarodowego Forum Fotografii „Kwadrat” we Wrocławiu. Słuchaczka Autorskiego Laboratorium Fotografii Piotra Komorowskiego we Wrocławiu. Uczestniczka konwentów i wystaw fotograficznych, zarówno indywidualnych, jak i zbiorowych w kraju i za granicą. W pracy artystycznej oddana przede wszystkim fotografii konceptualnej i kreatywnej. Bliska jest jej również fotografia socjologiczna, za pomocą której komentuje istotne zmiany i problemy społeczne.

She holds a master of law degree from the Faculty of Law and Administration at the University of Adam Mickiewicz in Poznań. She has also completed postgraduate studies at the University of Wrocław in the field of taxes and accounting, postgraduate studies at the University of Jan Wyżykowski in the field of pedagogy, as well as postgraduate studies at the WSB University in Rzeszów in the field of organization and management of social welfare units. By profession, she is a manager of occupational therapy workshops for people with disabilities, and in her private life, she is a passionate photographer. She is a member of the Association of Polish Art Photographers and a graduate of “Kwadrat” International Photography Forum in Wrocław. She is a student of Professor Piotr Komorowski’s Photography Laboratory in Wrocław and a participant in photographic conventions and solo and group exhibitions in Poland and abroad. In her artistic work, she is involved primarily in conceptual and creative photography. She also works with sociological photography to comment on significant social changes and problems.

Aneta Więcek-Zabłotna, *Blizny*, technika własna, 50 × 70 cm x 4, 2022
Aneta Więcek-Zabłotna, *Scars*, own technique, 50 × 70 cm x 4, 2022

**MARCIN
WIKTORSKI**

Urodzony w 1974 roku w Cieplicach Śląskich-Zdroju. W 2002 roku ukończył etnologię i antropologię kulturową na Uniwersytecie Wrocławskim, a rok wcześniej Wyższe Studium Fotografii w Jeleniej Górze, w pracowni Wojciecha Zawadzkiego. Ma za sobą kilkanaście wystaw indywidualnych i grupowych w kraju i za granicą (Paryż, Moskwa, Berlin, Bruksela). Wykładał fotografię w Szkołach Artystycznych ROE, CKK Profesja, na Uniwersytecie Ekonomicznym we Wrocławiu, w Akademii Wizażu Artystycznego oraz Klubie Fotografii Formaty. Jest autorem warsztatów ABC Fotografii, a obecnie współtworzy platformę Dwa Bieguny Fotografii. Współorganizował festiwale Foto Fest w ramach Wrocław Non Stop (2006) oraz Foto Space (2007). Jest pomysłodawcą i współorganizatorem festiwalu sztuki Podwodny Wrocław i wielu innych wydarzeń artystycznych. Od kilkunastu lat jest dyrektorem artystycznym Browaru Mieszczańskiego we Wrocławiu, gdzie prowadzi galerię BrowArt. Prezes Stowarzyszenia In Arte zajmującego się promocją sztuki. Od 2004 roku członek międzynarodowej organizacji artystycznej L'entrepris. Związany z Pakt Gallery, Art and Industrial Gallery, Abnormals Gallery Berlin oraz Plateforme Gallery Paris.

He was born in 1974 in Cieplice Śląskie-Zdrój. In 2002, he graduated in ethnology and cultural anthropology from the University of Wrocław, and a year earlier from the College of Photography in Jelenia Góra, in the studio of Wojciech Zawadzki. He has exhibited his work in several solo and group exhibitions in Poland and abroad (Paris, Moscow, Berlin, Brussels). He taught photography at ROE Art Schools, CKK Profesja, Wrocław University of Economics, Academy of Artistic Make-up, and Formaty Photography Club. He is the author of the ABC of Photography workshop and has been the co-creator of the Two Poles of Photography platform. He co-organized the Foto Fest festivals as part of Wrocław Non Stop (2006) and Foto Space (2007). He is the originator and co-organizer of the Wrocław Underwater art festival and of many other artistic events. For several years, he has been the artistic director of the Mieszczański Brewery in Wrocław, where he runs the BrowArt gallery. He is the chairman of the In Arte Association, which focuses on promoting art. Since 2004, he has been a member of the international artistic organization L'entrepris. He is associated with Pakt Gallery, Art and Industrial Gallery, Abnormals Gallery Berlin, and Plateforme Gallery Paris.

Marcin Wiktorski, *Na krawędzi*, technika cyfrowa własna, 50 × 70 cm, 2025
Marcin Wiktorski, *On the Edge*, own digital technique, 50 × 70 cm, 2025

JW

JERZY WOJTOWICZ

182 <
183 >

Urodził się i mieszka w Oławie. Członek Związku Polskich Artystów Fotografików. Absolwent Wyższego Studium Fotografii w Jeleniej Górze. Jego podstawowymi tematami są fotografia z podróży, krajobraz i człowiek. Efekty swoich prac prezentuje w klasycznej technice ciemniowej i wydrukach cyfrowych. Dotychczas zorganizował kilka wystaw indywidualnych, m.in. w Trzebinii, Myślachowicach, Oławie i Wrocławiu, oraz wziął udział w kilku wystawach zbiorowych podczas festiwalu sztuki Podwodny Wrocław.

He was born and lives in Oława and is a member of the Association of Polish Art Photographers. He graduated from the College of Photography in Jelenia Góra. His primary focus is on travel photography, the landscape, and the human being. He presents the results of his work using the traditional darkroom photography technique and digital prints. To date, he has held several solo exhibitions in Trzebinia, Myślachowice, Oława, and Wrocław, and has taken part in a number of group exhibitions during the Wrocław Underwater art festival.

Jerzy Wojtowicz, *Przestrzeń postrzegania*, technika cyfrowa, 70 × 50 cm, 2025
Jerzy Wojtowicz, *Space of Perception*, digital technique, 70 × 50 cm, 2025

Urodziła się w Brzegu, gdzie mieszka i pracuje, prowadząc z mężem studio fotograficzne. Ukończyła autorską szkołę wokalną Olgi Szwajgier „Laboratorium Głosu” w Krakowie, następnie w 2001 roku Studium Fotografii PHO-BOS, a w 2003 roku Wyższe Studium Fotografii AFA we Wrocławiu. W 2006 roku ukończyła studia na Uniwersytecie Zielonogórskim z tytułem magistra sztuki, specjalność fotografia. Swoje prace prezentowała na wystawach indywidualnych w Polsce i za granicą. Od 2007 roku jest członkinią ZPAF. Fotografia jest dla niej obszarem refleksji i poszukiwaniem piękna w przestrzeni, która na pozór jest banalna i nieciekawa.

The artist was born in Brzeg, where she lives and works, running a photographic studio with her husband. Iwona Wojtycza-Fronckiewicz graduated from Olga Szwajgier’s “Voice Laboratory” School in Kraków, then the PHO-BOS School of Photography (2001) and the AFA College of Photography in Wrocław (2003). She graduated from the University of Zielona Góra in 2006, obtaining a master of arts degree in photography. The artist has held solo exhibitions in Poland and abroad. She has been a ZPAF member since 2007. She considers photography to be an area of thought and a search for beauty in a seemingly banal and uninteresting space.

Iwona Wojtycza-Fronckiewicz, *Na styku światów*, technika cyfrowa, 30 x 100 cm x 5, 2025
Iwona Wojtycza-Fronckiewicz, *At the Junction of Worlds*, digital technique, 30 x 100 cm x 5, 2025

RADOSŁAW
WRÓBEL

186<
187>

Pracownik naukowy Politechniki Wrocławskiej, opiekun Stowarzyszenia Fotografii Paraartystycznej SpAF (Agendy Kultury PWr). Laureat nagród w międzynarodowych konkursach fotograficznych (m.in. FotoOdlot, Cyberfoto), nagradzany przez FIAP (Fédération Internationale de l'Art Photographique) i Fotoklub RP. Uczestnik i kurator wystaw fotograficznych. Jego prace są często wykorzystywane w plakatach wydarzeń artystycznych (m.in. FAMA) oraz na okładkach książek. Można je również znaleźć w szeregu czasopism i portali o tematyce fotograficznej oraz były wielokrotnie przedstawiane w albumach tradycyjnych (m.in. *Spotkania z Fotografią*, *Reductions*). Swoje prace, wychodzące z malarstwa, określa jako „mroczny kicz”.

www.bizzart.pl

Researcher at the Wrocław University of Science and Technology and supervisor of the Paraartistic Photography Association (SpAF) within the University's Cultural Agenda. He is a winner of awards in international photography competitions (including FotoOdlot and Cyberfoto) and has been recognized by FIAP (Fédération Internationale de l'Art Photographique) and the Photoclub of the Republic of Poland. He is also an active participant and curator of photographic exhibitions. His works are often used in posters for artistic events (including FAMA) and on book covers. They can also be found in various photography magazines and online platforms dedicated to photography and have been featured multiple times in traditional albums (including *Spotkania z Fotografią* and *Reductions*). He describes his work, which originates from painting, as “dark kitsch.”

www.bizzart.pl

Radosław Wróbel, *#aMNesia*, technika cyfrowa, akwarela, 40 × 40 cm, 2025
Radosław Wróbel, *#aMNesia*, digital technique, watercolor, 40 × 40 cm, 2025

Radosław Wróbel, *#nU*, technika cyfrowa, 40 × 40 cm, 2025
Radosław Wróbel, *#nU*, digital technique, 40 × 40 cm, 2025

WZ

WALDEMAR ZIELIŃSKI

188<
189>

Fizyk, fotografik i edukator w zakresie dziejów fotografii. Zajmuje się dawnymi technikami fotograficznymi. Autor artykułów, m.in. *Początki fotografii na ziemi kłodzkiej (1839–1865)*, *Początki fotografii na Dolnym Śląsku – epizody*, *Fotografowie w Dusznikach-Zdroju do 1945 roku*, *Jean Paar – fotograf i pisarz związany z Wrocławiem i ziemią kłodzką*, *Eva Siao – chińska fotografka z Łądką-Zdroju*, *Marcus Lobethal (1809–1890) – dagerotypista i fotograf z Wrocławia*, wydał też *Leksykon fotografów Ziemi Kłodzkiej 1839–1945*, który został wyróżniony na Wrocławskich Targach Książki Silesiana 2019. Jest członkiem Stowarzyszenia Historyków Fotografii i Stowarzyszenia Dziennikarzy RP. Swoje prace fotograficzne eksponował na wielu wystawach indywidualnych i zbiorowych w kraju i za granicą. Realizuje również projekty indywidualne, m.in. *Moje fascynacje historią fotografii*, *Silent Photographs*, *Znaki Ślady*, *Pejzaże możliwe*, *Taśmy na koniec wieku*, *Cienie rusz cienie*, *Mój teatr lalek*, *Tłuste plamy*. Odznaczony „Złotą Honorową Odznaką PTTK”, medalem „Zasłużony dla Bystrzycy Kłodzkiej”, „Odznaką Honorową Powiatu Kłodzkiego” i Odznaką Honorową „Zasłużony dla Województwa Dolnośląskiego”. Mieszka w Bystrzycy Kłodzkiej.

Physicist, photographer, and educator in the history of photography. He studies old photographic techniques. He is the author of articles, including “The Beginnings of Photography in the Kłodzko Land (1839–1865),” “The Beginnings of Photography in Lower Silesia—Episodes, Photographers in Duszniki-Zdrój until 1945,” “Jean Paar—Photographer and Writer Associated with Wrocław and the Kłodzko Land,” “Eva Siao—Chinese Photographer from Łądek-Zdrój,” Marcus Lobethal (1809–1890)—Daguerreotypist and Photographer from Wrocław.” He also published *Lexicon of Kłodzko Land Photographers 1839–1945*, which was awarded at the Wrocław Book Fair Silesiana 2019. He is a member of the Association of Photography Historians and the Association of Journalists of the Republic of Poland. He has exhibited his photographic works in numerous solo and group exhibitions in Poland and abroad. He also realizes solo projects, including *My Fascination with the History of Photography*, *Silent Photographs*, *Signs Traces*, *Possible Landscapes*, *Tapes for the End of the Century*, *Shadows Move Shadow*, *My Puppet Theater*, and *Greasy Spots*. He was awarded the “PTTK Gold Honorary Badge”, the “Meritorious for Bystrzyca Kłodzka” medal, and the “Kłodzko County Honorary Badge”, as well as the “Meritorious for the Lower Silesian Voivodeship” honorary badge. He lives in Bystrzyca Kłodzka.

Waldemar Zieliński, *Horyzont zdarzeń*, technika cyfrowa, 50 × 70 cm, 2025

Waldemar Zieliński, *Event Horizon*, digital technique, 50 × 70 cm, 2025

IMPRESSUM / COLOPHON

Horyzont zdarzeń / Event Horizon

Związek Polskich Artystów Fotografików Okręg Dolnośląski
Association of Polish Art Photographers Lower Silesian Division
Wrocław 2025

Publikacja towarzyszy wystawie Okręgu Dolnośląskiego Związku Polskich Artystów Fotografików „Horyzont zdarzeń”.
Muzeum Współczesne Wrocław, 6.10.2025–16.02.2026
This catalog accompanies the exhibition of the Lower Silesian Division of the Association of Polish Art Photographers „Event Horizon.”
Wrocław Contemporary Museum, 6.10.2025–16.02.2026

Artyści / Artists

Teresa Anniuk-Gulak, Patrycja Antonik, Agnieszka Antosiewicz-Mas, Patrycja Basińska, Jacek Boczar, Xeniya Brik, Sylwia Bukowicka, Marek Bułaj, Beata Chłopeniuk, Czesław Chwiszczuk, Monika Cichoszewska, Elżbieta Drewniak, Sławoj Dubiel, Andrzej Dudek-Dürer, Alek Figura, Tomasz Fronckiewicz, Grzegorz Gajos, Łukasz Gawroński, Ewa Gnus, Barbara Górniak, Anka Gregorczyk, Waldemar Grzelak, Zenon Harasym, Mariusz Hertmann, Roman Hlawacz, Nina Hobgarska, Jarosław Jarema, Krzysztof Jurecki, Szymon Kaczmarek, Piotr Komorowski, Grzegorz Kosmala, Krzysztof Kowalski, Piotr Kucia, Krzysztof Kuczyński, Stanisław Kulawiak, Jacek Bogusław Lalak, Katarzyna Laskus-Stwora, Magdalena Lasota, Lila Leń, Józef Ligęza, Marek Liksztet, Halina Mardula, Ewa Martyniszyn, Marek Maruszak, Wojciech Miatkowski, Tomasz Mielech, Janusz Moniatowicz, Janusz Musiał, Mariusz Mykicki, Roland Okoń, Tobiasz Papuczys, Marek Czesław Pieczonka, Michał Pietrzak, Przemek Piwowar, Andrzej Płochocki, Magda Podsiadły, Irena Polt, Titus Poplawski, Wojciech Nprost Potocki, Tadeusz Piotr Prociak, Mariusz Raźniewski, Wacław Ropiecki, Andrzej Rutyna, Krzysztof Saj, Dorota Sitnik, Sławek Skrobała, Łukasz Spychała, Maciej Stawiński, Marek Szyryk, Sławomir Tobis, Rafał K. Warzecha, Marek Wesołowski, Aneta Więcek-Zabłotna, Marcin Wiktorski, Jerzy Wojtowicz, Iwona Wojtycza-Fronckiewicz, Radosław Wróbel, Waldemar Zieliński

Prace na wystawie pochodzą z prywatnych kolekcji Artystów.
The works in the exhibition are from the Artists' private collections.

Organizator i wydawca / Organizer and Publisher

Związek Polskich Artystów Fotografików Okręg Dolnośląski / Association of Polish Art Photographers Lower Silesian Division
ul. św. Marcina 4, 50-327 Wrocław, www.zpaf.wroclaw.pl
Prezes / President: Michał Pietrzak

Organizator i współwydawca / Organizer and Co-Publisher

Muzeum Współczesne Wrocław / Wrocław Contemporary Museum
pl. Strzegomski 2a, 53-681 Wrocław, www.muzeumwspolczesne.pl
Dyrektor / Director: Sylwia Świsłocka-Karwot

Współwydawca / Co-Publisher

Ośrodek Kultury i Sztuki we Wrocławiu – Instytucja Kultury Samorządu Województwa Dolnośląskiego / Center for Culture and Art in Wrocław—The Cultural Institution of the Local Government of the Lower Silesian Voivodeship
Rynek-Ratusz 24, 50-101 Wrocław, www.okis.pl
Dyrektor / Director: Igor Wójcik

Kurator / Curator

Agnieszka Antosiewicz-Mas

Współpraca kuratorska / Curatorial Collaboration

Michał Pietrzak

Koncepcja wystawy / Exhibition Concept

Zarząd OD ZPAF

Okręgowa Rada Artystyczna OD ZPAF / The Artistic Council of OD ZPAF

Piotr Komorowski, Czesław Chwiszczuk, Maciej Stawiński

Redakcja / Editor

Michał Pietrzak

Teksty wstępne / Introductory Texts

Michał Pietrzak, Sylwia Świsłocka-Karwot

Tekst kuratorski / Curatorial Text

Agnieszka Antosiewicz-Mas

Tekst główny / Main Text

Agnieszka Bandura

Tłumaczenie i korekta / Translation and Proofreading

Marta Szymczakowska

Projekt katalogu i skład DTP / Design and DTP

Grzegorz Gajos

Druk / Print

J.W. Projekt, Kraków

Nakład / Print Run

500 egz. / copies

Zarząd Okręgu Dolnośląskiego Związku Polskich Artystów Fotografików i uczestnicy wystawy dziękują za wspieranie działalności artystycznej OD ZPAF Dyrekcji i Zespołowi Wydziału Kultury Urzędu Miejskiego Wrocławia, Ośrodkowi Kultury i Sztuki we Wrocławiu – Instytucji Kultury Samorządu Województwa Dolnośląskiego i Panu Dyrektorowi Igorowi Wójcikowi oraz wszystkim osobom wspierającym naszą działalność.
The Board of the Lower Silesian Division of the Association of Polish Art Photographers and the participants of the exhibition would like to thank the Director and the Team of the Department of Culture of the Municipal Office of Wrocław, The Center for Culture and Art in Wrocław—The Cultural Institution of the Local Government of the Lower Silesian Voivodeship and Director Igor Wójcik, and all others who have supported the artistic activities of the Lower Silesian Division of ZPAF.

Wystawa i katalog zostały sfinansowane ze środków Gminy Wrocław oraz budżetu Samorządu Województwa Dolnośląskiego.
The exhibition and catalog were financed by funds from the Wrocław Municipality and the budget of the Lower Silesian Voivodeship.

© 2025 Związek Polskich Artystów Fotografików Okręg Dolnośląski
Wszelkie prawa zastrzeżone
© 2025 Association of Polish Art Photographers Lower Silesian Division
All rights reserved

© 2025 Muzeum Współczesne Wrocław
Wszelkie prawa zastrzeżone
© 2025 Wrocław Contemporary Museum
All rights reserved

© 2025 Ośrodek Kultury i Sztuki we Wrocławiu
Wszelkie prawa zastrzeżone
© 2025 Center for Culture and Art in Wrocław
All rights reserved

ISBN 978-83-973131-4-9
ISBN 978-83-63350-51-2
ISBN 978-83-68532-04-3

Wrocław 2025

Związek Polskich
Artystów Fotografików
Okręg Dolnośląski

Muzeum Współczesne
Wrocław

Wrocław miasto spotkań

ZADANIE PUBLICZNE JEST FINANSOWANE ZE ŚRODKÓW GMINY WROCŁAW
www.wroclaw.pl

OŚRODEK KULTURY I SZTUKI
WE WROCŁAWIU

INSTYTUCJA KULTURY SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

www.umwd.pl

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY Z BUDŻETU
SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Związek Polskich Artystów Fotografików
Okręg Dolnośląski
Association of Polish Art Photographers
Lower Silesian Division

ISBN 978-83-973131-4-9
ISBN 978-83-63350-51-2
ISBN 978-83-68532-04-3